

ČETRTEK, 17. SEPTEMBER 2009

PRESEDSTVO: GOSPA DURANT

podpredsednica

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00)

2. Kriza v sektorju mleka in mlečnih izdelkov (razprava)

Predsednica. - Naslednja točka je razprava o vprašanju Komisiji za ustni odgovor (B7-0208/2009) gospoda De Castra v imenu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja o krizi v sektorju mleka in mlečnih izdelkov (O-0085/2009).

Paolo De Castro, avtor. – (IT) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, sektor mleka in mlečnih izdelkov prestaja najglobljo in najresnejšo krizo v zadnjih nekaj desetletjih. Padec cen mleka in sedanja splošna kriza na trgu mleka sta postala vir zaskrbljenosti po vsej Evropi. Gre za ciklično krizo, ki so jo povzročile težke gospodarske razmere, zaradi katerih je prišlo do zmanjšanja porabe mleka in so nastali trgi, ki stagnirajo, cene, ki se plačujejo proizvajalcem, pa nezadržno padajo.

Cene, ki se plačujejo proizvajalcem mleka, so povsod strmo padle in znotraj Evropske unije so v povprečju 24 centov na liter. Položaj številnih gospodarskih subjektov je še resnejši, ker imajo cene, ki so še nižje od 20–21 centov, njihovi proizvodni stroški pa nanesejo najmanj 40 centov na liter.

Tudi drugi trgi, na primer trg žita, oljčnega olja ter sadja in zelenjave, kažejo znake preplaha. Na tej fronti moramo nadaljevati predvsem z uporabo vseh ukrepov, ki jih imamo na voljo, da bomo stabilizirali trg in spodbudili povečanje porabe, hkrati pa moramo biti sposobni poskrbeti za prihodnost s srednje- in dolgoročnimi politikami in narediti vse, kar je mogoče, da bomo našli sprejemljive in trajne rešitve, s katerimi bomo kar najbolj zmanjšali tveganje nihanja cen.

V teh okoliščinah so bili predlogi Komisije o podaljšanju intervencijskega obdobja za maslo in posneto mleko v prahu dobrodošli, kot kaže njihovo soglasno sprejetje 2. septembra v Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja. Seveda pa smo prepričani, da ti predlogi niso dovolj, da bi ublažili resne posledice krize v sektorju. Zato je Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja kljub sprejetju predloga Evropske komisije sprejel spremembo mojega predloga, ki ponovno uvaja tudi pomoč za zasebna skladišča sira, ki je bila ukinjena ob pregledu stanja skupne kmetijske politike novembra 2008.

To je bila soglasna odločitev, gospa predsednica, komisarka, ki v svojem bistvu pomeni enake skupne poglede članov Odbora za kmetijstvo, ki mu imam čast predsedovati, in izraža našo željo, da bi poslali močan signal Svetu in Komisiji v času, ki je občutljiv za izredno pomemben sektor evropskega kmetijstva.

Poleg tega, da je to prvi pomemben dokaz, da hočemo kot Evropski parlament zagotoviti pozitivno vodenje, ko načrtujemo prihodnost soodločanja tudi pri kmetijskih zadevah, je to tudi ukrep, ki lahko ponudi takojšnjo pomoč kmetovalcem, ki proizvajajo mleko in se spoprijemajo z vedno težjim trgov ter očitnim in dramatičnim padcem prodaje.

Seveda pa ti začetni ukrepi, o katerih bomo danes glasovali, niso dovolj za podporo proizvajalcem v krizi in zato Odbor za kmetijstvo z vprašanjem za ustni odgovor in resolucijo, o kateri smo pripravljene glasovati, poziva Evropsko komisijo, naj uvede nove in učinkovite ukrepe za boj proti krizi in podporo sektorju.

Radi bi spodbudili in hkrati podprli Evropsko komisijo v procesu odločanja, kaj je treba storiti, da bi se enkrat za vselej končala kriza v evropskem sektorju mleka. V tem smislu upamo, da bo Komisija dala izčrpne odgovore na naša vprašanja in resno vzela naše predloge, tako da bo medinstitucionalno sodelovanje dalo rezultate, ki si jih evropsko kmetijstvo zasluži, in pokazala svojo solidarnost tako, da bo ponudila praktično podporo evropskim kmetovalcem v krizi, ki zdaj potrebujejo našo pomoč.

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. – Gospa predsednica, dovolite mi, da uporabim malo več kot tri minute časa, kolikor mi je dodeljenega za govor, ker menim, da za tako pomembno in resno vprašanje tri minute pravzaprav ne bodo dovolj.

Najprej bi rada povedala, da me zelo veselijo vprašanja, ki jih je postavil Odbor za kmetijstvo, ker mi to daje odlično priložnost, da pojasnim ukrepe, ki so že bili sprejeti.

Dovolite, da se zahvalim tudi Parlamentu za delo, ki ga opravlja na tem področju. Vsi smo se zavezali, da bomo iskali rešitve. Vi, pa tudi jaz.

Vsi se ne strinjajo z rešitvami, ki so vseč meni, vendar sem trdno prepričana, da te rešitve delujejo, da bodo delovale in da so to tudi rešitve, ki jih lahko politično zagovarjamo.

Gospod Paolo De Castro je prosil v imenu Odbora, da povemo, kaj dejansko počnemo. Glavna novica je dobra: cene se izboljšujejo. Na primer, v enem mesecu so se cene masla v Franciji povišale za 4 %, v Nemčiji za 8 % in v Združenem kraljestvu še več.

Tudi cena posnetega mleka v prahu se je povečala za 4 % v Franciji in Nemčiji, če pogledamo povprečje v vsej Evropi, pa za 2–3 %.

Povprečne cene mleka se dvigujejo in Albert Deß mi je danes zjutraj pravkar povedal, da so cene na trgu promptnih poslov v nekaterih območjih zdaj 30 centov.

Lahko vidimo, da se je interventni odkup sira skoraj povsem ustavil, ker je tržna cena višja od interventne, kar je še en pozitiven signal.

Še vedno nismo tam, kjer bi radi bili, vendar smo namenjeni v pravo smer. Ob tem sem prepričana še bolj kot kdaj koli prej, da je pristop politike, ki ga imamo že od vsega začetka, pravi.

Ključne elemente tega, kar počnemo, poznate. Uporabili smo vse tržne ukrepe, ki so na voljo, in pričakujemo, da bomo v 12 mesecih porabili približno 600 milijonov EUR.

Navedli smo možnost, da začnejo države članice plačevati kmetom neposredno z enotnim plačilom na kmetijo že 16. oktobra namesto 1. decembra in v okviru reforme 2003 smo se odločili, da ločimo mlečno premijo (vsako leto 5 milijard EUR) in jo prenesemo neposredno v shemo enotnega plačila.

Imamo sveženj obnove in odločitve, sprejete pri pregledu stanja, ki zagotavljajo 4,2 milijarde EUR za soočanje z novimi izzivi, vključno s prestrukturiranjem v sektorju mleka. Vse to je seveda še dodatno k temu, kar lahko storimo v okviru politike za razvoj podeželja.

Zgolj v pojasnilo Paolu De Castru, intervencija za sir je bila dejansko ukinjena leta 1994. Mislim, da gre za zamenjavo med intervencijo in zasebnim skladiščenjem, kajti zasebno skladiščenje je bilo odpravljeno z odločitvami pri pregledu stanja.

Kot sem rekla, zdi se, da naš sedanji pristop deluje. Zato sem še bolj odločena kot kdaj koli prej, da se v prihodnje ne smemo vračati k načinom, ki bi dolgoročno prizadeli sektor mleka in pustili naše kmete brez možnosti predvidevanja.

Z drugimi besedami, popoln obrat od odločitve iz pregleda stanja ne pride v poštev in je nekaj, za kar so me Evropski svet in voditelji držav posebej prosili, naj ne storim.

Zato o zamisli, da bi obdržali sistem kvot še po letu 2013, ne razpravljamo. Ne razpravljamo niti o zamrznitvi kvot niti o vračanju k uporabi kakšnih dragih, a neučinkovitih tržnih instrumentov iz preteklosti. O tem ne razpravljamo.

To prav gotovo ne pomeni, da smo s tem opravili glede politike. Mislim, da je čas za nadaljnje ukrepanje. Spremljati moramo julijsko poročilo o mleku, uporabiti tam navedene ukrepe in se nato odločiti o drugih dolgoročnejših ukrepih.

Če smem začeti s poročilom, se bom najprej dotaknila državne pomoči. Poročilo je dalo zamisel, da bi lahko države članice ponudile kmetom začasno pomoč do 15 000 EUR v tem začasnem okviru krize. Komisija je s tem dejansko že začela in namerava v prihodnjih tednih spremeniti pravila.

Druga točka je poenostavitev postopkov za odzivanje na cene v sektorju mleka. V tem trenutku mleko pravzaprav ni vključeno v člen 186 enotne skupne ureditve trga, ki dovoljuje Komisiji, da v času tržnih motenj v okviru lastne pristojnosti na hitro sprejme začasne ukrepe. Zato predlagam, da vključimo sektor mleka v člen 186, ker nam bo to omogočilo, da bomo v prihodnje lahko hitro ukrepali, če bomo naleteli na resne probleme v sektorju mleka.

Na primer, naše nedavno podaljšanje intervencije je moral odobriti Svet in je o tem glasoval tudi Parlament, če pa bi bil sektor mleka vključen v ta člen 186, bi lahko ukrepali takoj.

Splošno rečeno, bi lahko s skoraj takojšnjim učinkom uporabili ukrepe, ki spodbujajo povpraševanje in/ali bi lahko omejili trženje mleka in vse to bi lahko izpeljali na začasni podlagi in pod pogojem, da bi imeli na voljo potrebno financiranje.

Tretja nadaljnja točka iz poročila se nanaša na odkupne sheme držav članic. Ena od poti prestrukturiranja je, da lahko države članice dejansko kupijo kvote od kmetov in dajo te kvote v nacionalno rezervo.

Kot veste, se šteje nacionalna rezerva za del skupne kvote države članice, tako da se dejansko ne plača posebna dajatev v primeru, če posamezni proizvajalci prekoračijo kvoto, država kot celota pa svoje kvote, vključno z nacionalno rezervo, ne preseže.

Nameravam predlagati, da se kupljena kvota, ki se hrani v nacionalni rezervi, ne bo štela za del nacionalne kvote, ko se bo odločalo o tem, ali moramo dodati ali prositi kmete, da plačajo posebno dajatev ali ne.

Če bi se potem posebna dajatev kljub temu zbirala, bi se del, ki ustreza odkupljeni kvoti, lahko uporabil za prestrukturiranje. Morda zveni nekoliko zapleteno, vendar je to dejansko zelo učinkovito orodje.

Vsi ti koraki so ukrepi, ki jih zdaj sprejemamo s skoraj takojšnjim vplivom na trge, vendar moramo nekaj storiti tudi glede srednje- in dolgoročnih korakov. Rada bi se zahvalila Franciji in Nemčiji za njune zamisli in prispevke k različnim možnostim.

Prvo dolgoročno vprašanje se nanaša na uporabo pogodbenih odnosov med proizvajalci mleka in mlečno industrijo za boljše ravnotežje med ponudbo in povpraševanjem na trgu mleka.

Prepričana sem, da je to mnogo boljši pristop kot sistem kvot in v nekaterih predelih Evropske unije že deluje.

Proizvajalci mleka in mlekarne imajo jasne sporazume, ki odpravljajo veliko negotovosti. Po drugi strani pa nekatere države članice preprosto ne uporabljajo te možnosti. A to je mogoče spremeniti, če se poišče pravni okvir za te pogodbene odnose, hkrati pa se jasno zavaruje pošteno konkurenco.

Drugo dolgoročno vprašanje se nanaša na ravnotežje moči in veste, da smo o tem že velikokrat razpravljali. Moramo poiskati, kje v celotni verigi od primarnega proizvajalca do verige veleblagovnic se izgublja dodana vrednost.

Pogledati moramo tudi bodoče trge in končno, mislim, da je mogoče veliko storiti tudi pri proizvodnih stroških in inovacijah.

Da pa se bomo lahko pravilno lotili vseh teh srednje- in dolgoročnih zamisli, bi rada ustanovila delovno skupino strokovnjakov iz držav članic in Komisije, ki bi se posvetila bistvu teh vprašanj.

Zame problem trga mleka ni le vprašanje Komisije in držav članic. Tudi Parlament ima resnično pomembno vlogo in z veseljem pričakujem današnjo razpravo tukaj o tem pomembnem vprašanju.

Hvala za vašo potrpežljivost.

Albert Deß, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, seveda je izredno težko povzeti ta problem v dveh minutah, vendar se bom potrudil v slogu kratkih točk.

Sektor mleka je v težavah. Številnim proizvajalcem mleka se zdi, da je njihov obstoj ogrožen. Glavni razlog za to je v ogromnem padcu prodaje mlečnih izdelkov. Komisija bi morala res hitreje ukrepati v tem pogledu.

Raje bi videl močnejše ukrepe za promocijo prodaje kakor pa večji znesek intervencije, na primer, da bi se maslo spet uporabljalo v industriji sladoleda. Lansko leto, ko je cena masla za kratek čas dosegla več kot 4 EUR, je velik del industrije sladoleda ustavil predelavo masla. Poznam številke za Nemčijo, ki kažejo, da je živilska industrija nehala predelovati približno 100 000 ton, kar ustreza milijonu ton mleka. Poskusiti moramo ponovno spodbuditi prodajo, da bomo spravili te količine s trga.

Rad bi se zahvalil skupinam, ki so pomagale pri sestavljanju naše skupne pobude za resolucijo. Na žalost skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze ni sodelovala v tej razpravi.

Komisarka, v dodatnem predlogu, ki je dan v razpravo s 40 podpisi, pozivamo, da se kot kratkoročni ukrep povečajo subvencije *de minimis*, ker bi bila to priložnost, da pomagamo predvsem manjšim kmetom, ki

proizvajajo mleko. Smiselno bi bilo uvesti tudi uredbo o predčasni upokojitvi. Poznam veliko kmetov, ki so stari 58 let in bi kmalu radi nehali delati. Za to bi bila potrebna ustrezna uredba.

Komisarka, rad bi se vam iskreno zahvalil za vaše delo. Prosil bi vas, da uvedete ustrezne uredbe za izboljšanje položaja naših kmetov, ki proizvajajo mleko. Morda bo še vedno možnost, da se to stanje popravi v bližnji prihodnosti.

(Predsednica je prekinila govornika)

Luis Manuel Capoulas Santos, v imenu skupine S&D. – (PT) Komisarka, Komisija in Svet sta si vzela veliko časa za odziv na resno krizo, ki je prizadela sektor. O tem se vsi strinjamo. Težko stanje, s katerim se sooča sektor, zahteva hitro, odločno ukrepanje ali pa tvegamo, da bomo videli številne uničene kmete po vsej Evropi.

Moja politična skupina si je zelo prizadevala, da bi nam omogočila doseči kompromis, ki ga vsebuje resolucija, o kateri danes tu razpravljamo. Upam, da si predlogi zaslužijo vašo pozornost, komisarka, kajti samo z ukrepi za zmanjšanje ponudbe in hkratnim spodbujanjem povpraševanja bo mogoče vzpostaviti ravnovesje trga in zvišati cene na donosne ravni za proizvajalce.

Žal mi je, da kompromis ne vsebuje začasnega odloga višjih kvot ali uvedbe podobne začasne premije za zmanjšanje proizvodnje. Ukrepi, ki jih predlagamo, so seveda uporaben prispevek za čim hitrejšo premagovanje krize. Na vas, komisarka, pa ostaja, da jih ustrezno izpeljete.

George Lyon, v imenu skupine ALDE. – Gospa predsednica, kot smo slišali od drugih govornikov, je v sektorju mleka kriza. Ni dvoma, da moramo ukrepati, da bomo olajšali njihovo bolečino, a dovolite mi, da povem zelo jasno, da je to kratkoročna kriza, ki zahteva kratkoročne tržne ukrepe Komisije, kot je navedeno v resoluciji.

Bodimo si na jasnem, evropski potrošniki so predolgo plačevali za disfunkcionalno kmetijsko politiko, ki je razočarala tako kmete kot potrošnike. Te krize se zato ne sme uporabljati kot izgovor za to, da obrnemo hrbet nadaljnji reformi in liberalizaciji SKP. Zato smo dali v razpravo temu namenjene spremembe in zato pozdravljam vašo zagotovitev o tej stvari.

Radi bi tudi, da bi se Komisija osredotočila na urejanje trga, ki je očitno neuspešen. Potrošniki izgubljajo, ker niso imeli koristi od padca cen mleka. Kmetje izgubljajo, ker ne dobijo poštenega deleža maloprodajne cene mleka. Pozdravljamo raziskave, ki jih bo naredila Komisija v prehranski verigi, vendar želimo, komisarka, da greste še dlje.

Se boste zavezali za ukrep, ki bo izkoreninil zlorabljanje monopolnega položaja veleblagovnic? Se boste zavezali za konkurenčni trg, ki bo omogočil proizvajalcem pošten kos pogače in se boste zavezali za delujoči trg mleka, ki bo dajal pošten delež kmetom in pošteno ceno potrošnikom?

Z veseljem pričakujem vaš odgovor, komisarka.

José Bové, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, živinorejci zdaj že več mesecev opozarjajo Komisijo in Svet o resnosti krize. Na podeželju je propadlo na tisoče delovnih mest. Evropska unija je računala na rast svetovnega povpraševanja. Njeni strokovnjaki so se zelo zmotili. Finančna in gospodarska kriza, ki jo doživljamo, ima neposredne učinke na kmetijstvo in porabo.

Odločitev gospe Boel, komisarke za kmetijstvo, da ohrani povečanje kvot in želja Sveta, da jih odpravi do leta 2015, sta provokacija za proizvajalce mleka. Časi so se spremenili. Evropska politika se mora prilagoditi tako, da bo ustrezala novemu svetovnemu okolju. Cene mleka, ki so vsiljene proizvajalcem, ne pokrivajo proizvodnih stroškov. Mali kmetje izgubijo pri vsakem litru mleka 30 centov. Na koncu leta mnogi od njih ne bodo zaslužili niti enega samega evra ali pa bodo imeli celo izgubo. Nekateri od njih, kot nam pravijo regionalni uradniki, gredo danes celo tako daleč, da si vzamejo življenje.

Ob tej finančni krizi brez primere mora Evropska unija hitro sprejeti pomembne ukrepe. Pozivamo voditelje držav in vlad, ki se bodo nocoj sestali, da se bodo pripravili na G20, da uvrstijo vprašanje krize mleka na dnevni red srečanja, da bodo lahko sprejeli ustrezne ukrepe za odgovor živinorejcem.

Evropska unija mora spodbuditi pogajalske sposobnosti mlečnih kmetij, da ne bodo več sprejemale zapovedi kmetijsko-živilske idustrije. Vzpostaviti mora tudi varnostno mrežo, ki bo zajamčila donosne cene, tako da ne bodo nikoli padle pod proizvodne stroške. Evropska unija mora ustaviti program izvoznih nadomestil. Pravkar je dodelila ogromno vsoto 480 milijonov EUR, ki jo je sprejela s podporo različnih parlamentarnih

skupin z obeh strani, desne in leve, da bo poceni prodala svoje presežke na svetovnih trgih. To uničuje na tisoče delovnih mest v kmetijstvu na jugu in cinično sili kmete v preseljevanje ali izseljevanje z zemlje.

Predvsem pa mora Evropska unija takoj sprejeti drastično zmanjšanje 5 % evropskih mlečnih kvot na način, ki bo obratno sorazmeren s količino, ki jo dostavijo mali proizvajalci, da bo lahko hitro vzpostavila ravnotežje med povpraševanjem in ponudbo. Politika *laissez-faire* je nesprejemljiva. Ima strašne posledice za zaposlitev in vzorce uporabe zemlje.

Brez malih kmetov pa ne bo Evrope.

James Nicholson, v imenu skupine ECR. – Gospa predsednica, prepričan sem, da je bila Komisija zelo pozna pri ukrepanju v zvezi s tem posebnim problemom. Predolgo se je obotavljala in številni kmetje so imeli zaradi tega veliko škodo. Lahko se odločimo, da panogi pomagamo, lahko pa se tudi odločimo, da nazadnje pustimo naše kmete, da nehajo delati. Potem lahko uvažamo iz tujine z vsemi problemi, ki jih to prinaša.

Pozdravljam vaše pripombe o prihodnosti, komisarka, vendar nisem vesel vaših pripomb o kratkoročnosti. Menim, da moramo več storiti kratkoročno, da bomo pomagali panogi skozi sedanjo krizo. Tisti kratkoročni ukrepi zahtevajo takojšnjo akcijo.

Seveda se spominjam časov mlečnih jezer in maslenih gora in se nočem vračati k temu. Mislim, da si nihče v panogi ne želi več nazaj v tisto stanje, niti kmetje niti predelovalci niti Komisija niti mi v tem Parlamentu. Ne želimo se vračati k temu, a eden glavnih problemov, ki jih vidim v tem hipu, je, da potrošniki plačujejo skoraj enako, kot so plačevali prej, čeprav se je pri kmetih drastično zmanjšala cena, ki jo dobijo za svoje mleko.

Dokler se ne bomo dotaknili oblasti veleblagovnic na tem področju, ne bomo imeli odgovora. Treba jih je nadzorovati. Potrebujemo varuha pravic, nekoga, ki bo lahko povedal veleblagovnicam, da so presegle svoja pooblastila, da odirajo ljudi, da odirajo kmete in jih izločajo iz posla v tem procesu.

Ilda Figueiredo, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Gospa predsednica, še enkrat, samo obžalujem lahko stališča, ki jih je zavzel Svet in kar je pravkar povedala tukaj komisarka, ki vztraja pri tem, da noče priti stvari do dna in prepoznati potrebe po pregledu odločitev, sprejetih glede odprave mlečnih kvot. Namesto tega hoče nadaljevati z deregulacijo sektorja proti najboljšim interesom kmetov.

Zato vztrajamo pri podpori potrebe po vzdrževanju sistema kvot, čeprav s ponovnimi prilagoditvami, da bodo prilagojene potrebam vsake posamezne države, vključno z opustitvijo letnega 1-odstotnega povečanja do leta 2015. Ali ne verjame, da je v času take resne krize v sektorju mleka to, kar je pomembnejše od deregulacije sektorja in liberalizacije mednarodne trgovine, podpora kmetijstvu in sektorju mleka v državah članicah, da bi se spodbujala podeželska območja in zaposlitve s pravicami? Ali ne misli, da je bistveno, da se ustanovi sklad izjemne podpore za sektor mleka na ravni Skupnosti, ki bo koristil najbolj prizadetim proizvajalcem in državam, in da se opredelijo nove oblike pomoči za proizvodnjo mleka in mesa? Mislim, da je to potrebno.

Giancarlo Scotta', v imenu skupine EFD. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, rad bi poudaril, da dvomim v predlog o podaljšanju intervencijskega obdobja 2009–2010 za maslo in posneto mleko v prahu, ker je predlog v nevarnosti, da bo kratkoročne ukrepe, namenjene za trenutno krizo na trgu spremenil v strukturne ukrepe, ki bodo dejansko vrnili sektor mleka in mlečnih izdelkov v položaj, v kakršnem je bil, preden so bile uvedene kvote.

V prizadevanju, da bi bili tržni ukrepi bolj uravnoteženi in ne bi koristili samo tistim državam članicam, ki sodelujejo v proizvodnji masla in posnetega mleka v prahu, pozivam, da se ponovno uvede pomoč Skupnosti za zasebno skladiščenje sira, ki dolgo zori.

Nazadnje bi rad pritegnil vašo pozornost k vprašanju označevanja porekla in etiketiranja mlečnih proizvodov in sledljivosti proizvodov. To je zahteva, ki prihaja neposredno od evropskih potrošnikov (v vedno večjem številu) in nam morda lahko pomaga pri reševanju krize v sektorju mleka in mlečnih izdelkov. Upam, da bodo tudi kolegi poslanci iz drugih skupin lahko podprli ta predlog.

Diane Dodds (NI). - Gospa predsednica, rada bi se zahvalila komisarki za njene današnje besede. V moji domovini, v Severni Irski, je sektor mleka bistvenega pomena. Ko ima težave sektor mleka, ima težave preostalo podeželsko gospodarstvo. Trenutno prejemajo kmetje, ki proizvajajo mleko, malo več kot 20 centov za liter mleka kljub naraščajočim stroškom. A ne le, da so se morali ljudje v Severni Irski spopasti z

nizkimi cenami mleka in visokimi stroški, imeli smo že tretje deževno poletje zapored in to je imelo poguben vpliv na mlečno industrijo v Severni Irski.

Včeraj zvečer je bilo prav boleče gledati kmete v Belgiji, ki so bili tako jezni in so se počutili tako nemočne, da so v protestu proti slabim cenam mleka in težavam, s katerimi se soočajo, zlivali mleko na polja. Komisija je sprejela pohvalne ukrepe, da bi postavila osnovo na trgu, vendar ne moremo vzdrževati cen na negospodarsko nizki ravni.

Pozivam Komisijo, naj sprejme kratkoročne ukrepe, s katerimi bo pomagala, ukrepe, ki bodo povečali povpraševanje po mleku, ukrepe, ki bodo zmanjšali stroške proizvodnje, ukrepe, ki se bodo ukvarjali z dobavno verigo in njenimi padajočimi cenami na kmetijah ter visokimi cenami v veleblagovnicah, in ukrepe, ki bodo dolgoročno ustvarili trajnostno industrijo in prihodnost za mlade kmete, ki doživljajo hude težave zaradi nizkih cen in visokih bančnih stroškov.

Mairead McGuinness (PPE). - Gospa predsednica, ko začne protestirati kmetica, veste, da gre za resno težavo. Ob koncu tedna sem se sestala s skupino Irlk, ki se imenujejo „kmetice za pošteno ceno“, in mislim, da moramo biti pozorni na besedi „pošteno ceno“, kajti proizvajalci ne dobivajo dostojne ali poštene cene – in to je tisto, o čemer teče beseda.

Nevljudno bi bilo, če ne bi pozdravili pripomb komisarke o stabilnosti, ki prihaja na trg, čeprav na zelo nizki ravni in priznam, da je Komisija sprejela ukrepe in porabila veliko denarja, da je vnesla na trg stabilnost. Gre le za to, da to ni dovolj in da se ni zgodilo dovolj hitro in imamo hudo krizo.

Hočem reči, v zvezi s prihodnostjo, da so vaše pripombe še posebno dobrodošle. Skrbi me, ker je ta Parlament razdvojen glede vprašanja mlečnih kvot, kajti, ko bomo soodločali, ali naj začne veljati Lizbonska pogodba, bomo morali razmišljati bolj usklajeno, kot skupina, in dati kmetom jasne signale, ne pa razdvojenih sporočil, zato mi dovolite, da ponovim, da so vaše pripombe o ustvarjanju povezav med proizvajalci in predelovalci, o proizvodnih ravneh, nekaj, kar moramo raziskati, nekaj, o čemer se moramo še pogovoriti.

Vendar vas moramo vprašati, komisarka, kakšne vrste ukrepi za podporo trgu menite, da bodo obstajali v odsotnosti kvot, ki bodo lahko zagotovili pošteno in dostojno ceno našim proizvajalcem? In prosim, dotaknite se tudi trga, ker ne deluje. Vsi pravijo, da nič ne zasluži z mlekom, tudi veleblagovnice – v kar zelo dvomim –, vendar potrebujemo več jasnosti in potrebujemo poštenost do kmetov.

Stéphane Le Foll (S&D). - (FR) Gospa predsednica, komisarka, bom zelo kratek.

Mislim, da ima ta razprava dva dela. Obstaja takojšnje vprašanje, kako se lahko izvlečemo iz te krize. Vsi ukrepi, ki se gibljejo od pomoči kmetom do intervencijskih ukrepov, so potrebni, pravzaprav absolutno potrebni. Moramo jih podpreti in celo zahtevati, da se poveča njihov obseg. To je tisto, kar mi, skupaj z nekaterimi kolegi poslanci, predlagamo tu v Parlamentu.

Drugič, obstaja strukturno vprašanje glede vodenja trga mleka in tu se naši pogledi razlikujejo od vašega, komisarka. Vi predlagate, da se usmerimo v uporabo pogodbenih odnosov. Že vnaprej vam lahko povem, da se bo uvedba pogodbenih odnosov med industrijskimi podjetji in kmeti dolgoročno končala tako, da bodo ta podjetja tekmovala drugo z drugim po vsej Evropi.

Za ureditev trga potrebujemo javno uredbo. Druga rešitev ne obstaja. Čas po tej krizi je tisto, o čemer mora teči razprava. Mislim, da moramo v tej razpravi spoštovati vsa mnenja in vse možnosti. Bojim se, da smo se v času pregleda stanja prehitro odločili za ureditev vprašanja, kot so kvote, ki so do zdaj – kar bi rad poudaril vsem tistim, ki so že govorili – omogočile, da se je ohranjala proizvodnja mleka v Evropi in zagotovile, da se je mlečna industrija visoko razvila ter da so se hkrati cene obdržale na ravni, ki so si jo potrošniki zlahka privoščili.

Liam Aylward (ALDE). - Gospa predsednica, v zadnjih 12 mesecih je večina kmetov na Irskem in po vsej Evropski uniji, ki proizvajajo mleko, prodajala svoje mleko za manj, kot je bil strošek proizvodnje. Preživetje kmetov, ki proizvajajo mleko, je resno ogroženo.

Medtem ko je odločitev Komisije, da bo podaljšala intervencijsko obdobje za maslo in posneto mleko v prahu do leta 2010 zelo dobrodošla, pa kratkoročni ukrepi ne bodo dolgoročno odpravili pritiska na kmete, ki proizvajajo mleko. Zdaj je treba sprejeti ukrepe, ki ne bodo odpravili zgolj sedanjih težav, temveč bodo dolgoročni in bodo zagotovili trajnostno in uspešno panogo v prihodnosti. Kmetje, ki proizvajajo mleko, potrebujejo finančno pomoč takoj. Oblikovanje mlečnega sklada EU v višini 600 milijonov EUR, ki ga je zahteval Parlament v proračunskem postopku leta 2009, je nujno. Kmetje, ki proizvajajo mleko, so upravičeni

do poštenih cen in potreben je ustrezen sistem podpore cen, ki bo zjamčil proizvajalcem mleka razumno minimalno ceno na liter in razumne dohodke, s katerimi bodo lahko preživeli. Irskih in evropskih kmetov, ki proizvajajo mleko, se ne sme pregnati iz dejavnosti in pozivam Komisijo in Svet, naj sprejmeta takojšnje in učinkovite ukrepe.

Komisarka, dovolite, da vam povem, da ste bili zelo uspešna komisarka in vam izrekam priznanje za izjemno delo, ki ste ga opravili. Pred kratkim ste naznanili, da se umikate in pozval bi vas, da rešite ta problem ali storite vsaj to, da prispevate k njegovi rešitvi, če je mogoče, še pred svojim odhodom.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). - (ES) ˇ Bon dia! Ta Parlament nagovarjam brez možnosti, da bi to storil v svojem lastnem jeziku, v katalonščini, ki jo govori več kot 10 milijonov evropskih državljanov.

Danes želim v imenu svoje skupine izraziti našo solidarnost z vsem kmetijskim sektorjem in še posebno s stavko proizvajalcev mleka in njihovimi akcijami po Evropi. Sedanji položaj je nevzdržen in zahteva politično rešitev. Očitno ukrepi, ki jih je Komisija sprejela do danes, niso mogli odvrniti krize ali zagotoviti učinkovite alternative programu za zamenjavo kvot, ki je bil načrtovan za leto 2015. Posledica je, da se mora na primer v Španiji (če smo natančni v Galiciji) 14 000 proizvajalcev mleka spopadati s temeljnim in sektorskim prestrukturiranjem, da bi še naprej živeli in delali na zemlji, vendar so danes še vedno tik pred skorajšnjim izginotjem.

Iz vseh teh razlogov mora Komisija na enak način, kot je posegla v drugih sektorjih, poseči tudi v sektorju mleka z urejanjem proizvodnje, prerazporeditvijo kvot, ponujanjem začasnih odškodnin, spodbujanjem sledljivosti proizvodov in omogočanjem tesnejšega povezovanja proizvajalcev in potrošnikov s popraviljem disfunkcij, ki jih povzroča distribucijski oligopol.

Zakaj ni Komisija pozitivno posegla, da bi preprečila negativne posledice tega oligopola, ki so ga ustanovili glavni distributerji?

Zakaj ne zagotavljamo podeželskega preživetja našim proizvajalcem mleka in na splošno kmetom, ki skrbijo za izredno pozitivne gospodarske, socialne in okoljske verižne učinke?

Hynek Fajmon (ECR). – (CS) – Gospa predsednica, gospe in gospodje, kriza v proizvodnem sektorju mleka kaže, da je celoten evropski sistem ureditve, ki temelji na kvotah, napačen in neučinkovit. To, kar potrebujemo, ni zgolj ureditev in ravnanje s kvotami, temveč popolna odprava mlečnih kvot. Priložnost za proizvodnjo mleka bi morali imeti v glavnem proizvajalci, ki imajo nizke stroške in dosegajo dobiček. Pot za premagovanje mlečne krize je v čimprejšnji odpravi mlečnih kvot. Podpiram poskus komisarke, da bi odpravila kvote do leta 2015, vendar mi ne bo nič žal, če jih bom videl oditi že prej.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, ob poslušanju vaših izjav so se moje skrbi le še povečale. Izjava ni zadosten odgovor na obseg trpljenja, ki ga doživljajo proizvajalci mleka in kmetje na splošno.

Kriza je strukturna in je niso povzročile le sedanje razmere, kot ste dejali, temveč več zaporednih deregulacij. Zato sklicujemo izredno sejo Evropskega sveta, da bi rešili male kmetije.

Svet bi se moral, prvič, odločiti, da ustanovi izredni sklad za zagotavljanje pomoči neindustrijski proizvodnji mleka, drugič, takoj določiti minimalno evropsko ceno, ki bi jo centralni odkupni uradi morali upoštevati brez vsakega povečanja cen za potrošnike, in tretjič, blokirati nacionalne proizvodne kvote in ustaviti neprimeren uvoz iz držav zunaj Skupnosti.

John Bufton (EFD). - Gospa predsednica, zelo sem zaskrbljen zaradi mlečne industrije v Združenem kraljestvu. Čutim, da je največji problem v maloprodajni industriji, ki ustvarja ogromne dobičke na hrbtih naših kmetov, ki proizvajajo mleko. Ko vidimo, koliko veleblagovnice zaračunavajo našim potrošnikom za mleko, in potem pogledamo, koliko dejansko dobi kmet, ki proizvaja mleko, je razlika prav neverjetna.

Delo in glavni strošek pri proizvodnji mleka ima kmet, hkrati pa veleblagovnice žanjejo velikanske dobičke. Marža, ki jo kmet prejme, je torej nepoštena. Moramo pritisniti na veleblagovnice, da bodo plačevale pošteno ceno industriji in moje stališče je, da ni treba, da bi se cena mleka v veleblagovnicah spremenila. Potrošniku ne bo treba za mleko plačati nič več. Veleblagovnice bodo morale zmanjšati svoje dobičkonosne marže. Pravi škandal je, ko vidimo masivne dobičke, ki jih te veleblagovnice uživajo vsako leto, hkrati pa ima naša mlečna industrija težave. Če ne bodo v bližnji prihodnosti sprejeti ukrepi v zvezi s tem vprašanjem, potem sem res prepričan, da bodo številni naši kmetje, ki proizvajajo mleko v Walesu in drugje v Združenem kraljestvu, opustili dejavnost.

Imam eno kratko pripombo o tem, kar je komisarka dejala danes zjutraj o posebni dajatvi. Te pripombe me skrbijo. Mislim, da bo to prizadelo naše najučinkovitejše proizvajalce, tiste, ki so bili kos izzivu in so se odzvali trgu in so veliko vložili v svoje kmetije, ker so upoštevali navedbo Komisije, da bodo kvote ukinjene. Uvedba posebne dajatve je v nasprotju s strukturnimi spremembami, za katere EU in vlada Združenega kraljestva trdita, da jih podpirata.

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Gospa predsednica, Komisija je spet izredno optimistično razpoložena in ima dobre novice, vendar ne razumem in ne vidim ničesar dobrega v tonah mleka, ki se zlivajo stran v protestu proti sedanji politiki.

Resnica je, da imajo gospod De Castro in drugi prejšnji govorniki čisto prav, ko pravijo, da Komisija in Svet med pregledom stanja nista storila dovolj, da bi preprečila to krizo. Mimogrede, kje pa so predstavniki Sveta, ki bi morali zavzeti stališče o tem vprašanju, saj se zdi, da ima Svet odločilen glas pri vseh reformah?

Skupaj z vzhodnoevropskimi kolegi smo v Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja večkrat opozorili, da potrebujemo veliko večje povečanje kvot ali pa njihovo popolno odpravo, kajti naše države, ki so nove v sistemu Evropske unije, so prve čutile vpliv krize. Na žalost smo ostali osamljeni v puščavi in za to je kriv Parlament.

Globoko obžalujem, da smo se prav mi, proreformisti, ki smo res želeli reformo kmetijske politike, izkazali za preroke poloma. Upam, da ste se iz tega kaj naučili za prihodnost.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE). - (RO) Veliko ljudi je v tem obdobju, že od začetka krize, prosilo, da se zamrzne povečanje mlečnih kvot. Tovrstni ukrep ne le, da ne bi pomenil rešitve, bil bi napaka, vsaj v naslednjih pogledih.

Prvič, med povečanjem mlečnih kvot in znižanjem tržnih cen ni nobene temeljne ekonomske povezave. Kvote so se povečale, proizvodnja pa je padla. Ne vidim, kje bi bila povezava. Trg sam ponuja razlago za padanje cen. Prepričan sem, da bi določitev fiksnih kvot sčasoma povzročila dvig cen. Upravičenci pa spet ne bodo proizvajalci, ampak predelovalci in trgovci na drobno. Če hočemo omejiti proizvodnjo, bi morda morali spodbuditi proizvajalce, da prostovoljno nehajo rediti živino in zagotoviti spodbude, ne pa ukrepe, ki lahko izkrivljajo trg. Ob predpostavki, da bi kvote zamrzni, kaj bi se zgodilo potem, ko bi se na primer svetovni trg spet popravil? Kaj bi lahko storili evropski proizvajalci? Kajti mlečna proizvodnja nima pipe, ki bi jo lahko kar odpirali in zapirali ...

(Predsednica je prekinila govornika)

Kot sem rekel, kaj bi lahko storili evropski proizvajalci ob predpostavki, da bi se svetovni trg spet popravil? Kajti mlečna proizvodnja nima pipe, ki bi jo lahko kar odpirali in zapirali po potrebi. Če bi morali proizvodnjo omejiti zdaj, bi morali kmetje očitno prenehati rediti krave, vendar pa bi bilo zelo težko obnoviti živino, če bi spoznali, da je to, kar si nekateri ljudje zdaj predstavljajo kot dober ukrep, v resnici velika napaka.

Ulrike Rodust (S&D). - (DE) Gospa predsednica, komisarka, Svet, na začetku bi se rada zahvalila kolegu poslancu gospodu Capoulasu Santosu, ki je omogočil to resolucijo.

Danes govorimo o naših kmetih, ki proizvajajo mleko, in o tem, ali jih bomo pustili na cedilu ali se bomo do njih pošteno obnašali. Prepričana sem, da jih ne smemo pustiti na cedilu, temveč moramo pošteno ravnati z njimi. Da, kratkoročni ukrepi za premagovanje krize so nujno potrebni. Da, intervencija je povsem sprejemljiva za kratek čas, če bodo cene mleka dosegle čisto dno, upravičeni pa so tudi dodatne podpore, posojila in skladi za boj proti krizi. A to, kar je popolnoma nesprejemljivo je, prvič, da se spet začenejo razprave o mlečnih kvotah, in drugič, da se ponovno uvajajo izvozna nadomestila iz javnih sredstev za proizvode, ki jih dobavljajo države v razvoju. To enosmerno pot smo opustili leta 2003 in prosim vas, pustite to tako, kot je, zavoljo naših kmetov, ki proizvajajo mleko.

Britta Reimers (ALDE). - (DE) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, svetovna gospodarska kriza je vrgla globalni trg iz ravnotežja. Tako kot proizvajalci mleka tudi mi trpimo zaradi učinkov cen, ki so padle na najnižjo točko doslej. Vedno znova slišimo, da se bodo sprejete uredbe o mlečnih kvotah spremenile. Ker sem tudi sama kmetica, ki proizvajam mleko, vas lahko samo posvarim pred takim početjem.

Tudi intervencijski ukrepi Komisije so uspešno preprečevali, da bi cene mleka še bolj padle in zdi se, da se trg umirja. Vendar pa menim, da ta intervencija pravzaprav ni dobro sredstvo za doseganje tega, ker bo povzročila, da se bodo nakopičile zaloge, ki bi lahko pozneje obremenjevale okrevanje trga. Zato pozivam Komisijo, naj pojasni, kako bo reševala ta problem.

Richard Ashworth (ECR). - Gospa predsednica, dovolite, da čestitam komisarki za njeno vizijo prihodnosti panoge in povem, da močno podpiram njeno namero, da ukine mlečne kvote. Mislim, da je to prava odločitev. Pozdravljam tudi njene predloge za soočenje s sedanjo krizo, ki so razumni in primerni kot podpora proizvajalcem v težkih časih.

Imam samo dve pripombi. Prvič, po mojem mnenju bi bilo izvajanje posebne dajatve v tem času neprimerno. To je kratkoročni, refleksni odziv. Poslal bi napačna sporočila in bi zgolj učinkovito kaznoval učinkovite proizvajalce, ki nameravajo še dolgo ostati v panogi.

Drugič, spoznati moramo, da je le malo neposrednega odnosa med ceno v maloprodajnem sektorju in odkupno ceno surovine na kmetiji ali pa ga sploh ni. Temu pravim disfunkcionalni mehanizem verige cen.

Glavni vpliv bo vedno imel svetovni trg in spoznati moramo, da bo globalni trg vedno nestanovit. Zato pozivam Komisijo, da dolgoročno pripravi načrte za zagotovitev neke vrste stabilnega mehanizma, ki bo koristil ne le proizvajalcem, temveč, dolgoročno seveda, tudi potrošnikom.

Esther Herranz García (PPE). – (ES) Gospa predsednica, komisarka, svoj govor ste končali z besedami, da je v sektorju mleka kriza in vendar ste začeli z besedami, da so bili sprejeti vsi možni ukrepi in da se stanje ureja.

Vedeti morate, da lahko samo pametna ženska ugotovi, da se je motila. To je španski pregovor, ki ga zlahka uporabimo v tem primeru. Sektor mleka že mesece prestaja eno najhujših kriz v zgodovini. Kljub temu Evropska komisija in nekatere vlade (zdi se, da tudi moja, španska vlada) nočejo dovoliti, da bi jih v kaj silili, nočejo se vračati k odločitvam, ki se nanašajo na pregled stanja skupne kmetijske politike.

Te odločitve so bile sprejete brez razmišljanja o hkrčnosti tega sektorja in v tržnih okoliščinah, ki so zelo drugačne od teh, ki so se razvile od takrat, ko je bil dogovorjen tisti kompromis. Človek bi pomislil, da države članice takrat niso hotele ali pa niso mogle videti brižajoče se nevihte. Reforma je zelo kmalu postala brezpredmetna zaradi glavnega preobrata na trgu, ki dokazuje, da je sektor popolnoma prepuščen na milost in nemilost spremenljivosti cen.

Dejstvo, da so glavne proizvajalke – kot sta Francija in Nemčija, torej države, ki so s tem sporazumom pridobile največje povečanje nacionalnih proizvodnih kvot v absolutnem smislu – zdaj tiste, ki prosijo za pregled odločitev iz pregleda stanja, sproža številna vprašanja.

Kot vidim, države članice niso imele prav in bi morale pozorneje prisluhniti glasovom, vključno z mojim, ki so jih pozivali, naj počakajo z vsemi dokončnimi odločitvami o prihodnosti sektorja do leta 2011.

Sramota je, da nas ni nihče poslušal. Morda bi nas morali zdaj.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Gospa predsednica, komisarka, današnja razprava je bistvena, tako da lahko izrazimo našo zaskrbljenost nad krizo v sektorju mleka. Razrešiti moramo ta položaj, ki ogroža prihodnost velikega števila proizvajalcev mleka v Evropski uniji.

To je evropska kriza, ki se je je treba lotiti z evropskega vidika, s prizadevanjem in uporabo vseh pripomočkov, ki jih ima Skupnost na voljo, nekaj, česar, kot se zdi, Komisija trenutno ni zmožna.

Komisarka, ne smete predati denarja državam članicam, da bi lahko pomagale, komur bodo hotele. Najti moramo skupne rešitve.

Posledica je, da ima ta Parlament pomembno odgovornost, da zahteva ukrepe, namenjene oživitvi povpraševanja, in ne le ukrepe, navedene v predlogu resolucije, ampak tudi tiste, ki so na voljo skozi skupno ureditev trga.

Naslednje pomembno vprašanje je ogromna razlika med cenami, ki se plačajo proizvajalcem, in končno ceno, ki jo plačajo potrošniki, to pa se ne nanaša samo na sektor mleka, ampak na vse kmetijske in živalske proizvode.

Obstajajo številni moški in ženske, ki so soočeni s sedanjo negotovostjo in potrebujejo naš jasen in čvrst signal, da bo zajamčeno nadaljevanje te dejavnosti.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Gospa predsednica, komisarka, včeraj so kmetje v Valoniji, ki jih je najhujša kriza, kar jih je kdaj doživel ta sektor, pustila brez iluzij, zlili stran več kot tri milijone litrov mleka. Dobili so samo 19 centov na liter. Kriza je povzročila preobilno ponudbo mleka, zaradi česar so cene strmo padle.

Deregulacija spodbuja nestanovitnost in tržne razmere so zdaj v popolnem nasprotju s tistim, kar so bile še pred kratkim.

Komisarka, prosim ustavite trmasto skrivanje za izbirami, ki so bile sprejete lansko leto, in upoštevajte, kar se res dogaja na terenu zdaj!

Tudi Svet je kriv, prvič, ker ga ni bilo tukaj, da bi poslušal to razpravo, pa tudi zato, ker ni sprejel odločitev, ker so ga bolj pritegnili čisti nacionalni interesi kot evropska vizija kmetijstva.

Trg ne deluje. Proizvodnja je prevelika. Zelo preprosto bi bilo zamrzniti 1 % povečanje kvot ali takoj zmanjšati kvote za 3 do 5 %, ker moramo nujno pripraviti kakšne kratkoročne rešitve. S sprejetjem tega ukrepa bi ubili dve muhi na en mah: proizvajalcem bi dali spet enkrat dostojno ceno in z zmanjšanjem proizvodnje bi zmanjšali evropski račun za stotine milijonov porabljenih evrov za različne intervencije, vključno z izvoznimi nadomestili.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Ukrep, ki je bil sprejet, (danes sem govoril s poljskimi kmeti in poljskimi proizvajalci izdelkov), kaže, da je prišlo do izboljšanja, čeprav še ne velikega, glede razmer, s katerimi se sooča sektor mleka, vendar ni bilo popolnoma nobene spremembe glede težkih razmer, s katerimi se soočajo poljski in evropski kmetje. Še vedno dobijo zelo malo denarja za svoje proizvode, pod pragom preživetja. To velja tudi za tiste kmete, ki so vložili veliko denarja, vključno s financiranjem in posojili EU. To stanje jih peha v vse večje težave, oni pa niso sposobni izpolniti svojih dolžnosti.

V zvezi s temi problemi bi rad govoril o prihodnosti. Danes se moramo odzvati na to, kar se dogaja prav zdaj, vendar moramo misliti tudi na to, kar je pred nami in načrtovati našo skupno politiko ter pri tem upoštevati tudi kmete. V zvezi s tem želim ponoviti naslednje. Skupna politika v zvezi s kmeti, ki proizvajajo mleko, mora vključevati načrte za razumno vlaganje v ta sektor, tako da se bomo lahko izognili porabi denarja, ki bi posledično povečal proizvodnjo, s čimer bi pristali v podobnih težavah, v kakršnih smo se znašli danes. Prepričan sem tudi, da bodo vse politične sile dosegle sporazum v zvezi s prihodnjimi kvotami.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Tisti, ki ste govorili pred menoj, ste se z vso pravico sklicevali na dejstvo, da se ne smemo vračati na sistem kvot in izvoznih subvencij, vendar je politika, ki jo je zasledovala Komisija, v celoti propadla. Kriza se ni zmanjšala. Zato z gospodom Le Follom predlagava, da začasno zamrznemo kvote, a le začasno.

Novе države članice so še vedno v določenem neugodnem položaju zaradi uvajanja, ker letos dobivamo le 60 % subvencij iz bruseljske kuverte. Kot protitež temu je madžarska vlada predlagala povečanje subvencij na podlagi kvot, vendar se Komisija ni pozitivno odzvala na ta predlog niti na tistega iz Francije, konkretno iz francoskega ministrstva. Na koncu pozivam kolege poslance, naj podprejo spremembe, ki jih predlagajo gospod Le Foll in njegovi kolegi. Podpiramo tudi predlog Elisabeth Jeggle v korist oblikovanja mlečnega sklada v višini 600 milijonov EUR in podaljšanja programa za mleko v šolah.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Gospa predsednica, hvala vam komisarka za dober začetek in dober uvod v razpravo! Ugotavljam, da se evropski kmetje, ki proizvajajo mleko, v velikem obsegu soočajo s krizo, vendar preprosto ne razumem, kako lahko moji kolegi poslanci mislijo, da vi v Komisiji niste storili dovolj. Nedvomno bi rada pozvala vas, gospa Fischer Boel, da ponovite, kaj ste storili. Zdi se mi, da je seznam pobud, ki prihajajo iz Komisije, dolg, dejansko skoraj predolg. Je skoraj tako, kot da uničujemo napredek, ki smo ga dosegli pri pregledu stanja. Rada bi tudi poudarila, da se prizadevanja, ki so bila opravljena do zdaj v zvezi s kmeti, ki proizvajajo mleko, očitno niso odražala v odnosu do tistih delavcev v avtomobilski industriji, ki so izgubili svoje delo, ali do tistih delavcev v ladjedelniški industriji, ki so izgubili svoje delo zaradi sedanje gospodarske krize.

Zato lahko samo prosim, da se malo posvetimo temu, kako obravnavamo to krizo in da poskrbimo tudi za to, da ne uničujemo zdravega napredka, ki je bil kljub vsemu narejen kot rezultat pregleda stanja. Zamisel, da bi zamrznili mlečne kvote, je po mojem mnenju popolnoma brezupna! Prav tako ne moremo nazaj na stare modele z odobravanjem izvoznih nadomestil – to preprosto ruši trg za nekoga nekje drugje v svetu. Moramo biti previdni. Komisarka, kljub temu bi vas rada prosila, da ponovite dolg seznam dejavnosti, ki ste jih že opravili, tako da bodo lahko moji kolegi poslanci videli, da nam gotovo ni treba noreti in sprejemati številnih dodatnih ukrepov, ki bi povzročili le to, da bi uničili zdrav napredek, ki je bil že dosežen.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Gospa predsednica, komisarka, ukrepi so nedvomno neustrezni. Predlagamo druge, bolj ciljno usmerjene intervencije, zlasti za gorata in prikrajsana območja Evropske unije, tako da bodo imele vse države članice enako korist; intervencije, kot je okrepljena zaščita za označbe porekla,

ne zgolj znotraj Evropske unije, ampak na mednarodnih trgih, jasno označevanje in obvezne oznake porekla mlečnih proizvodov, ponovno oživitvev (zakaj pa ne) zasebnega skladiščenja mlečnih proizvodov in zagotavljanje zadovoljive pomoči, povečanje števila upravičenih namembnih krajev za izvozna nadomestila, polno preglednost oskrbne verige in zmanjšanje razkoraka med cenami proizvajalca in potrošnika.

Mi nismo posredniki interesov kmetov. Tu smo, da posredujemo tesnobo, klic po preživetju ustvarjalnih sil evropskega podeželja in ta klic po preživetju ljudi iz evropskega podeželja je za nas stalno navodilo za ukrepanje.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Gospa predsednica, komisarka – vseč bi mi bilo, če bi lahko nagovoril tudi predsedstvo Sveta – gospe in gospodje, kot ste, komisarka, zadnjič sami priznali Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja, cena, ki se plačuje proizvajalcem mleka, ne pokriva več tekočih stroškov proizvodnje. To pomeni, da so naši proizvajalci v procesu dekapitalizacije.

Ravnokar ste našli ukrepe, ki ste jih sprejeli v zadnjih devetih mesecih. Ti ukrepi res obstajajo, to vam priznamo. Vendar pa niso prinesli pričakovanih učinkov, kajti, po našem mnenju, niso dovolj obsežni in vsekakor je veliko preveč negotovosti v zvezi s tem, kako učinkoviti so njihovi cilji.

Danes zjutraj ste omenili okrevanje trga, a proizvajalci bodo gotovo opazili samo učinke pri plačilih, ki bodo izvedena na začetku naslednjega leta. Trg kmetijskih proizvodov ni enak kot trg kovin ali energetski trg. Zahteva regulativna orodja, ker na razmere na trgu vplivajo tudi sezonski cikli in narava.

Vaša razlaga pregleda stanja, ki je bil izveden pod francoskim predsedstvom, nas preseneča, kajtičasne ocene v zvezi s sektorjem mleka puščajo odprte vse poti, vključno z možnostjo novih odločitev o orodjih za urejanje trgov.

Francoska delegacija, ki ji pripadam, je prepričana, da bo po letu 2013 potreben prenovljen sistem kvot. Napetost, ki je obstajala na trgu živilskih proizvodov pred sedanjo gospodarsko krizo, je dokazala krhkost ravnotežja med proizvodnjo in porabo po svetu.

Potem ko smo delno odpravili intervencijska orodja, nismo imeli ne pravice ne legitimnosti, da danes odpravimo proizvodna orodja, ki jih bomo v kratkem potrebovali.

Komisarka, našim kmetom moramo vrniti dostojanstvo. To so možje in žene, ki se ne bojijo težkega dela.

PREDSEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Ne moremo dovoliti, da bi se zlomil sektor mleka, ker je bistven za naš podeželski svet in za varnost ter kakovost hrane.

Terminski trgi in srednje- ter dolgoročne možnosti za trg mleka in mlečnih proizvodov v Evropski uniji kažejo pozitivne znake. Preprečiti moramo, da bi se to sprevrglo v negativne razmere. Potrebujemo proticiklične ukrepe in skupne pobude.

Sesutje cen jasno kaže na neprimernost podpornih ukrepov. Izkrivljanje trga proizvodnje mleka pomeni, da ne more vsaka dobavna veriga delovati učinkovito ali pošteno.

Pridelovalce so prizadeli padci cen, ki so povzročili neravnotežje na trgu in niso bili prenešeni na potrošnike ter ovirajo obnovo sektorja. To je treba popraviti. Zagotoviti moramo pošteno konkurenco in okrepiti sledljivost tudi med trženjem.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Komisarka, omenili ste, da vprašanje vrnitve na sistem kvot ni več aktualno. Ali nismo videli, kaj se je zgodilo v mlečni industriji potem, ko se je Komisija spomladi odločila, da bo postopno odpravila te kvote? To je bila zelo slaba in kratkovidna odločitev. Popolna odprava kvot bo zadala smrtni udarec številnim malim kmetijam. Ali je to res takšna politika, ki jo želi izvajati Komisija? Dejstvo je, da potrebujemo za mlečno industrijo restriktiven sistem. Če ne pridejo v poštev kvote, bi vas pozvala, komisarka, da zagotovite, da bo Komisija predlagala druge rešitve za to krizo. To je evropska kriza in izpeljati moramo kmetijsko politiko, ki bo ne glede na državo in regijo zajamčila kmetom vsaj razumen življenjski standard.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, komisarka, sem izvoljeni predstavnik iz regije v zahodni Franciji, kjer je zelo visoka koncentracija kmetov, ki proizvajajo mleko, in ne verjamem, da razumete tragične socialne razmere, ki jih danes doživljajo.

Komisarka, ko govorite o „proizvajalcih“, imate verjetno v mislih „industrijske proizvajalce“ in „distributerje“. Proizvajalci mleka ne potrebujejo vašega sočutja, komisarka. Ne potrebujejo zastarelih liberalnih teorij, ki so nas pripeljale v svetovno krizo brez primere. Proizvajalci mleka potrebujejo pravo kmetijsko politiko. Potrebujejo natančno določene kvote. Zato pozivamo Svet, naj odpravi vašo politiko in namesto tega ustvari resnično politiko v podporo proizvajalcem mleka in naredi konec tej politiki, ki jih množično uničuje.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Gospod predsednik, komisarka, naša razprava res poteka v senci dramatičnih dogodkov, ko so kmetje v protestu zlivali stran mleko. Vsi smo globoko pretreseni nad tem, kar se je zgodilo.

Rad bi se obrnil na problem, ki ga je omenil kolega, gospod Nicholson, in sicer način, kako velike trgovske verige in veleblagovnice zlorablajo potrošnike in predvsem svoje dobavitelje. Rad bi vas spomnil, da je Evropski parlament v parlamentarnem mandatu leta 2008 sprejel pisno resolucijo (sam sem bil eden od soavtorjev) o tem, da je treba končati te zlorabe in da mora Komisija temeljito preiskati to zadevo. V skladu z mojimi informacijami, so bili sprejeti ukrepi, vendar se zdi, da je postopek prepočasen. Rad bi vprašal komisarko, ali jo zanima ta zadeva in na splošno, kakšne so možnosti za tovrstne dejavnosti.

Nekaj je res narobe z gospodarsko politiko Evropske unije, če dobijo kmetje manj kot 10 % vrednosti svojih proizvodov. To se mora spremeniti. Rad bi prosil komisarko, naj ukrepa v tej zadevi.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Komisarka, kot napredek vidite povečanje cene končnih proizvodov, kot sta posneto mleko in maslo, za 3 %–8 %. Po mojem mnenju je to žalitev za naše kmete. Glavni problem je cena, po kateri se mleko odkupuje od kmetov. V Češki republiki, na primer, je nabavna cena do 25 % nižja od proizvodnih stroškov, vendar bi cena končnega proizvoda, ki se potem prodaja v trgovinah, zlahka pokrila vse kmetove stroške. Glavni problem je torej, da je nekje velika luknja. To vprašanje moramo rešiti. V Češki republiki imamo zdaj manj govedi, kot smo jih imeli po napoleonskih vojnah. To zdaj ogroža celo vzdrževanje podeželskih območij. Gospod Bové ima čisto prav in gospod Fajmon globoko ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Gospod predsednik, očitno so potrebni izredni ukrepi, ker so razmere katastrofalne. Vendar, ali ni mogoče, da je problem nekako povezan z osnovami? Gotovo je problem z modelom ali sistemom, če se, na primer, uvažajo velike količine soje iz Latinske Amerike in se s tem povečuje že tako prevelika ponudba v Evropi, hkrati pa se uničuje okolje v Latinski Ameriki. V posledični krizi potem napenjamo možgane, ali bi morali izvažati kmetijske pridelke v države v razvoju po dampinških cenah in bi s tem uničili njihov trg hkrati s položajem malih lastnikov in proizvajalcev. Ali ne potrebujemo novega modela, kot je neodvisna preskrba s hrano, namesto da kmetijstvu vsiljujemo prostotrgovinsko logiko, ki jo diktira STO? Moje drugo vprašanje je naslednje. Prosimo za poseben nasvet ali predlog o tem, kako ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Astrid Lulling (PPE). – (DE) Gospod predsednik, banke smo rešili, ker smo jih morali. Zdaj smo soočeni s položajem, ko moramo preprečiti, da bi v kratkem bankrotiralo na tisoče kmetov, ker cene ne pokrivajo več proizvodnih stroškov.

Vendar moramo zagotoviti, da ohranjamo naš proizvodni potencial, da bomo lahko prebivalcem dobavljali visokokakovostna živila. Spadam v generacijo, ki je izkusila omejevanje hrane. Spominjam se, da sem morala v zimi leta 1944 kolesariti osem kilometrov, da sem dobila dve jajci. Upajmo, da ne bo prišlo do tega, a varnost oskrbe – pa ne le v energetskega sektorju – je tudi pomembna.

Če nismo pripravljeni sprejeti ukrepov, ki smo jih zahtevali v resoluciji, bodo stroški posledic družbene, gospodarske in okoljske politike v EU nekajkrat tolikšni kot ...

(Predsednik je prekinil govornico)

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, kot je navedla Evropska komisija v svojem sporočilu z dne 22. julija, se je položaj v sektorju mleka in mlečnih izdelkov v zadnjih 12 mesecih dramatično poslabšal.

A če upoštevamo velikanski vpliv krize na cene mlečnih proizvodov in zlasti na dohodek, ki ga zaslužijo proizvajalci, so bili ukrepi, ki jih je do danes predlagala Evropska komisija in je o njih razpravljala Svet ministrov, neprimerni za preprečevanje padca povpraševanja in njegovih posledic.

Sedanja kriza ni le izziv, kako ustaviti padec povpraševanja, temveč tudi priložnost za spodbujanje porabe in promocijo mlečnih proizvodov. Zagotoviti moramo tudi, da bo neizpodbitna kakovost začetnega proizvoda ohranjena, dokler ne pride do končnega kupca.

V tem smislu lahko ukrepi, kot so izboljšanje označevanja, povečanje porabe mleka pri nekaterih skupinah prebivalcev ali uporaba mleka za krmljenje telet, pomagajo ne le pri izboljšanju sedanjega stanja, temveč tudi celotnega strukturnega stanja v sektorju.

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. – Gospod predsednik, najprej bi se želela zahvaliti poslancem tega Parlamenta za to vneto razpravo. Dejansko sem zelo pozorno poslušala. Seveda pa sem opazila tudi različna stališča, ki sem jih slišala med različnimi poslanci tega Parlamenta.

V zvezi s sistemom kvot se zdi, da je to grešni kozel za celotni položaj, v katerem smo se znašli. Ne podcenjujem tega – in o tem sem bila zelo natančna že od samega začetka razprave – da se je sektor mleka, ne samo v Evropi, ampak globalno, znašel v krizi, kakršne do zdaj še ni bilo. To mora biti zelo jasno. Zato resnično razumem razočaranje in jezo, ki jo vidim med kmeti v različnih delih Evrope, ne povsod, vendar v različnih delih Evrope.

Odprava sistema kvot je bila določena že leta 2003, tako da to ni odločitev, ki bi bila sprejeta čez noč, ko ne bi nihče vedel, kaj se dogaja. Pozneje smo pri pregledu stanja, ko smo skušali najti nežen pristanek za pridelovalce mleka, razpravljali o povečanju kvot.

Vendar mislim, da se motijo tisti, ki hočejo s prstom pokazati na sistem kvot kot na razlog za vse probleme, v katerih so se znašli kmetje, ki proizvajajo mleko. Kajti vidimo, da celo takrat, ko je bil sistem kvot v veljavi, nismo mogli vzdrževati visokih cen in je kljub temu prišlo do strukturnih sprememb v sektorju mleka. Če pogledate leto 1984, ko je bil uveden sistem kvot, smo imeli 1,6 milijona kmetov, ki so proizvajali mleko v stari EU-10. Danes imamo v EU-10 300 000 kmetov, ki proizvajajo mleko. To je danes torej manj kot ena petina števila pridelovalcev mleka v primerjavi z letom 1984, ko je bil v veljavi sistem kvot. Torej se strukturne spremembe kljub temu dogajajo.

Mislim, da vračanje na staro ali obnavljanje stanja pred odločitvijo iz pregleda stanja ni prava politika in pri tem me podpirajo vsi voditelji držav, saj so v svojih odločitvah na junijski seji jasno navedli, da se moramo držati odločitev iz pregleda stanja. Nikoli nisem v razpravah med pregledom stanja dala nobenega znaka za kakršno koli odprtost do preklica teh odločitev, kajti to bi gotovo ogrozilo možnost predvidevanja za kmete znotraj Evropske unije.

Vendar, José Bové, mislim, da ste rekli, da nisem delovala natančno; to je odnos *laissez-faire*. Mislim, da ni pošteno reči, da nismo naredili ničesar. Ne bom ponavljala vseh različnih ukrepov, ki smo jih sprejeli. Mislim, da imajo države članice, če želijo posvetiti posebno pozornost mlečnemu sektorju, zdaj možnost s pregledom stanja preusmeriti neposredna plačila, tako da lahko dajo posebno prednost travnatim območjem. To je možno in vem, da je najmanj ena velika država članica izkoristila in uporabila to priložnost in da je veliko različnih možnosti za gorska območja.

Danes imamo v Evropi proizvodnjo, ki je 45 % pod kvoto, kaj bi se torej zgodilo, če bi dejansko hoteli zmanjšati kvoto za 5 %? Dejansko bi škodili razmeram za mlade kmete, ki so vlagali v prihodnost.

Zato bi priporočila tistim državam članicam, ki hočejo res pomagati svojemu mlečnemu sektorju, naj uporabijo odkupne kvote tistih, ki hočejo zapustiti mlečni sektor. To je mnogo boljši način za zagotavljanje vzdrževanja tistih, ki so vlagali, in hkrati dajanje pomoči tistim, ki bi radi zapustili sektor. Mislim, da je to prava politika.

Ali lahko potem samo popravim nesporazum glede posebne dajatve? Ne uvajamo sistema nove posebne dajatve. Dajemo samo možnost državam članicam, če odkupujejo kvote od kmetov, da lahko zmanjšajo število kilogramov ali ton za svojo zgornjo mejo, vendar to ni nova posebna dajatev, ki bi kaznovala katerega koli od kmetov.

Kar zadeva promocijo. Za preostanek leta smo za promocijo rezervirali že 14 milijonov EUR. Dogovorili smo se za podaljšanje sistema razdeljevanja mleka v šolah, zdaj pa bo v ta sistem uveden še jogurt z manj sladkorja, to je tak, ki ne vsebuje več kot 7 % sladkorja. Označevanje – slišim od različnih poslancev Parlamenta,

da obstaja zanimanje za sistem označevanja. Pa se pogovorimo o tem v kontekstu kakovosti prispevka, o katerem pravkar razpravljamo. Mislim torej, da je veliko možnosti.

Nato, za konec, o prehranski verigi. Popolnoma se strinjam z vami, da ni v tej verigi nobene preglednosti in ne moremo videti, kje izginja dodana vrednost. Zato z veseljem pričakujem predložitev tega poročila pred koncem leta, tako da bomo lahko videli, kako je stanje dejansko videti.

Moram reči, če pogledate na razmere v veleblagovnicah po Evropi, da so velikanske razlike. Nemčija ima tradicijo številnih diskontnih veleblagovnic. Te veleblagovnice uporabljajo mlečne proizvode in konzumno mleko kot ponudbo, s katero privabijo potrošnike in ponudijo zelo nizko ceno, vendar samo preložijo račun na kmete in jim plačajo zelo nizko ceno. Zato mislim, da bi bilo zelo zanimivo in potrebno pogledati, kaj se dejansko dogaja v tej verigi. Poglejmo to preglednost in dajmo interno v Komisiji, pa tudi skupaj z organi držav članic za konkurenčnost, pregledati trg.

Danes je bila tu zelo zanimiva razprava. Upam, da ste opazili kratkoročne ukrepe in dolgoročne ukrepe, ki so bili pripravljani skupaj s Francijo in Nemčijo. Prepričana sem, da bomo imeli v prihodnje nekaj zelo zanimivih razprav o mlečnem sektorju v Evropi, ker bi vsi radi, da ima naš sektor mleka prihodnost.

Paolo De Castro, avtor. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi se zahvalil Komisiji za odločitev, da je prišla danes sem v Parlament predstaviti nove predloge za krizo v sektorju mleka in mlečnih izdelkov. Za parlamentarni mandat je pomembno, da je zanj postal značilen medinstitucionalni dialog med Komisijo in Parlamentom, pozitiven dialog, ki je dejansko že sprožil proces soodločanja.

Vaše nove predloge bomo preučili zelo skrbno, komisarka, in moja naloga bo, da bom prosil Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja, da bo takoj, brez odlašanja izdal mnenje o novih zamislih.

Naj sklenem s tem, da poudarim, če bo sprememba soglasno sprejeta v Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja in bo sprejeta tudi na plenarnem zasedanju tega Parlamenta, Svet pa bi jo po ratifikaciji Lizbonske pogodbe potem z glasovanjem zavrnil, bo prišlo do političnega problema. Zato vabim vas in Svet, da o tem resno premislite.

Predsednik. Naj končam razpravo in povem, da sem prejel sem sedem predlogov resolucij⁽¹⁾ na podlagi člena 115(5) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo danes ob 12.00.

Pisne izjave (člen 149)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Prihajam iz najbolj oddaljene regije, z Azorov, kjer je proizvodnja mleka steber gospodarstva, družbe in okolja. V zadnjih tednih smo se sestali s proizvajalci, njihovimi organizacijami in predelovalno industrijo. Vsi soglašajo. Bistveno je, da bi morala Komisija dati učinkovitejši in nujnejši globalni odgovor za obvladovanje sedanjega stanja.

Denarni tok v sektorju se suši. Življenjskega pomena je, da EU posebno pozorno pazi na najbolj oddaljene regije in jih vključi v svoje odgovore za ublažitev učinkov sedanje krize.

Vsi menijo, da moramo ustaviti naraščanje kvot. Na trgu, kjer so presežki porušili ravnotežje, lahko vsaka država, ki poveča svojo proizvodnjo, škodi vsem drugim. Prepričani so tudi, da bi morali kvote še naprej ohraniti kot mehanizem za urejanje ponudbe, ki stabilizira dejavnost.

V sedanjem scenariju popolne liberalizacije, je treba nujno preučiti družbene, okoljske in gospodarske učinke na te regije. Posebni ukrepi morajo biti načrtovani tako, da preprečujejo sesutje te dejavnosti, ki je odgovorna za naše lepo deželo, kakovost okolja in podeželskih območij ter za gospodarski napredek in konvergenco, ki smo ju dosegali.

Béla Glattfelder (PPE), v pisni obliki. – (HU) Sedanje krizo na trgu mleka je povzročilo v glavnem povečanje mlečnih kvot. Tudi Evropska komisija in vlade držav članic so odgovorne za sedanje resne razmere, ki so prizadele mlečni sektor, ker so leta 2008 podprle dviganje kvot, kar je povzročilo nastanek presežkov mleka in sesutje cen.

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

Ta odločitev je temeljila na zmotnih tržnih napovedih Evropske komisije. Vendar Evropska komisija ni opustila svoje namere, tudi potem, ko je postalo očitno, da je povečanje proizvodnje v nasprotju s tržnimi trendi.

Zato je morala Evropska unija takoj opustiti ukrepe, ki so vodili k povečanju mlečne proizvodnje. Poleg tega nasprotujemo tudi trajni odstranitvi kvot po letu 2015. Pomemben nauk, ki se ga lahko naučimo v trenutni krizi, je, da je treba potrebe mlečnega trga urejati. Brez tega bodo cene postale nepredvidljive. Evropski mlečni proizvajalci ne morejo trpeti izgub, ki jih povzroči obsežno nihanje cen.

Veseli me, da je Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja z namenom, da bi olajšal krizo, glasoval za mojo pobudo, ki bi povečala znesek izvoznih subvencij iz 450 milijonov EUR na 600 milijonov EUR. Brez izvoznih subvencij bi nekateri presežki ostali na notranjem trgu EU, kar bi povzročilo nadaljnje padanje cen.

Jim Higgins (PPE), v pisni obliki. – Mlečne kvote je treba zmanjšati za 5 do 10 odstotkov, da bi se cene dvignile na trajnostno raven. Vendar kvote same ne bodo rešile sektorja mleka. Medtem ko ima Komisija prav, da sprejema dolgoročno stališče, pa se ne more odtrgati od realnosti – in čista realnost je, da je kmetijska panoga, zlasti sektor mleka, v resnični nevarnosti. Najnižje cene mleka od leta 1983 skupaj z višjimi stroški, slabim vremenom in pomanjkanjem kreditov so v letu 2009 ustvarile krizo denarnega toka in prihodka za družine na mlečnih kmetijah, kakršne še ni bilo. Strinjam se s predsednikom Združenja irskih kmetov Pdraigom Walshejem in predsednikom mlekarjev Richardom Kennedyjem, da je najhitrejši način za pospešitev obnove cen za Komisijo EU, da bolj agresivno uporabi vse tržne podpore, kot so:

- izvozna nadomestila,
- pomoč za predelavo,
- razširjena intervencija za polno ceno,
- daljša shema zasebnega skladiščenja za maslo,
- pazljivo ravnanje z zalogami.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), v pisni obliki. – (FI) Gospod predsednik, zadnje leto so se razmere v mlečnem sektorju dramatično poslabšale. Proizvodna cena za mleko je padla in zdaj morajo mnogi proizvajalci mleka prodajati mlečne proizvode po ceni, ki ne odraža proizvodnih stroškov. Preživetje proizvajalcev mleka je zdaj resno ogroženo. Do zdaj ni bilo mogoče rešiti krize v sektorju mleka z ukrepi, ki jih je izvajala Komisija. Zdaj je čas, da zavijamo rokave in pridemo z novimi rešitvami. Komisija mora hitro stabilizirati trg mleka v Evropi. Hkrati mora izpeljati tudi temeljito oceno prihodnosti mlečne panoge skupaj s subjekti v sektorju in državah članicah. Hvala lepa.

Véronique Mathieu (PPE), v pisni obliki. – (FR) Za spopadanje s temi posebno težkimi gospodarskimi razmerami, s katerimi se trenutno sooča sektor mleka, je zdaj nujno potrebno odločno ukrepanje Evropske unije. Skupaj z večino držav članic menim, da rešitve, ki jih predlaga Komisija, niso zadovoljive. Seveda pozdravljam prožnost, ki je dovoljena in bi omogočila, da se zgornja meja za nacionalno pomoč za proizvajalce, ki imajo težave, poveča s 7 500 EUR na 15 000 EUR. Kljub temu pa je za nas nujno, da se sprejme učinkovitejša intervencijsko orodje. Za spopadanje z naraščajočo nestanovitnostjo cen je treba naše trge bolj urediti. Skupna izjava, ki jo je dalo 16 držav članic o stanju na evropskem trgu mleka, ponuja Komisiji nekaj dragocenih predlogov za izboljšanje ureditve mlečnih trgov. Prepričana sem, da je treba, kot zahteva sedem držav članic, razmisliti o začasni opustitvi povečanja kvot. Rada bi tudi ponovno poudarila, da podpiram uvedbo „mlečnega sklada“ v pomoč organizacijam proizvajalcev in zadrug in v podporo vlaganju v kmetijstvo, posodobitvi, povečanju raznolikosti ukrepov v proizvodnji mleka, ki so povezani z geografsko lokacijo, in ukrepov za trženje mleka in mlečnih proizvodov.

Ivari Padar (S&D), v pisni obliki. – (ET) Ob upoštevanju sedanjega položaja mlečnega trga je jasno, da je naš sektor v glavnem še vedno nepripravljen na obvladovanje posledic globalne gospodarske krize. Zato bi se moral razvoj skupne kmetijske politike še naprej usmerjati v izboljšanje konkurenčnosti in dolgoročno manj v upravljanje trga. „Pregled“ skupne kmetijske politike je korak v pravi smeri in ohranjanje te smeri v razpravah o skupni kmetijski politiki po letu 2013 je edini način za okrepitev sektorja.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), v pisni obliki. – (RO) Trenutno preživljamo v mlečnem sektorju najhujšo krizo, ki jo je sprožila globalna kriza, ta pa je v osnovi rezultat razkoraka med povpraševanjem in ponudbo. Padec cen mleka in mlečnih proizvodov je prizadel predvsem kmetije z nizkimi dohodki. Zato mislim, da sistema kvot ne bi smeli zamrzniti v vseh državah članicah, ampak bi se morala vsaka država odločiti, kako

bo postavila svoje lastne kvote. Problem je, da je v primerjavi z letom 1983–84 ostala na trgu samo ena petina proizvajalcev in zdaj tvegamo, da se bo zaprlo še več kmetij. Zato moramo nujno sprejeti ukrepe, ki bodo preprečili, da bi se to zgodilo. Za končanje krize v tem sektorju moramo sprejeti naslednje ukrepe: podaljšati ukrepe, predvidene za skladiščenje masla, mleka v prahu in sira, pospešiti ustanovitev sklada za mlečne proizvode, ki bo izpolnjeval potrebe malih proizvajalcev in mladih kmetov, in doseči sporazum z veleblagovnicami glede poštene cene za obe strani, za kmetijske proizvajalce in za trgovce v maloprodaji.

3. Energetska varnost (Nabucco in Desertec) (razprava)

Predsednik. Naslednja točka je izjava Komisije o energetske varnosti v zvezi s projektoma Nabucco in Desertec.

Andris Piebalgs, član Komisije. – Gospod predsednik, energija bo v naslednjih petih letih nedvomno še naprej središče zanimanja tega Parlamenta. Obenem smo v preteklih petih letih naredili velik napredek pri vzpostavljanju trdne evropske energetske politike s tremi cilji: varnost oskrbe, trajnost in konkurenčnost.

Pri doseganju teh ciljev je izredno pomembna zunanja razsežnost zaradi dveh razlogov. Prvi je uvozna odvisnost EU – trenutno 50 % energetske vire prihaja od zunaj Evropske unije in trend se še zvišuje.

Drugi razlog so vprašanja, povezana s trajnostjo. Ciljev podnebni sprememb ne bo mogoče doseči nikjer na svetu, če se ne bo proizvajala čistejša in učinkovitejša energija. Zato je bistvenega pomena dialog z državami proizvajalkami in porabnicami ter tranzitnimi državami.

Oba projekta, omenjena na današnjem plenarnem zasedanju, se na nek način dopolnjujeta in se hkrati dobro ujemata s celovito strategijo.

Predvsem Nabucco. Včeraj sem prišel iz Bakuja in nedvomno smo še vedno na poti k izpolnitvi tega projekta. Letos julija smo dosegli izjemen napredek. Podpisan je bil medvladni sporazum med štirimi evropskimi državami in Turčijo, kar pomeni, da bi lahko naslednje leto že sprejeli dokončno odločitev o naložbi, tako da bi imeli oskrbo s plinom do leta 2014.

Določili smo tri vire, ki so pripravljeni nameniti količine plina. Prvi je Azerbajdžan, kjer je treba v bližnji prihodnosti sprejeti dokončno odločitev glede naložbe za Shah Deniz 2, in potem so tu še druga polja v Turkmenistanu in Iraku, ki so na tej stopnji največji viri dobave.

Kje so težave? Težave so vedno povezane s posebnim načinom delovanja na energetske področju in s tem, kako so organizirane številne države proizvajalke. V Evropski uniji projekte podpira industrija, kar pomeni, da vedno obstaja jasen izračun vseh komercialnih tveganj. Države, ki imajo vire, pa pričakujejo konkretnejše odločitve. To pomeni, da bo EU, če se na primer odloči, da bo zgradila plinovod, plinovod zgradila in se potem dodeli plin. Filozofije so različne. Hkrati je povsem razumljivo, da so podjetja v EU pripravljena kupiti plin in zdaj se premikamo k temu.

Prepričan sem, da je vprašanje tranzita več ali manj rešeno. Še vedno čakamo na ratifikacijo medvladnega sporazuma, vendar ne pričakujem večjih težav. Da bi olajšali kupovanje plina iz regij, ki imajo poseben način prodaje plina, smo razvili koncept „kaspijske razvojne korporacije“, ki bo omogočala manjše tveganje za družbe, ki kupujejo plin na primer na turkmenijski meji ali vlagajo v območja, kjer so kar precejšnja politična in gospodarska tveganja.

Smo na dobri poti in prepričan sem, da je to dober primer sodelovanja med projekti, ki jih podpira industrija, s politično podporo institucij EU.

Nekaj sredstev smo namenili tudi za južni koridor in zlasti za projekt Nabucco. Objavili smo razpis za zbiranje predlogov. Na tej stopnji ne morem reči, ali je bil uspešen ali dovolj dober, bilo pa je vsaj dano povabilo.

Tudi Desertec je pobuda, ki jo podpira industrija, in je trenutno še v začetni fazi. Slišati je zelo zanimivo, da bi uporabljali potencial sončne energije iz Afrike in jo prenašali v Evropsko unijo, vendar potrebujemo nekaj spremljajočih ukrepov, da bi se ta projekt uresničil.

Prvič, gre za tehnološki razvoj, ki smo ga podpirali mnoga leta. Ta mesec bo v Seville dana v obratovanje velika elektrarna na koncentrirano sončno energijo. To je tehnologija, ki bi jo bilo mogoče uporabljati za ta projekt Desertec in prepričan sem, da brez podpore EU ne bi toliko napredovali v tej tehnologiji.

Drugič, sodelovati moramo s partnerji, ker je zelo jasno, da ne moremo kar reči, zavzeli bomo vaše ozemlje, postavili bomo solarne plošče in prenašali elektriko v Evropsko unijo. Če naj bi do teh projektov sploh prišlo, je potrebno skupno lastništvo. Zato bomo imeli oktobra konferenco o uporabi obnovljivih virov skupaj z državami iz Sredozemlja in Zaliva. Jasno je, da je za uspešnost Deserteca potrebno skupno lastništvo pri teh projektih, drugače ne bo uspešnega izida.

Nenazadnje pa gre vsekakor tudi za vprašanje medsebojne povezave. Obstajata dve vrsti medsebojne povezave, ki ju moramo ločiti. Ena se nanaša na filozofijo in trge. Nekaj časa smo podpirali povezovanje trgov v severni Afriki. Dosežen je bil napredek, vendar moramo te ukrepe utrditi. Druga vrsta so fizične medsebojne povezave z Evropsko unijo prek kablov.

Prepričan sem, da bo Desertec prišel korak za korakom. To ne bo en velik projekt, a verjamem, da bodo elementi, ki bi se nazadnje lahko ujemali z našimi cilji: čista energija za vključene države in dodaten izvoz v Evropsko unijo.

Poskrbeli smo tudi za trgovinske spodbude. Z direktivo o obnovljivi energiji smo vzpostavili možnost za države EU, da vlagajo v tretje države in prenašajo električno energijo v Evropsko unijo, cilj pa bo izpolnjen tudi z energijo, proizvedeno v tretji državi.

Glede na povedano je na tej stopnji nedvomno težko dati časovni raspored za Desertec. To je nova pobuda, ki je še vedno v povojih in ne moremo reči, da je Desertec del naše strategije za varnost oskrbe. Je obetaven premik k strategiji podnebnih sprememb, ki jo moramo spodbujati, a za varnost oskrbe je tam Nabucco in na tej stopnji je še prezgodaj za zanašanje na Desertec.

Rad bi zaključil, da so najboljši ukrepi za varnost oskrbe tisti, ki jih lahko sprejmemo znotraj Evropske unije. Ta Parlament zelo podpira energetska učinkovitost. Energetska učinkovitost pa se ne nanaša samo na podnebne spremembe. Je res zelo pomemben element v varnosti oskrbe. Rekel bi, da je pomembnejša kot Desertec in Nabucco, pa še kombinacija Južnega in Severnega toka. Je res najpomembnejši element. V teku je razprava s Svetom o treh pravnih instrumentih in rad bi poudaril, da moramo biti pri tem ambiciozni in uspešni.

V zvezi z obnovljivo energijo sem zelo hvaležen za podporo tega Parlamenta pri načrtu oživitve in sem precej prepričan o tem, kar sem slišal o prijavi za vetrne elektrarne na morju. Zdi se, da bodo vsa sredstva, ki so bila namenjena podpori vetrnim elektrarnam na morju, res dodeljena. To ni le denar EU, ker je bil skupen okvir približno 600 milijonov EUR, celotna velikost tega projekta pa je 4 milijarde EUR, tako da bo večino vložila industrija. Prepričan sem, da je to zelo dobra kombinacija, ker daje obnovljiva energija tudi zanesljivost oskrbe.

Nenazadnje vem, da gre včasih tudi za vprašanje zajemanja in shranjevanja ogljika (CCS). CCS je potreben iz dveh razlogov. Eden je globalni odgovor na podnebne spremembe, a po drugi strani bomo za lastno zanesljivost oskrbe uporabljali tudi premog in lignit. Zelo dober napredek je bil tudi pri vlogah za financiranje, ki ga daje načrt za oživitev, zato je bil načrt za oživitev po mojem mnenju uspešen. Po objavi rezultatov bomo (Komisija, Svet in Parlament) nedvomno morali pregledati, kako usmeriti sklade EU, da bodo okrepili zanesljivost oskrbe v Evropski uniji. Nedvomno bo treba sprejeti tudi številne druge ukrepe za povečanje zanesljivosti oskrbe v Evropski uniji.

Ioannis Kasoulides, v imenu skupine PPE. – Gospod predsednik, vsi se strinjamo, da je treba nastopiti enotno in imeti skupno zunanjo politiko zanesljivosti oskrbe z energijo.

Znano je, da se mešanica energetskega virov in energetske oskrbe med državami članicami razlikuje glede na geografijo in druge izrazite dejavnike. Zato je raznolika tudi oskrba.

Raznoliko in medsebojno povezano omrežje lahko, če bo primerno preusmerjeno, nekega dne postane zanesljivost oskrbe za vse. Podpiramo potrebo po južnem koridorju in Nabucco je skupen evropski projekt.

Vendar je treba odgovoriti na vprašanja o nedavnem sporazumu med gospodom Putinom in Turčijo o količini plina iz Azerbajdžana glede na naložbo, o ponudbi Gazproma, da kupi ves azerbajdžanski izvoz, o stabilnosti iraške dobave in o ruski obljubi, da bo črpala dvakratno količino skozi Južni tok.

Energetski dialog z Rusijo je nujnost, ki temelji na pragmatičnem in enakopravnem načelu zanesljivosti oskrbe in zanesljivosti povpraševanja. Vse druge geopolitične razmisleke je treba dati na stran.

Za solidarnost potrebujemo oprijemljive načrte za nujne primere, kot so shranjevanje in nova tehnologija utekočinjenega zemeljskega plina (UZP). Ciper na primer vlaga pol milijarde evrov v UZP in žal mi je, da Unija pomaga zgolj z 10 milijoni EUR.

Hannes Swoboda, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, komisar, hvala za vaš odgovor. Vprašanje zanesljivosti oskrbe postaja za naše državljane vedno pomembnejše. Še posebno v teh okoliščinah bo imel vaš portfelj v prihodnje vedno večjo vlogo in bo pomemben tudi za evropsko identiteto.

Kot ste popolnoma pravilno povedali, je potrebna tudi raznolikost. Povsem soglašam z gospodom Kasoulidesom, da bo sodelovanje z Rusijo vedno pomembno, ker je pomembna partnerica glede dobave plina. Vendar ne smemo biti preveč odvisni od ene države, ne glede na to, katera država je to, ampak moramo povečati raznolikost in dober način, da to storimo, je Nabucco.

Moja tretja točka se nanaša na solidarnost, ki je potrebna v EU. Predstavili ste številne predloge, kako bi povečali našo solidarnost in tudi kako je mogoče okrepiti vlogo EU kot posrednice v sporih, ki vplivajo na nas, še posebej med Rusijo in Ukrajino. Govorili ste tudi o Desertecu. Prepričan sem, da sta pomembna oba projekta, ker se razlikujeta v časovnih razporedih.

Razmisliti moramo tudi o tem (in to bi bila naloga za vašega naslednika, bodisi da boste to vi bodisi kdo drug), kako lahko mi v Evropi po eni strani podpiramo številne velike projekte, kot sta Nabucco in Desertec, hkrati pa zagovarjamo decentralizacijo dela naše elektrike in proizvodnje energije.

Trenutno obstajajo številni industrijski projekti v razvoju, ki jih podpira tudi industrija, ki omogočajo potrošnikom in celo gospodinjstvom, da se bolj vključijo z vrsto proizvodnje energije, ki prinaša energetska varnost. To obsega vse od pametnih števec na eni strani do dejanske proizvodnje s strani posameznih gospodinjstev. V tem pogledu bi bil možen pristop Evrope, da bi rekla „da, seveda potrebujemo zunanjo oskrbo, potrebujemo zanesljivost oskrbe in velike inovativne projekte, kot je Desertec, vendar moramo tudi zagotoviti, da bodo lahko imeli ljudje, družbe in podjetja, pa tudi posamezna gospodinjstva nadzor nad svojim energetske proračunom in porabo energije glede cene, gospodarnosti in okolja“.

Johannes Cornelis van Baalen, v imenu skupine ALDE. – (NL) Gospod predsednik, v čast mi je, da kot novoizvoljeni poslanec prvič nagovorim to plenarno zasedanje. To sem storil že kot nekdanji poslanec spodnjega doma nizozemskega parlamenta in namestnik predsednika Mednarodnih liberalcev, ker se trudim, da bi videl evropsko politiko, nacionalno politiko in mednarodno politiko kot eno. Še zlasti na področju energije je seveda neposredna povezava med temi oblikami politike.

Gospod predsednik, ko gre za naše stališče, stališče Evrope v svetu, smo trenutno odprti za izsiljevanje. Odvisni smo od nestabilnih regij in držav z nedemokratskimi režimi. To se mora končati. Zato moja skupina, skupina Zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo, podpira Nabucco in Desertec in rad bi opozoril na pomembno vlogo, ki jo je imel v tem projektu prejšnji parlamentarni vodja moje nacionalne stranke, gospod Van Aartsen.

Gospod predsednik, imam dve pripombi. Vesel sem, da Komisija sprejema, da mora imeti gospodarstvo pomembno vlogo. V energetiko ne morejo biti vključene samo oblasti – nacionalna vlada, evropski ali mednarodni organi. Pomembno vlogo mora imeti gospodarstvo. Drugič, gospod predsednik, mi v tem Parlamentu ne smemo sprejeti tabujev, kot so tisti o ponovnem preverjanju, ali naj bo jedrska energija del naše mešanice energetskih virov. To se nanaša tudi na Evropo v mednarodnih odnosih. Jedrska energija, jedrska fuzija in jedrska cepitev so bistvenega pomena. Obstajajo pomembni problemi v zvezi z odpadki, vendar moramo zagotoviti, da bomo omogočili raziskave in razvoj in da bo imela pri tem svojo vlogo izmenjava znanja. Jedrska energija mora imeti pomembno vlogo, ker bo pomagala v boju proti toplogrednim učinkom. Še enkrat, tudi moja skupina tu nima dokončnega stališča. Tudi mi se moramo spet odpreti za to razpravo, vendar ne smemo razglasiti jedrske energije za tabu v tem Parlamentu. Zato bi rad slišal mnenje Komisije o tem.

Reinhard Bütikofer, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ko danes govorimo o zunanji politiki energetske varnosti, se seveda zavedamo posebne temeljne resnice, ki jo je omenil že gospod Piebalgs, in to je, da je odločilna frontna črta energetske neodvisnosti znotraj Evropske unije. Da povem natančneje, če bi lahko uvedli nizke energetske standarde ali če ne bi bilo energetskih standardov za naše stavbe, potem bi prihranili več zemeljskega plina, kot ga lahko uvozijo Nabucco, Južni tok in Severni tok vsi skupaj. Pomembno je, da naša resolucija navaja, da morajo biti stroškovno učinkovite možnosti obnovljive energije, strategija energetske učinkovitosti in zlasti varčevanje z energijo osrednji del te politike. Če bi bilo tako, potem, po našem mnenju, ne bi bila več potrebna nobena dodatna jedrska energija.

Drugič, pomembno sporočilo te resolucije je, da potrebujemo skupno zunanjo politiko energetske varnosti za EU, to pa je nekaj, česar trenutno nimamo. Ta politika bi morala vključevati spodbujanje energetske učinkovitosti in obnovljive energije znotraj okvira sosedske politike in skupno stališče, ki bi ga morala sprejeti EU v pogajanjih s tranzitnimi državami. Komisija bi morala poskrbeti, da ima za to zadostno zmogljivost, kot je Parlament pred dvema letoma o tem vprašanju zahteval v svoji resoluciji.

Po našem mnenju je Nabucco projekt, ki ima visoko prednost, ker bi okrepil našo neodvisnost glede energije, zlasti do Rusije, čeprav se strinjam z gospodom Kasoulidesom, ki pravi, da je še vedno veliko vprašanj, na katera je treba odgovoriti v zvezi s tem. Je pa škoda, da so nekatere države članice s promocijo projekta Južnega toka, ki odkrito konkurira Nabuccu, spodkopale politiko energetske neodvisnosti.

V zvezi z energetsko politiko mi v skupini Zelenih/Evropske svobodne zveze verjamemo tudi, da je pomembno, da ne pozabimo na človekove pravice in ne zanemarimo dialoga o človekovih pravicah, ko razpravljamo o energiji. Ko bomo razširili perspektivo tako, da bo vključevala Desertec ali celo Arktiko (kakor v naši resoluciji), je pomembno, da bomo to storili v duhu partnerstva ne pa neokolonializma.

Geoffrey Van Orden, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, imam tri točke.

Prvič, samozadovoljnost nad energetsko politiko nas postavlja v vedno nevarnejši položaj odvisnosti od Rusije. Kjer je mogoče, bi bilo očitno pametno uskladiti naš odziv, a vsako poenoteno politiko EU bi neizogibno pokvarile tiste države, ki so že povezane z Gazpromom in sorodnimi interesi. In ne bi smeli obravnavati še enega področja bistvenega nacionalnega interesa za Evropsko komisijo, ki vidi v vsaki morebitni krizi priložnost za podaljševanje svoje pristojnosti. Ni treba posebej povedati, da bomo številni od nas glasovali proti vsaki podpori Lizbonski pogodbi ali nadaljnjim prizadevanjem za nadaljevanje političnega povezovanja na račun različnih energetskih vprašanj naših držav.

Drugič, raznolikost virov dobave zahteva večjo zavezanost Nabuccu. Za uspeh tega plinovoda je bistvenega pomena turško sodelovanje, vendar je bilo odprtje energetskega poglavja v pogajanjih EU s Turčijo blokirano. Kaj delata Svet in Komisija, da bi rešila to nevhvaležno stanje?

Tretjič, opazil sem, da se beseda „jedrski“ ne pojavlja v resoluciji. Očitno trajnostni raznovrstni viri energetske oskrbe zahtevajo večjo zavezanost jedrski energiji in v tem smislu soglašam s kolegom gospodom van Baalenom.

Helmut Scholz, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, komisar, kar prav je, da je energetska varnost danes na dnevnem redu zunanje politike. A namesto zagotovitve moči in vpliva ter zadnjih rezerv fosilnih goriv, namesto vztrajanja pri dajanju prednosti odvisnosti se po mojem mnenju soočamo s povsem drugimi izzivi, ko pride do vzpostavljanja politike trajnostne energije.

Prvič, potreben je globalni preklon na bolj obnovljive vire energije, večjo energetsko učinkovitost in varčevanje z energijo. Z drugimi besedami, ne potrebujemo preprirov o zunanji energetski politiki (in prav gotovo ne, če je to vse, kar bomo storili), ampak potrebujemo inteligentno ponujeno, cenovno dostopno energijo za vsakogar.

Drugič, energetska varnost mora biti del odgovorne politike miru in razvoja za EU. Dostop do energije je bistven za vsakega posameznika, za gospodarski razvoj in za boj proti revščini. Projekt, kot je Desertec, zato ne sme biti način za uporabo energetske politike kot sredstva za nadaljevanja kolonializma. Kaj bodo ljudje v afriških državah, kjer prebivalstvo narašča in se povečujejo energetske zahteve, dobili iz tega? Zakaj niso bili do zdaj na enakopravni podlagi vključeni v načrtovanje in procese odločanja?

Globalna oskrba z energijo je tudi del preprečevanja krize in politik miru. Ta pristop manjka tudi v odnosih Evropske unije z Južnim Kavkazom in Srednjo Azijo. Kot dobaviteljice energije, na primer z Nabuccom, so te države postale vse zanimivejše za EU, vendar ne vidim v teh državah nobenega preprečevanja spopadov in koncepta trajnostnega razvoja na lokalni ravni. Čas je, da EU konča zunanjo energetsko politiko, ki zgolj povečuje tekmovanje za rezerve nafte in plina ali razširi jedrsko tehnologijo. Zdaj je potrebno resnično partnerstvo za obnovljivo energijo in decentralizirano oskrbo.

Fiorello Provera, v imenu skupine EFD. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zagotovo vemo, da se bo povpraševanje po energiji povečalo in da evropska proizvodnja plina vztrajno pada. Za države članice in torej za Evropo je bistveno, da se izvaja politika za zagotavljanje obilne, zanesljive oskrbe. To zahtevo izpolnjuje raznolikost virov in prenosnih omrežij.

Na tej podlagi ne obstaja nobena konkurenca med različnimi projekti v teku, kot sta na primer Nabucco in Južni tok. Te politike diverzifikacije so tudi menile, da je Evropa v zadnjih nekaj letih postala manj odvisna od glavnih dobaviteljev. Na primer, dobava ruskega plina v Evropo se je zmanjšala s 75 % leta 1990 na današnjih 45 %. Projekt Nabucco je torej v redu in projekt Južni tok je v redu.

Dokler ima Evropa eno, skupno energetske politiko, Italija nima samo pravice, ampak tudi dolžnost, da sprejme vsak možen ukrep, od varčevanja z energijo do jedrskega ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Dne 13. julija je v Ankari v času podpisa sporazuma Nabucco gospod Barroso dejal, da je plinovod izdelan iz jekla. Vendar je Nabucco „zacementiral“ odnose med ljudmi, ki so vključeni v to naložbo, in ustvaril strateško povezavo med Evropsko unijo in Turčijo. Predsednik vlade Putin je dejal, da lahko kdor koli položi kolikor hoče zarjavelih železnih cevi v zemljo, vendar jih bo treba z nečim zapolniti. Prav negotovost v zvezi z viri je tisto, kar je največja skrb pri tem projektu. Edina zanesljiva stvar je, da bo 8 milijard EUR vredna naložba dober posel za tiste, ki sodelujejo.

Dejansko lahko prav takšne skrbi in podobne probleme, kot jih povzroča Ukrajina, tranzitna država za rusko dobavo, povzroči tudi Turčija. Veliko nas je, ki se ne strinjamo z vzpostavljanjem konkretne povezave med Turčijo in Evropsko unijo. Za kaj gre pri Desertecu? Severna Afrika, vrtljiva ogledala, sončne celice, neprekinjen prenos toka in izpolnitev 15 % zahtev po energiji. V tem trenutku je to bolj iluzija kot realističen načrt. Desertec ne bo glavna jed na meniju potrošnikov Evropske unije. Veliko verjetneje je, da bo le zelo draga sladica. Zato predlagam, da se začnemo ukvarjati z raziskovanjem naraščajoče varnosti jedrske energije, kajti tudi ta vrsta energije je čista in poceni. To je resen razmislek, kajti energetska varnost se konča pri potrošniku ali raje pri računu in tem, kdo ga lahko plača.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, energija je bistvena in je življenjskega pomena za celotno družbo, za posameznike in za gospodarstvo. Zato je pomembno, da v Evropi najdemo skupno rešitev, čeprav je gotovo prav, da ostane mešanica energetskih virov nacionalna odgovornost. To pomeni, da se nam v času skupnih razprav ni treba pripraviti o jedrski energiji, nizkoogljični energiji in drugih vrstah energije, kjer se, na primer, moje mnenje razlikuje od mnenja gospoda Bütikoferja.

Vendar moramo poskušati doseči skupno stališče v zvezi z zunanjimi vidiki energetske varnosti. Glede notranje politike se popolnoma strinjam s komisarjem, da sta na primer vprašanja obnovljive energije in varčevanja z energijo pomembnejši kot pa raziskovanje novih možnosti.

A da bi zmanjšali našo odvisnost od zunanjih dobaviteljev, potrebujemo raznolikost. Desertec in Nabucco sta v tem pogledu pomembna instrumenta. Z Rusijo se moramo pogajati tudi v zvezi z vprašanji, ki se nanašajo na partnerstvo in sporazume o sodelovanju ter energetske varnostjo zdaj, ko se je Rusija (neupravičeno) umaknila od energetske listine. Tudi to je pomembna naloga za nas. Vendar moramo spoznati, da se ukvarjamo z državami, ki niso nujno zanesljive, in da, na žalost, ne moremo ločevati med zanesljivimi in nezanesljivimi državami.

Zato moramo nasproti moči dobavitelja postaviti moč potrošnika Evropske unije. Medsebojna povezanost, vprašanje skupnih trgovin plina – te stvari so pomembne za zagotovitev, da ne bo mogoče zaustaviti dobave v nobeno posamezno državo. Če pomagamo drug drugemu, bomo tako močni, da nas ne bo mogel nihče izključiti. To je bistvena točka, ki jo moramo zdaj uveljaviti.

V tem pogledu moramo tudi pojasniti, da so zasebne naložbe nujne, ker bodo brez njih razmere nemogoče. Veliko je bilo storjenega, vendar je treba prevladujoči skupni interes varnosti uskladiti z gospodarskimi interesi, da bomo dosegli najboljšo možno rešitev. V tem ne bi smeli videti nasprotja. Prepričan sem, da bomo potem res našli ustrezno rešitev. To pomeni, da je treba zadeve, ki se nanašajo na konkurenčno pravo, upoštevati tudi tukaj in s tem mislim, da moč velikih dobaviteljev, na primer Gazproma ali tudi drugih družb ne bi smela biti ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Gospod predsednik, rada bi poudarila pravočasnost tega predloga resolucije in pozdravila tudi prizadevanja vseh skupin, da bi dosegli skupen predlog.

Gospe in gospodje, če hočemo preprečiti, da bi se ponovno pojavilo stanje nemoči, ki so ga doživeli mnogi naši državljani, ko se je Rusija odločila, da odklopi dobavo plina čez Ukrajino, je očitno pomembno, da čim bolj povečamo raznolikost energetskih virov in prenosa plina. V tem smislu moramo nujno zgraditi nov

plinovod, ki bo, kot Nabucco in drugi projekti, pomagal izboljšati varnost dobave v Srednji Evropi. Seveda pa je treba za zagotovitev dobave v vse države Evropske unije ta prizadevanja dopolniti z dobavo z juga celine.

Ob tem bi rada poudarila, kot je storil že komisar, še drugo razsežnost tega problema. Nedavna kriza nam je pokazala, da EU niso manjkale zaloge plina, ampak prenosne zmogljivosti. Zato je tako pomembno, da svoja prizadevanja osredotočimo na izboljšanje medsebojnih povezav znotraj EU. Gospe in gospodje, verjemite mi, ko rečem, da je še veliko možnosti za izboljšanje tega stanja.

Dala vam bom primer iz svoje države. Kot veste, bi lahko Španija postala pomembna tranzitna os za Evropo zaradi svoje povezave z Alžirijo prek plinovoda Medgaz, ki je že precej zgrajen, in šestih obratov utekočinjenega zemeljskega plina, ki bi lahko podvojili zmogljivost, če bi nastopile nove izredne razmere. Vendar Španija ne more pomagati brez izboljšanja svojih zmogljivosti medsebojnih povezav čez Pireneje.

Nazadnje se moramo zavedati, da je gradnja glavne infrastrukture le en del, čeprav pomemben del politike zanesljivosti oskrbe EU. Ta varnost je še posebno odvisna od varčevanja z energijo in uporabe obnovljive energije. V teh razmerah se nam pri razvoju obnovljive energije zdi bistveno naše sodelovanje s severnoafriškimi državami. To je povezano z mojim pozivom, da okrepimo dobavo iz južne Evrope.

Posledično, komisar, je sredozemski načrt za sončno energijo, ki ga vodi Unija za Sredozemlje, privlačna zamisel, ki jo želimo mi v tem Parlamentu podpreti.

Graham Watson (ALDE). - Gospod predsednik, na tem področju imamo tri velike izzive – varnost oskrbe z energijo, neučinkovitost našega notranjega trga energije in nujnost boja proti podnebnim spremembam. Desertec in Nabucco sta osrednjega pomena za izpolnitev teh izzivov.

Če nam bo uspelo v razvoju visokonapetostne sončne energije v severni Afriki, lahko damo smisel namenu Unije za Sredozemlje, lahko pripomoremo k zagotavljanju vode v državah ob južnem robu Sredozemskega morja in lahko razvijemo tehnologijo proizvodnje električne energije, za katero obstaja velik svetovni trg. Če bomo lahko države članice prepričali o politični potrebi po večji energetski neodvisnosti in ustavili Berlin in Pariz pred tem, da jo na vsakem koraku izpodkopavata, nam lahko Nabucco pomaga povečati raznolikost dobave nafte in plina.

Predlog resolucije, ki je danes pred nami, malo govori o tem, kaj moramo storiti tu v Evropski uniji. Razviti moramo proizvodnjo obnovljive energije – sončne in druge. Zgraditi moramo visokonapetostno električno distribucijsko zmogljivost z inteligentnim omrežjem (naložbo vredno kakšnih 50 milijard EUR, ki ustvarja številna delovna mesta) in potrebovali bomo skladišča za nafto in plin ter poleg tega še politiko skladiščenja za zmanjšanje naše nevarne odvisnosti od Rusije.

Zagotavljanje naše energije bo še naprej odvisno od nafte in jedrske energije, a ko se pripravljamo na svetovno konferenco o podnebnih spremembah v Københavnu, je edina velika zamisel, da bi se preusmerili na obnovljive vire. Veter bi lahko v naslednjih 20 letih izpolnil vse nove potrebe po električni energiji na Kitajskem in nadomestil 23 % njihovega pridobivanja premoga. Puščave dobijo več energije od sonca v šestih urah, kot je človeštvo porabi v enem letu. Komisar, dejali ste, da to ni del naše strategije za zanesljivost oskrbe z energijo. No, pa bi moralo biti.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). - Gospod predsednik, kot mnogi pravijo, je energetska varnost za nas v veliki meri vprašanje energetske neodvisnosti in, kot je pravilno dejal gospod Piebalgs, najučinkovitejša strategija je strategija učinkovitosti, prihrankov in obnovljivih virov.

Vendar smo tudi mi, tako kot Zeleni, realistični in razumemo, da bomo srednjeročno potrebovali zaloge plina. Zato smo naklonjeni raznolikosti in vidimo projekt Nabucco kot evropski prednostni projekt.

A dovolite mi, da povem, zakaj ne verjamemo, da je jedrska strategija lahko strategija neodvisnosti in prav gotovo ne energetske neodvisnosti. Navsezadnje se uran uvaža in to ne le iz držav, ki so nam všeč. In če govorimo o varnosti, moramo omeniti varnostne vplive jedrske energije, zlasti jedrskega razmnoževanja, in vidimo probleme, ki jih imamo s tem pri drugih zelo odmevnih varnostnih vprašanjih. Tega ne moremo spregledati in ne moremo reči, da je jedrska energija povsem ločena od vprašanja jedrskega širjenja.

Poleg tega je naša skupina trdno prepričana, da morajo vsi projekti upoštevati skrb v zvezi s preglednostjo in korupcijo in da ne morejo biti na poti poštenemu in doslednemu dialogu o človekovih pravicah z državami, ki sodelujejo, pa tudi celostnemu in političnemu pristopu k tem državam.

PRESEDESTVO: PÁL SCHMITT*podpredsednik*

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Tisti hip, ko sta bila podpisana sporazuma o gradnji projektov Nabucco in Južni tok, se je začela velika tekma. Čas bo povedal, ali bo imel Nabucco svojo vlogo v zunanji in varnostni politiki Evropske unije. Zato sem presenečen nad politiko, ki jo ima Evropska komisija do Rusije v zvezi s to zadevo.

Komisija se krepko moti, če misli, da Južni tok ni konkurenčen projekt Nabuccu. Komisija nima prav, da se ne odzove na Gazpromovo nadaljnje poseganje na evropskem energetske trgu. Še več, Komisija dela narobe, da tiho soglašajo z izvajanjem Gazpromovih projektov na Baltskem in Črnem morju.

Nabucco bo uspešen samo, če bo dobil dolgoročno politična jamstva. Zato potrebujemo dejavno politiko v Srednji Aziji, na območju Črnega morja. Ustvarjanje povezav v energetske sektorju med temi državami in Evropo bo okrepilo njihovo suverenost, izboljšalo evropsko varnost in morda celo odprlo vrata reformam, ki jih pričakujemo, da se bodo zgodile.

Če Afganistan pomeni preskus za Nato, potem je energetska varnost gotovo preskus sposobnosti in zrelosti Evropske unije. Uspeh teh načrtov je odvisen samo od naše politične volje. Spremembe pogodb so manj pomembno vprašanje.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Gospod predsednik, neodvisnost energetske oskrbe naše regije in varnost energetske naprav in potrošnikov ne sme iti z roko v roki z zaničevanjem interesov ljudi iz držav, proizvajalk plina, in tranzitnih držav, sicer tvegamo nastajanje sporov. Tekmovanje med projekti plinovodov ni samo izvor težav, temveč tudi dejavnik napetosti v vzhodni Evropi, Kavkazu in Srednji Aziji. Če bi s tarifnimi sporazumi, ki spoštujejo države proizvajalke in tranzitne države in zagotavljajo varnost za evropske potrošnike, plin in druge energetske vire odstranili iz resnih problemov, ki jih povzročajo špekulativni trgi, bi omogočili splošno jamstvo varnosti.

To bi bila lahko naloga Evropske energetske agencije, ki bi jo nadzorovala Parlament in Svet, edini politiki pa bi bili sodelovanje in spodbujanje javnega interesa. Zakaj imamo potem v tem primeru občutek, da komercialni interesi prevladujejo nad interesi evropskih ljudi?

Rad bi tudi izdal uradno opozorilo Komisiji, naj se izogne skušnjavi, da bi uporabila projekt Nabucco kot trojanskega konja, s katerim bi dosegla pristop Turčije k EU z nasilnimi sredstvi. Spoštovanje sekularnosti, pravic žensk in pravic Kurdov, pa tudi priznanje armenskega genocida morajo ostati merila, po katerih se bo presojal morebitni pristop Turčije.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Gospod predsednik, komisar, vi ste znani po svojem pragmatizmu in občutku za realnost, vendar bi rekla z vsem dolžnim spoštovanjem, da se mi projekt Nabucco ne zdi tako dokončen ali ravno takšen, kot je prikazan. Po preučitvi zmogljivosti tega plinovoda smo ugotovili, da bi za to, da bi bil izvedljiv in učinkovit, potreboval 31 milijard kubičnih metrov plina na leto.

Pravkar ste se vrnili iz Azerbajdžana in prepričani ste, da je to država dobaviteljica. Azerbajdžan vsakomur obljublja plin. Kje bo našel plin, da bo zapolnil plinovod, je vprašanje, ki še naprej vznemirja države, ki sodelujejo pri plinovodu Nabucco. Za zdaj Baku pravi: „Dali vam bomo ves plin“, vendar ni v stanju zagotoviti niti varnega tranzita. Iran, na katerega se sklicujete, komisar, pa bo imel viharne in verjetno eksplozivne odnose z Evropsko unijo še dolgo časa, preden bo postal dobavitelj plina.

Mednarodni energetske trg pravi, da je Rusija za Azerbajdžanci in da se bomo znašli iz oči v oči z njimi. Moje vprašanje, preden se zavežete finančno, je, ali lahko, prosim, zagotovite našega dobavitelja?

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Gospod predsednik, Nabucco je bila prva silno uspešna opera Giuseppeja Verdija. V harmoniji z novo italijansko-rusko predelavo, Južnim tokom, pa je energetske projekt s tem imenom seveda v nevarnosti, da bo propadel. Ko razmišljamo o tem, da je domnevni član stranke zelenih, kot je Joschka Fischer podpisal podporno pogodbo s šestštevničnim zneskom, potem celotna kompozicija zveni bolj kot nesmiselna pop-pesem, namenjena omejenemu trgu, ne pa kot simfonija trajnosti in gospodarnosti.

V naslednjih nekaj letih bo postala elektrika, proizvedena iz sončne energije, znatno cenejša. Celotna naložba bi se lahko uporabila za proizvodnjo skupno 8 000 megavatov vetrne energije. Če naj bi se za Evropo zaprla tudi naftna polja v Iranu in Iraku, potem bomo verjetno doživeli enako usodo kot sam Verdi, ki prav tako ni našel miru še dolga leta po svojem projektu Nabucco.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Gospod predsednik, komisar, hvala vam, da ste bili tako jasni v svoji razlagi sedanjega stanja v zvezi z Nabuccom in njegovim potencialom ter sposobnostjo preživetja – dozdevno kratkoročnega, glede na to, kar ste dejali – pa tudi za informacije o projektu Desertec.

Sonce je nedvomno izjemen vir energije. Pretvarjanje te energije v energijo, ki jo lahko uporabljajo ljudje, je področje, ki se je v zadnjih 20 letih zelo razvilo. Vendar tudi ni dvoma, da moramo še veliko narediti, preden bo mogoče tehnološko zagotoviti celoten potencial in sposobnost preživetja tega vira, zlasti pri projektih, kot je Desertec, o katerem se zdaj pogovarjamo. Ta projekt je zelo dobrodošel in zato ga moramo podpreti ter nadaljevati delo, da bomo rešili tehnološke probleme.

Vendar pa moram res pritegniti vašo pozornost k dejstvu, da je ob tem, ko govorimo o energetske učinkovitosti in zlasti o varnosti dobave in torej raznolikosti energetskih virov, eden od energetskih virov do določene mere prezrt. Seveda govorim o jedrski energiji. Ta energetski vir je sistematično diskriminiran, ker se ne ujema s tem, kar se dogaja v številnih državah EU ali s svetovnimi trendi ali trenutnimi energetskimi potrebami človeštva.

To stanje je treba obrniti na glavo. Sprejeti moramo takšen odnos, da bomo upoštevali vse možne energetske vire glede na vlogo, ki jo lahko odigrajo. Tukaj v tem Parlamentu ne moremo tako očitno obrniti hrbta tej realnosti.

Kristian Vigenin (S&D). - (BG) Komisar, gospe in gospodje, ni naključje, da se vprašanje energetske politike in energetske varnosti pogosto pojavlja v tem Parlamentu, zlasti po razmerah na začetku tega leta, ko je nekaj članic Evropske unije ostalo praktično brez zalog plina. To je bila verjetno prelomnica v odnosih med Evropsko komisijo in državami članicami kot celoto v zvezi s tem vprašanjem.

To, o čemer zdaj razpravljamo, niso toliko tehnična vprašanja in podrobnosti razvoja energetske politike znotraj Evropske unije, kakor zunanji vidiki energetske varnosti in razvoj Evropske unije na tem področju, ker sta ob koncu dneva dve plati tega vprašanja. Navsezadnje je to pomembno vprašanje, ker na koncu zadeva vsakega posameznega državljan.

Tega se moramo jasno zavedati, ko razpravljamo o Nabuccu, ki je skupaj z Desertecom nedvomno eden največjih prednostnih projektov na tem področju. Prav tako se moramo jasno zavedati, da so v Evropski uniji države, ki se ne zanašajo samo na enega dobavitelja, ampak tudi samo na eno dobavno pot.

Zato ne morem sprejeti, da bo Nabucco predstavljal izziv za projekte, kot je Južni tok in do neke mere Severni tok, ki imajo cilj dobavljati plin neposredno iz Rusije v državo članico Evropske unije, ter s tem zagotoviti, da Evropska unija ne bo odvisna od tranzitnih dobav čez države, ki so politično in gospodarsko nestabilne.

V tem pogledu ima Evropska komisija prav, ko je razglasila, da ni nobenega oporekanja in da moramo poskusiti vse te ločene projekte povezati v skupno strategijo, kjer, poudarjam, je Nabucco očitno glavna prednostna naloga.

Pričakujemo, da bo Komisija pripravila lasten predlog za povečanje zalog plina znotraj Evropske unije, kar je zelo pomembno, in za razvijanje sistema medsebojnih povezav med državami članicami z večjo zmogljivostjo, kar je prav tako zelo pomemben element za zagotavljanje varnosti za državljane in za gospodarstvo v Evropski uniji.

Seveda pa ne smemo podcenjevati vprašanja energetske učinkovitosti, ki je drug pomemben element naše politike pri jamstvu energetske varnosti za Evropsko unijo.

Fiona Hall (ALDE). - Gospod predsednik, rada bi se zahvalila komisarju, da je opomnil ta Parlament, da obstaja tudi druga plat energetske varnosti, in sicer je to povpraševanje. Odločitev, da se z evropskega trga odstranijo žarnice z žarilno nitko, bo prihranila toliko, kot je letna proizvodnja električne energije na Finskem.

To jesen skušamo doseči sporazum s Svetom o svežnju energetske učinkovitih ukrepov. Štirideset odstotkov energije, ki jo uporabimo, se porabi v stavbah, zato je za prihodnjo varnost zelo pomembno, da postavimo visoke standarde učinkovitosti za nove in obstoječe zgradbe. Upam, da bodo države članice v Svetu podprle predloge Parlamenta, ki so namenjeni zaustavitvi skrajne potrate energije, ki se trenutno porabi za ogrevanje, hlajenje in razsvetljavo. Če nič drugega, bi morali ministri podpreti te predloge iz lastnega interesa, ker bi to znatno olajšalo njihovo delo in odgovornost za ohranjanje prižganih luči in pretoka plina.

Indrek Tarand (Verts/ALE). - Gospod predsednik, v zvezi z Nabuccom imamo tri pomembne skrbi. Projekt se razvija prepočasi in medlo in ni nam všeč stališče Komisije, ki ga je prejšnji teden ponovil gospod Landaburu,

ko je povedal, da je Komisija neodločena med Južnim tokom in Nabuccom. Komisija bi morala biti za Nabucco.

Drugič, želimo, da postane Komisija dejavnejša do tistih vlad držav članic, ki skušajo vedno znova doseči konkurenčnost in prednost na račun drugih držav članic. Danes ne bom omenjal teh držav, rekel bom le, da ima ena glavno mesto, ki se imenuje Rim.

Če se ne bomo hitro premaknili z Nabuccom, bomo priča neprijetnim dogodkom, podobnim tistim na Madžarskem, ko je podjetje Surgutneftegas pridobilo kritično vsoto delnic v madžarski družbi MOL. Podobno stanje prevladuje tudi v Baumgartnu v Avstriji.

Drugače, gospod komisar, pa vam želimo veliko sreče pri ustvarjanju skupne energetske politike, ki je v EU še vedno ni.

Sajjad Karim (ECR). - Gospod predsednik, prihodnost Evrope je odvisna od zagotavljanja energije. Kot kažeta sporazum Nabucco in pobuda Desertec, predstavlja Turčija glavna vrata in v tem smislu podpiram stališče gospoda Van Ordena. V tem času je odločilnega pomena, da zgradimo večje zaupanje in globlje vezi z državami, ki bodo naše energetske partnerke, vključno z bližnjevzhodnimi in severnoafriškimi državami. V zvezi s številnimi od teh držav, obstaja odprto vprašanje razvoja. Pri Desertecu je masovna proizvodnja elektrike iz sončne energije edinstvena priložnost za ustvarjanje prihodka, ki se mora uporabiti tudi v korist njihovih ljudi. Te priložnosti se ne sme zapraviti.

Na žalost nekatere države članice, tudi moja, nedavne preteklosti niso izkoristile za pripravo usklajene energetske strategije. Moje volilno okrožje, severozahodna Anglija, je bilo ugotovljeno kot primarno območje za proizvodnjo vetrne energije, vendar so zakoni, ki jih načrtuje Združeno kraljestvo, kljub temu ovira. Čeprav moramo poiskati prihodnje zaloge energije, morajo države članice tudi čim bolj izkoristiti vire in potencial, ki ga že imajo.

Marisa Matias (GUE/NGL). - (PT) Gospod predsednik, pazljivo sem poslušala in rada bi načela samo tri vprašanja. Prvo vprašanje je: o čem dejansko govorimo, ko govorimo o energetske varnosti in energiji? Ali govorimo o ljudeh – ljudeh, za katere moramo zagotoviti enak dostop do energije in zagamčiti varnost, da ne bodo ostali pozimi brez energije; ali navsezadnje govorimo o odnosih moči med velikimi silami; ali, še slabše, uporabljamo energetske varnost in te projekte, kot sta Nabucco ali Desertec, za izgovor, da pošiljamo sporočila drugim regijam sveta in drugim državam? Če gre za pošiljanje sporočil, s kakšno moralno avtoriteto to počnemo?

Druga stvar, ki bi jo rada povedala, je, da, vedno kadar govorimo proti nepreglednim transakcijam tujih podjetij znotraj evropskega trga, prosimo Komisijo, naj nemudoma ukrepa. Rada bi vedela, kako na to našo zahtevo v odnosu do nepreglednih transakcij na evropskem trgu gledajo Evropejci sami. Za konec, gospod predsednik, bi rada poudarila tretjo točko. Zdi se mi, da smo vsi zgrešili veliko priložnost za srednje- in dolgoročno politiko. Izbrali smo kratkoročno in spet smo ostali pri krepitvi interesov notranjega trga in velikih industrijskih družb.

Herbert Reul (PPE). - (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, ni še dolgo tega, kar je bila zanesljivost oskrbe prepoznana kot ključno vprašanje energetske politike. Na žalost to ni tako preprosto, kot je včasih slišati v političnih razpravah. Danes govorimo o dveh projektih. To sta Nabucco, zelo oprijemljiv projekt, ki ga lahko obdelujemo, in Desertec, zanimiv projekt ali zanimiva zamisel ali pogled, vendar ne more še nihče natančno presoditi ali, kje in kako ga je mogoče uresničiti.

Ukvarjati se moramo s konkretnimi zadevami. Spodbujati moramo tudi vizionarske projekte, vendar moramo paziti, da ne bomo verjeli, da obstaja samo ena rešitev določenega problema ali le ena strategija za reševanje problemov. Tako imajo številni kolegi poslanci popolnoma prav, ko pravijo, da ni samo enega odgovora, da je rešitev teh problemov veliko.

Te rešitve vključujejo na primer dejstvo, da ne smemo dovoliti, da bi postali zaradi zelo intenzivnih razprav o problemu CO₂ vedno odvisnejši od plina, saj bi nas to potem spet pripeljalo do problemov, ker bi potrebovali nove plinovode. Reči moramo „da“ premogovni politiki, zato potrebujemo novo tehnologijo za elektrarne. Reči moramo „da“ zajemanju in shranjevanju ogljika, „da“ jedrski energiji in obnovljivi energiji ter „da“ varčevanju z energijo. Ne gre za vprašanje ene stvari ali druge, ampak za opravljanje vseh teh stvari skupaj. Vse drugo bi bilo po mojem mnenju nemoralno in neodgovorno in prepričan sem, da si ne bi naredili nobene usluge.

To se nanaša tudi na vprašanje vira dobave in transportnih poti. Tudi tu ni samo enega odgovora. Vsak, ki verjame, da se je mogoče preprosto zanesti na razpravo o plinovodih, se seveda moti, kajti če hočemo manjšo odvisnost, moramo obdržati vrsto odprtih možnosti, vključno z utekočinjenim zemeljskim plinom, in se lotiti ukvarjanja z njimi. Vprašanje potem ostaja (in to je zelo pomembno vprašanje), kako zagotoviti, da bo na voljo potreben kapital za izvajanje potrebnih projektov. Kaj pomagajo čudoviti načrti, če ni nikogar, ki bi bil pripravljen vlagati vanje?

Zato je pomembno, kako izvajamo našo energetske politiko in kako ravnamo s tistimi, za katere pričakujemo, da bodo vlagali v projekt. Treba je spodbuditi podjetja. Paziti moramo, da ne bomo verjeli, da lahko kar koli izsilimo in da lahko vnaprej določimo vse podrobnosti. Lansko zimo so mnoge rešitve delovale brez sprejemanja političnih odločitev, ker so pametni ljudje na različnih mestih pametno sodelovali in ker je Komisija poskrbela za koristno posredovanje.

Marita Ulvskog (S&D). - (SV) Gospod predsednik, za ljudi v Evropi je seveda nesprejemljivo, da bi bili sredi zime brez energije ali da bi bili prisiljeni v brezposelnost, ker industrije, kjer so zaposleni, ne bi bile sposobne plačati visoke cene energije in bi bile zato prisiljene odpuščati ljudi ali celo zapreti dejavnost. Zato je za nas izredno pomembno, da sprejemamo pametne odločitve in zavarujemo vire oskrbe z energijo.

Hkrati morajo biti jasne zahteve v zvezi s potrebnimi velikimi infrastrukturnimi projekti glede vpliva na okolje in glede neodvisnosti držav. Države članice ne smejo biti postavljene v položaj, ko bi vtegale, da bodo odvisne od milosti druge države. Preden se dovoli, da se začnejo veliki projekti, so potrebne analize vpliva na okolje, ki jih morajo opraviti zanesljivi in neodvisni organi.

To se seveda nanaša na vse velike ugotovljene projekte, vendar bi rada omenila zlasti Baltiško morje, ki je veliko in občutljivo celinsko morje. Potrebujemo analize in odločitve, ki bodo jamčile, da se Baltiško morje ne bo spremenilo v mrtvo morje, ker mi v Evropskem parlamentu ne bi imeli dovolj dolgoročnega pogleda in pri sprejemanju odločitev ne bi zahtevali dovolj. To dolgujemo svojim otrokom in vnukom.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - Gospod predsednik, vsi želimo energetske varnost, zakaj je torej nimamo? Morda zato, ker imamo 27 razlag, kaj pomeni energetska varnost.

Osebnostno razlagam, da pomeni med drugim raznolikost virov in odmik od naše odvisnosti od plina iz Rusije. Ni nam treba gledati predaleč, da bi našli dokaz za to. Nekaj naših držav članic, ki so predaleč stran od Rusije, da bi imele plinovod, nima nobenega od teh problemov, ki so povezani z odvisnostjo.

Mislím, da bi se morali osredotočiti na UZP, na tehnologije v razvoju, gradnjo terminalov za UZP in prenos plina z vsega sveta. Prispevati bi morali tudi k vzpostavljanju svetovnega trga za UZP, tako kot obstajata za nafto in osnovne proizvode.

V zvezi s plinovodom Nabucco mislim, da bi bilo treba projekt na hitro preoblikovati in upoštevati plin iz različnih virov ter ponovno razmisliti o krajši poti, ki bi morda vodila iz Gruzije ali Ukrajine pod Črnim morjem do Romunije. Samo na zemljevid moramo pogledati.

Dejstvo, da imajo države članice različne razlage energetske varnosti ali interesov do njih, dokazuje tudi to, da so se nekatere države, ki so vključene v Nabucco, vpisale tudi za Južni tok in s tem zmanjšale kredibilnost Nabucca ter možnosti za skupno evropsko energetske politiko. Južni tok nedvomno pomeni povečanje odvisnosti od ruskega plina.

Paweł Robert Kowal (ECR). - (PL) Ko poslušam svoje kolege govornike, se sprašujem, ali so državljani Evropske unije obsojeni na to, da zgolj poslušajo naše besede. To je nekaj, kar bi lahko preskusili januarja letos med energetske krizo. Navsezadnje sprejemamo resolucije, kot da bi vsi čutili, da Unija ne obvlada vprašanja energetske varnosti. Opažamo tudi, komisar, da je med državami članicami EU manj interesa za Nabucco, čeprav to ne velja za vse energetske projekte. Na severu imajo projekt Severni tok, ki je zelo resen premik proti skupni zunanji politiki. Na jugu je projekt Južni tok. Tudi tu so države članice EU zavzete za to, da bi se vključile. A ko gre za Nabucco, so vse, kar slišimo, obljube, ni pa ne dovolj denarja ne politične podpore.

Medtem ko razpravljamo o temi v Strasbourgu, so mešalniki za cement že prispeli na obale Baltskega morja, da bodo delali pri projektu Severni tok. Rad bi vedel, ali lahko držim podpornike Lizbonske pogodbe za besedo, da bodo namreč potem, ko bo pogodba ratificirana, nehali podpirati projekta Severni tok in Južni tok. Nabucco se lahko izkaže za čudovit korak k zagotavljanju energetske varnosti. Če bomo nadaljevali zgolj z izjavami o vprašanju, potem bodo državljani EU med prihodnjimi energetske krizami, ko jim bomo poslali prospekte, ki bodo vsebovali naše resolucije, te kar zažgali.

Gabriele Albertini (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, strinjam se s komisarjem Piebalgom. Njegove izjave prav zdaj potrjujejo, da Južni tok ni Nabuccov tekmeč, ampak nadaljnji prispevek k raznolikosti evropskih virov za oskrbo z energijo. Evropska energetska varnost temelji na raznolikosti virov, poti in držav dobaviteljic.

Ob ničelni rasti je prihodnje povpraševanje po plinu ocenjeno na dodatnih 100 do 150 milijard m³ do leta 2020. Na podlagi teh predpostavk je nujno potreben razvoj različnih možnosti in Južni tok ni zgolj alternativa za Nabucco, ampak dejstvo, ki ga dopolnjuje. Komisija šteje južni koridor za serijo projektov, vključno z Nabuccom, Južnim tokom in turško-grško-italijansko medsebojno povezavo (ITG). Protiruska razprava je zato v nasprotju s tem, kar bomo verjetno videli v naslednjih nekaj letih.

Evropski parlament mora pozvati k pragmatizmu in predvsem k skladnosti z odločitvami, ki jih je Evropska unija v glavnem že sprejela, torej z evropskim načrtom za oživitve gospodarstva, Odločbo št. 1364/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi smernic za vseevropska energetska omrežja in z drugo strategijo za energetska varnost.

Raznolikost virov, poti in držav dobaviteljic je pravi steber evropske politike energetske varnosti in če pustimo ob strani politične in gospodarske interese različnih držav, ki so najbolj neposredno vključene, je treba izziv Južni tok–Nabucco analizirati realistično, ne skozi izkrivljeno prizmo ideologije, temveč raje z jasno vizijo, kaj je treba narediti.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Gospod predsednik, komisar, če naj se lotimo problema naše energetske varnosti na zanesljiv in sprejemljiv način, potrebujemo globalno strategijo, ki se odziva na potrebe raznolikosti virov energije in sprejema splošna pravila glede tranzitnih držav, ker je naša odvisnost od enega samega vira energije prav tako slaba kot odvisnost od ene same tranzitne države.

Zato potrebujemo ravnotežje in to ne bo doseženo niti s prevzemanjem tona hladne vojne proti Rusiji, od katere smo ali bomo tako ali tako energetska odvisni, niti s podpiranjem enega alternativnega plinovoda, in sicer Nabucca, v času, ko je še vedno negotova njegova zmogljivost za oskrbo in politične ter gospodarske razmere v državah ob Kaspijskem morju in na Kavkazu.

Glede Deserteca se strinjam s številnimi postavljenimi cilji in bi rada dodala naslednje. Strateški cilj Evropske unije mora biti, da postopno postanemo neodvisni od uvoza energije, ne pa da nadomestimo uvoženi zemeljski plin z uvoženo elektriko iz obnovljivih virov.

Če res hočemo postati energetska samozadostni in dolgoročno neodvisni, moramo spodbujati energetska učinkovitost in kar najboljše izkoristiti obnovljive nacionalne vire energije.

Toine Manders (ALDE). – (NL) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, rad bi vam čestital za vaš celovit pristop k temu predlogu. Raznolikost je zelo pomembna in soglašam tudi s tem, kar je dejal moj kolega gospod van Baalen, namreč, da moramo razmisliti o vseh oblikah energije, tudi o jedrski energiji. Pa vendar, in to je nekaj, kar sem se učil v osnovni šoli, je vir vse energije sonce in verjamem, da se moramo v prihodnje osredotočiti na sonce.

Kar zadeva raznolikost, se ta ne sme nanašati zgolj na vrsto energije, temveč tudi na dobavitelje. Mnogi ste govorili o Rusiji. Do zdaj nam je Rusija vedno dobavljala, ko smo jo to prosili, a v prihodnje bo pomembno, da bomo imeli več dobaviteljev. Nadalje, kako lahko zajamčimo energetska varnost? Zajamčimo jo lahko samo, če lahko dosežemo svojo oskrbo z energijo prek omrežja in prepričan sem, da bo vaša najpomembnejša naloga (in pogajali ste se o številnih ovirah, Nabuccu, Desertecu) v prihodnjih letih to, da boste uresničili celovito omrežje, v katerem bodo vse sodelujoče države, vse države članice EU, vlekli v isto smer in bodo tudi pripravljene izvajati energetska politiko na celovit način. Lahko prosite za denar finančnike v ustanovah in zasebne vlagatelje, vendar sem prepričan, da se morate takoj začeti ukvarjati s celovitim omrežjem, neke vrste *superomrežje*, indukcijsko zanko za Evropo, ki bo sposobna doseči vsakega končnega uporabnika.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Gospod predsednik, energija ni področje, nad katerim bi imela pristojnost Evropska unija. Gospod Piebalgs, čestitam vam za vse, kar delate.

Energija in dostop prispevata k vojni – včasih v vojaškem smislu, včasih v političnem in včasih v gospodarskem. Glede plina bomo imeli plinsko vojno. Poleg tega ne bomo vedeli, če je plin vzrok vojne ali njena posledica, vsekakor pa bomo imeli plinsko vojno.

Številke poznamo. Države na Kavkazu imajo za dve stoletji rezerv, Rusija za eno stoletje, severna Afrika za pol stoletja, baltiške države za pol stoletja in Evropa za okrog 20 let. Torej se moramo pripraviti na uvoz plina.

Da komisar, Nabucco je dober projekt in mi ga moramo podpreti, vendar moramo dati finančno in politično podporo vsem različnim virom oskrbe z energijo s severa in juga, Severnemu toku in Južnemu toku.

Prav tako se moramo zanesti na naša industrijska podjetja, ki so pristojna in poštena in imajo etični kodeks, vendar ne bodimo naivni. Komisar, pozivam vas, da nemudoma preučite predloge nekaterih držav članic, ki bi rade, da imamo operativni evropski instrument za sprejemanje ukrepov na trgu s plinom, da bi se torej oblikovali evropski centralni uradi za nakupe plina, nekaj podobnega, kot vi počnete za Kavkaz s kaspijsko razvojno korporacijo.

V zvezi s projektom Desertec vam moram čestitati. Številke poznamo. 1 km² puščave prejme energijo enakovredno 1,5 milijona sodčkov nafte. To je čudovit projekt za evro-sredozemsko območje. Vemo, da bi lahko 0,3 % puščav na planetu oskrbovalo z energijo ves svet.

Vemo, da bomo rešili naše energetske probleme s človeško iznajdljivostjo in znanostjo, vendar etično in moralno.

Komisar, svoje delo opravljate zelo dobro, ker imamo tu Evropo, ki daje rezultate, Evropo, ki varuje in Evropo, ki deluje. Dobro opravljeno in, prosim, nadaljujte – dobili boste podporo Evropskega parlamenta.

Justas Vincas Paleckis (S&D). - (LT) Plinovod Nabucco bi omogočil Evropi, da se počuti močno in varno. Vendar niso vse države v kaspijski regiji usmerjene na pot k demokraciji in vsem se ne da zaupati. Veliko je odvisno od odnosov s Turčijo. Čeprav trenutno ni pričakovati nobenega odpiranja vrat za članstvo te države v EU, je ne smemo odpraviti in sprožati tam protievropskih čustev. Projekt Desertec je posebno pomemben, ker usmerja v prihodnost. Pri razpravah o energetske varnosti se premalo pozornosti posveča obnovljivim virom energije in zlasti energetske učinkovitosti. Veseli me, da je komisar danes poudaril prav to. Na ravni EU bi bilo treba ustanoviti finančne in gospodarske mehanizme, ki bi spodbujali države članice EU in posamezne družbe k varčevanju z energijo in preusmeritvi na najnovejše in najčistejše tehnologije in to bi bil resen prispevek k energetske varnosti in boju proti podnebnim spremembam.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). - (LV) Gospod predsednik, komisar, kot latvijski politik zelo dobro vem, kaj pomeni za državo, če je energetske odvisna. Čeprav Latvija ustvari približno eno tretjino svojih energetskih potreb iz lastnih obnovljivih virov, preostali dve tretjini naše energetske bilance prihajata predvsem iz ene države dobaviteljice – iz Rusije. Kot majhna država, ki je močno odvisna od oskrbe z energijo, zelo dobro razumemo, kako draga je lahko ta odvisnost za končne potrošnike v smislu cene in za državo kot celoto v smislu potencialne politične ranljivosti. Energetska bilanca vsake države članice Evropske unije je drugačna, vendar nas vse skrbi eno in isto vprašanje – zanesljivost oskrbe z energijo. Zanesljivost oskrbe je mogoče doseči s povečanjem raznolikosti virov oskrbe, kajti več ko imamo dobaviteljev, manj odvisni smo od posameznega dobavitelja. Rusija je pomembna partnerica Evropske unije za oskrbo s plinom. V Evropi uvozimo skupno približno eno četrtno vse porabe plina iz Rusije. Nekatere države, kot je Latvija, so celo popolnoma odvisne od dobave plina iz Rusije in z vsakim letom se skupna odvisnost Evrope od oskrbe iz te države povečuje. Eden od alternativnih virov oskrbe je načrtovani plinovod Nabucco, ki bi dostavljal plin iz srednjeazijskih držav v Evropo čez Turčijo. Mislim, da je zelo pomembno, da Parlament podpre ta projekt, ki bo neposredno okrepil našo skupno zanesljivost oskrbe s plinom. Plinovod Nabucco pa je le začetek rešitve za našo skupno zanesljivost oskrbe s plinom. Moramo doseči združeno evropsko energetske politiko, ki bo uskladila našo dejavnost pri vseh energetskih vprašanjih. Zahvaljujem se vam za pozornost.

Edit Herczog (S&D). - (HU) Gospod predsednik, najprej mi dovolite, da se zahvalim, ker smem govoriti v tem parlamentu madžarsko, kar mi omogoča, da pozdravim podpredsednika v tem jeziku. Na začetku bi rada povedala, da je komisar Piebalgs, če pogledamo zadnjih pet let, postal verjetno eden najuspešnejših komisarjev uravnotežene, v prihodnost usmerjene politike, ki smo jo do zdaj sprejeli skupaj s Parlamentom.

Januarja je komisar Pielbaks na konferenci Nabucco, ki je bila v Budimpešti na Madžarskem, prvič navedel, da želi Evropska unija ponuditi politično in finančno podporo projektu Nabucco. Morali bomo pridobiti predvideni znesek približno 8 milijard EUR za 3 300 km dolg plinovod. Dve najpomembnejši nalogi, ki sta pred nami, sta torej, da moramo v proračunu Evropske unije najti približno 2 milijardi EUR, in drugič, pripraviti za projekt razmere, ki bodo olajšale in poenostavile dostop do posojila in to po boljših pogojih.

Izvirna obljuba je bila za približno 30 milijonov EUR. Spoznati moramo, da je treba iti naprej. Prepričana sem, da se bo v naslednjih nekaj mesecih, ki so pred nami, komisar potrudil po svojih najboljših močeh, da bo zagotovil uspeh projekta ali pa ga bo prepustil naslednjemu komisarju. Vsi se dobro zavedamo, da v primeru gospodarske krize niso gospodinjstva tista, ki nosijo glavno breme izpada elektrike in energije, ampak podjetja. Kolegi poslanci, govorimo o tistih podjetjih, kjer delajo naši volivci in naši državljani in mi ogrožamo njihov dohodek z ogrožanjem energetske varnosti.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, energetska varnost je nedvomno temeljna prednostna naloga, ki jo je treba okrepiti, prvič s povečanjem energetske učinkovitosti in raznolikosti dobaviteljev, virov in dobavnih poti, predvsem pa s spodbujanjem energetskih interesov Unije v zvezi s tretjimi državami.

Zdaj je Evropski svet marca razglasil, da mora biti Evropska unija zato, da bi dosegla cilje energetske varnosti, pripravljena kolektivno, pa tudi vsaka država članica posebej, združiti solidarnost in odgovornost. To je po mojem mnenju bistvena točka. Evropska energetska politika mora biti neločljivo povezana z zunanjo politiko Unije, kajti tako kot ves čas pravimo, da bodo ukrepi naše zunanje politike resnično učinkoviti, ko bomo nastopali enotno, to prav tako velja za energetska politiko.

Pa vendar je to natančno tista točka, ko – torej, dokler ne bomo sposobni nastopiti enotno – bo treba na prizadevanja številnih vlad, ki sodelujejo v zapletenih operacijah, kot sta Severni tok in Južni tok, gledati, ne kot na nasprotje podpora za Nabucco, temveč kot na del iste strategije, v kateri združujemo pragmatizem z realizmom, da bi na prvo mesto postavili interese naših državljanov.

Zato je z naše strani odločni „da“ za Nabucco, vendar je ravno tako odločna naša odločitev, da podpremo prizadevanja naših vlad, da bi s povečanjem raznolikosti oskrbe zagotovile blaginjo našega prebivalstva.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Leta 2008 je Evropska unija beležila rekordni trgovinski deficit v višini 242 milijard EUR, v glavnem zaradi povečanja cen uvožene energije. Plinovod projekta Nabucco bo šel skozi Turčijo, Bolgarijo, Romunijo, Madžarsko in Avstrijo in bo zagotovil Evropski uniji letno dobavo 30 milijard kubičnih metrov zemeljskega plina iz Kaspijskega morja. Znesek 200 milijonov EUR, ki je dodeljen za evropski načrt za oživitev gospodarstva, ne zadošča. Pozivamo Evropsko unijo, naj znatno dopolni dodeljena sredstva. Desertec bo uporabljal sončno energijo iz severne Afrike in bo vključil tudi izvajanje sredozemskega načrta za zajemanje sončne energije in gradnjo električnega daljnovidnega omrežja, ki bo povezovalo Evropsko unijo z bližnjim vzhodom in severno Afriko. EU mora več vlagati v povečanje raznolikosti virov oskrbe z energijo. Kot poročevalka za zadeve v zvezi z energetska učinkovitostjo stavb pozivam EU, naj zagotovi inovativne finančne instrumente za povečanje naložb v uporabo obnovljivih virov energije in izboljšanje energetske učinkovitosti, zlasti za stavbe in sektor prometa.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Nabucco bo poskrbel za velik del povpraševanja Evropske unije po plinu. A kar je še pomembnejše v zvezi s tem, je politični vidik. Odpravil bo našo odvisnost od enega vira. Ponavljajoče se krize so pokazale, da sedanje razmere, ko je Rusija edini vir in Ukrajina edina tranzitna država, ne zagotavljajo nobene varnosti za evropsko gospodarstvo in državljane. Razvoj novih poti oskrbe z energijo mora biti ravno tako pomemben kot razvoj odnosov z Rusijo. Zamudo pri začetku projekta Nabucco gre na žalost pripisati posameznim interesom nekaterih držav članic. Države članice morajo spoznati, da koristi tega projekta ne bodo uživale le države, skozi katere gre plinovod, ali vpletena trgovska podjetja, ampak vsi evropski državljani, njihove nacionalne vlade pa morajo zajamčiti blaginjo in varnost.

Napake, ki so povzročile zamudo tega projekta, se ne smejo ponoviti pri zagotavljanju virov plina. V regiji obstajajo države, kot so Azerbajdžan, Turkmenistan, Kazahstan, Irak in Iran, ki hočejo oskrbovati plinovod s svojimi rezervami. Komisija mora ponoviti, kar je storila za medvladni sporazum, torej sodelovati pri poznejših pogajanjih in čim prej doseči pozitiven izid. Če ne bomo pohiteli, bodo to storili drugi in povsem prepričana sem, da to ne bo v interesu evropskih državljanov.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Gospod predsednik, glede na odvisnost EU od zunanje oskrbe z energijo je zagotovitev dobave energije vprašanje, ki mora biti vedno sestavni del zunanje politike EU. Poleg tega vse napovedi soglašajo, da se bo povpraševanje po energiji v svetu v naslednjih 25 letih znatno povečalo.

Tukaj v Evropi moramo zmanjšati našo veliko odvisnost od ruskega plina, zlasti po krizi v zadnjih letih. Rusija ima tudi jasno strategijo, da bo zavarovala svojo nadvlado v Evropi v sektorju plina. Zato imamo projekte, kot so Severni tok, Modri tok II pa tudi Južni tok.

Zato moramo poskrbeti za raznolikost dobaviteljev in poti. To je razlog za interes za Nabucco, ki bo dal dostop do azerbajdžanskega in iraškega plina pa tudi do plina iz Turkmenistana in s tem okreplil naše energetske odnose s Srednjo Azijo, ki postaja vedno pomembnejša regija.

Zato sem vesel sporazuma, ki je bil dosežen prejšnjega julija, kot poroča komisar in tudi izrecne podpore, ki jo je dal Nabuccu predsednik Barroso v političnih smernicah, ki jih je nedavno predstavil.

Vem, da obstajajo dvomi o sposobnosti preživetja Nabucca, vendar sem tudi jaz dvomil v naftovod Baku–Tbilisi–Ceyhan, pa je zdaj realnost.

Moram poudariti, da morajo imeti tudi države ob južnem robu Sredozemskega morja pomembno vlogo v dobavi plina za Evropo. Glavna država v tem pogledu je Alžirija, ki je pomembna dobaviteljica plina v mojo državo in v Italijo. Zagotoviti moramo, da bo delo pri plinovodu Medgaz hitro končano. V zvezi z oskrbo s plinom bi rad poudaril tudi države, kot sta Egipt in Libija.

Da povzamem, energetska vprašanja morajo biti prednostna naloga v evropsko–sredozemskih odnosih v korist obeh strani.

Gospa in gospodje, Lizbonska pogodba vključuje energijo kot skupno odgovornost in določa, da bo eden od ciljev energetske politike EU zagotoviti zanesljivost oskrbe z energijo. To nas resnično spodbuja, da nadaljujemo z razvojem vedno pomembnejše skupne zunanje politike o energiji, kot je poudarjeno v predlogu resolucije, ki naj bi se danes sprejela.

Za konec naj povem, da je to težak cilj, kar dokazuje že to, da nam v Evropi, v Evropski uniji, ni uspelo doseči pravega notranjega trga energije, ker nimamo niti potrebnih medsebojnih povezav. Zato sem vesel za zaveze, sprejete v tem pogledu v dokumentu, ki ga omenja predsednik Barroso.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Gospod predsednik, komisar, kot so pravkar dejali moji kolegi poslanci, nedavna plinska kriza med Rusijo in Ukrajino kaže na nujno potrebo po povečanju energetske varnosti in neodvisnosti Evropske unije.

Evropska unija je še vedno preveč odvisna zlasti od uvoza plina in do leta 2020 bo verjetno morala uvoziti približno 80 % svojega plina. Ta položaj se ne more nadaljevati, kajti, če se bo, bo trajno ogrozil energetska varnost Evropske unije. Jasno je, da so infrastrukturni projekti v teku, ki ste jih pravkar omenjali, korak v pravo smer.

Nedavna plinska kriza med Rusijo in Ukrajino je že nekaj mesecev za nami. Komisar, kaj pa prihajajoča zima? Za tiste, ki so doživeli pomanjkanje, in za tiste, ki jih je strah prihodnosti, je nedvomno življenjskega pomena, da izvedo, kako jih bo Evropa zavarovala pred takšnimi morebitnimi novimi krizami.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospa in gospodje, ta resolucija še enkrat pojasnjuje potrebo po razvoju skladne evropske zunanje politike in to tudi s stališča zanesljivosti oskrbe z energijo.

Danes je bilo že veliko povedanega v zvezi z Nabuccom in Desertecom. V zvezi s povečanjem raznolikosti virov oskrbe bi rad pritegnil vašo pozornost na sosednjo regijo, za katero je bila do zdaj značilna stabilnost in zanesljivost pri oskrbovanju Evrope in ki ima tudi velik potencial za izkoriščanje in bo postala zaradi podnebnih sprememb še dostopnejša. Govorim o arktični regiji. Tu po eni strani obstaja tradicija pragmatičnega sodelovanja, tudi z Rusijo na primer, po drugi strani pa EU kot taka trenutno tam ni navzoča, v nasprotju z Rusijo, ZDA, Kanado in celo Kitajsko.

Da bi zavarovali dolgoročne interese Evrope tudi v tej regiji, bi zato zagovarjal razvoj pragmatične dolgoročne strategije skupaj s partnerkami, kot sta Norveška in Islandija, s ciljem sodelovanja z Rusijo, ZDA in Kanado za uravnoteženje različnih interesov tam, ne le glede skupne zanesljivosti oskrbe, temveč tudi glede okoljskih vprašanj in dostopa do novih prometnih poti brez ledu. S tem bi se izognili tudi morebitnim sporom, ki bi se sicer lahko tam pojavili v vnehi, da bi zavarovali vire energije, ki so še vedno na voljo.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Gospod predsednik, Turčija mora imeti pomembno vlogo pri zmanjševanju odvisnosti Evrope od Rusije. Vprašanje zdaj je, kakšno ceno je Evropa pripravljena plačati Turčiji. Medtem pa Turčija igra na dve žogi in skuša imeti korist od obeh projektov, Nabucca in Južnega toka. To ni v interesu Evrope. Pozivam Svet in Komisijo, naj se nedvoumno odločita za projekt Nabucco. Ta projekt bi neposredno zmanjšal našo odvisnost od Rusije in glede na počasno zmanjševanje povpraševanja po plinu v Evropi, je vsekakor povsem nepotrebno uresničevati dve južni dobavni poti. Turčija mora javno razglasiti svoje stališče in trdno podpreti projekt Nabucco. Pogajanja s Turčijo o tej temi pa morajo ostati seveda strogo ločena od

pristopnih pogajanj države. Ne sme se zgoditi, da bi Turčija dobila vstopnico za Unijo v zameno za svojo pripravljenost sodelovati.

Lena Barbara Kolarska-Bobinska (PPE). - (PL) Evropska unija potrebuje dobavitelje s preglednim poslovanjem, ki izpolnjujejo svoje obveznosti. Energetska listina in Tranzitni protokol sta poskusa vzpostavitve sistema, ki temelji na jasnih načelih. V nedavni navedbi Rusije, da se želi umakniti iz Pogodbe o energetske listini, je treba videti opozorilo. To mora biti opozorilo za družbe, ki vlagajo v Rusijo, pa tudi za Komisijo. Spodbuditi bi moralo Komisijo, da čim prej sprejme ukrepe in oblikuje sistem evropske energetske varnosti.

Samo upamo lahko, da bo Rusija spoštovala listino in ne bo sprejela nobenega dokončnega ukrepa. Notranji trg plina v Evropski uniji mora delovati brez omejitev in omogočati čezmejne povezave in plinska omrežja. Evropskih potrošnikov plina ne moremo prepustiti na milost in nemilost monopolov.

(Predsednik je prekinil govornico)

Matthias Groote (S&D). - (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, zelo mi je všeč to, kar je danes tu opisal komisar v zvezi s projektom Desertec. Ta projekt ima ogromen potencial in njegova privlačnost je dejansko v dejstvu, da je sestavljen iz številnih ločenih malih projektov. To bo ustvarilo delovna mesta in pripravilo pot za okolju prijazno industrijsko politiko, za katero si prizadevamo.

Imam dve vprašanji za Komisijo. Ko smo govorili o projektu Desertec, sem imel občutek, da smo ves čas malce zadržani. Kateri konkretni ukrepi se načrtujejo v zvezi z omrežno infrastrukturo, kaj je glavni problem v zvezi z razvojem obnovljive energije? Zamisel je, seveda, prenos električne energije v Evropo po visokonapetostnih daljnovodih iz puščave. Katere podporne ukrepe lahko sprejme Evropska komisija v zvezi s tem? Ali se o tem že kaj razmišlja? Kaj lahko pričakujemo od naslednje Komisije na tem področju?

Charles Tannock (ECR). - Gospod predsednik, skupina ECR podpira potrebo po skupni zunanji energetske varnostni politiki EU, ki temelji na solidarnosti med državami članicami, vendar mora mešanica energetske virov ostati v pristojnosti držav članic. Seveda se moramo preusmeriti stran od prevelike odvisnosti od ruske nafte in plina, ki ju zdaj uvaža celo Združeno kraljestvo, ki je bilo tradicionalno odvisno od plina iz Severnega morja in Norveške.

Razviti moramo južni koridor in premisliti o projektu Beli tok dodatno k projektu Nabucco, ki je prednostna naloga, vendar tudi o poteh, ki bi potekale prek Kaspijskega morja in celo čez Saharo, ki so vznemirljive prihodnje možnosti za Evropsko unijo. V Evropi potrebujemo boljšo zmogljivost skladiščenja plina in večjo povezanost plinovoda in električnega omrežja. V Združenem kraljestvu smo naklonjeni tudi novim jedrskim elektrarnam.

Pozdravljam naložbo v obnovljive vire, vključno s sončnim projektom Desertec, ki se bojuje s podnebnimi spremembami in je v pomoč tudi povečanju raznolikosti. Potrebujemo tudi boljšo energetske učinkovitost, čeprav je nedavna prepoved žarnic z žarilno nitko v EU kruta in je prezrla zdravstveno tveganje za kožo in okolje ter je povsem brez potrebe povzročila, da je EU v moji državi nepriljubljena.

Alejo Vidal-Quadras (PPE). - (ES) Gospod predsednik, napovedi kažejo, da bo sedanja poraba plina v Evropski uniji do leta 2030 narasla za več kot 40 % in bo naša lastna notranja proizvodnja padla. To pomeni, da povpraševanje ne bo izpolnjeno niti z vsemi projekti, ki so trenutno v teku. Zato potrebujemo vse možne vire oskrbe, zlasti pa moramo uskladiti vse ukrepe držav članic, da bomo optimizirali njihov prispevek k našim skupnim potrebam.

Projekta Južni tok in Nabucco vključujeta zelo pomembne gospodarske, energetske, zgodovinske in politične vidike. Upoštevati jih moramo zelo previdno in z veliko inteligence ter ohraniti pozornost do vseh skrbi in potreb vpletenih držav. Veliko problemov, ki jih imamo zdaj, bi bilo lahko rešenih, če bi, prvič, odločno uskladili ukrepe vseh držav članic, če bi zgradili več terminalov za utekočinjeni plin, izboljšali notranji trg in če bi, ponavljam, nastopili enotno.

Derek Vaughan (S&D). - Gospod predsednik, pozdravljam besedilo, ki so ga danes predložile različne politične skupine in prejšnjo izjavo komisarja, zlasti priznanje potrebe po povečanju raznolikosti naše energetske tehnologije in zavarovanju naše oskrbe.

Seveda pa ni enega odgovora za zagotavljanje naše oskrbe. Treba je upoštevati vse tehnologije. Potrebna je mešanica, vključno z zajemanjem in shranjevanjem ogljika in v Walesu, od koder prihajam, je seveda še vedno velika zaloga premoga.

Treba je izboljšati tudi energetska učinkovitost. Zato sem prepričan, da bi morali porabiti več evropskih strukturnih sredstev za ukrepe energetske učinkovitosti, da bi prihranili energijo, pa tudi da bi izboljšali gospodarstvo.

Rad bi na hitro poudaril še dve točki. Prvič, Desertec. Menim, da je to vznemirljiv projekt, vendar moramo priznati, da je dolgoročen. Ne gre za hitro rešitev.

Drugič, skladiščenje rezerv plina je pomembno, vendar moramo spet priznati, da je to drago in da bo potrebno financiranje.

Zato podpiram vsa besedila, ki so bila danes predstavljena, predvsem s strani skupine S&D, vendar so to pomembne točke in bi pozdravil stališča komisarja o teh točkah.

András Gyürk (PPE). – (HU) Gospe in gospodje, predlog odločbe omenja, da je rusko podjetje Surgutneftgaz, ki nima jasnega lastništva, pred kratkim pridobilo pomemben delež v madžarski naftni družbi MOL. Rad bi povedal nekaj več o tem. Osebnostem sem po tej transakciji predložil pisno vprašanje komisarju. V svojem odgovoru je navedel, da meni, da je naša zahteva, da bi zagotovili močnejšo zaščito za evropske energetske družbe pred zunanjimi prevzemi, ki jim manjka vsakršna preglednost, legitimna. To je dobra novica. Dodati moramo tudi to, da so sedanji predpisi neustrezni za doseganje tega cilja.

Vendar je mogoče predpise o preglednosti zlahka zaobiti. Prav zato prosim Evropsko komisijo, naj se odreče priročnemu položaju nedejavnega samoopazovanja. V sodelovanju z vladami bi morala sestaviti pravni okvir za zagotavljanje učinkovitega varstva pred sovražnimi prevzemi. Gospod predsednik, odprt trg je skupni evropski dosežek. Ne dopustimo si postati ranljivi prav pri tem vprašanju.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Se pravi sistem „catch the eye“ funkcionira in vesel sem za to. Potrebujemo varno in diverzificirano oskrbo. O tem smo si enotni.

Mislil pa, da je bilo v tem našem razpravljanju zelo veliko nekega skupnega imenovalca, ki se imenuje opozarjanje na rusko nevarnost. Mislil, da to za Evropo ni produktiven način. Mislil, da bi bilo veliko bolje in koristneje, če bi razvijali partnerski odnos z Rusijo.

In veselilo bi me, če bi tudi gospod komisar lahko poročal o tem, kako daleč smo prišli v dialogu o energetske varnosti v kontekstu izboljšanih splošnih odnosov z Rusijo in uveljavljanja demokratičnih standardov, o katerih si želimo, da bi lahko več govorili tudi v Rusiji.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Septembra 2007 je bil na podlagi odločbe Evropskega parlamenta in Sveta iz leta 2006 in med drugim glede na vprašanje plinovoda Nabucco za evropskega koordinatorja projekta imenovan gospod Josias Van Aartsen. Leta 2009 je predstavil zanimivo poročilo, ki je vsebovalo prav tako zanimive sklepe. Eden od teh sklepov se je nanašal na težave, na katere bi lahko naleteli pri izvajanju projekta Nabucco. Celotno sedanje ravni financiranja kažejo na to dejstvo.

Rad bi vprašal, ali menite, da bo ne glede na vaš osebni interes v tej zadevi imenovanje koordinatorja za izvajanje projekta Nabucco utegnilo vplivati na učinkovitejšo izvajanje projekta, tako da smo lahko prepričani, da bo to, o čemer razpravljamo danes in kar države članice, vključno z mojo državo, Poljsko, pričakujejo, da se bo zgodilo, imelo 100-odstotno možnost, da postane realnost.

Andris Piebalgs, član Komisije. – Gospod predsednik, težko bi mi bilo odgovoriti na vsa zastavljena vprašanja, vendar bi rad poudaril nekaj točk.

Prvič, s politikami, ki jim sledimo v energetske sektorju, se trudimo spodbujati blaginjo naših državljanov in industrije. To, kar iščemo, je zanesljiva oskrba cenovno dobre in čiste energije. To je naš prevladujoči cilj.

Drugič, nikoli nimamo nobenih stranskih poslov, ko razpravljamo o energetskih sporazumih. Ni kompromisov ne glede širjenja ne glede človekovih pravic. Delamo s stališča, da je medsebojna odvisnost oskrbe z energijo najpomembnejša stvar in koristna za vse, za dobavitelje, tranzitne države in potrošnike. Potreben je čas, da se prepriča partnerje, a to je edini način, da se doseže stabilnost.

Tretjič, tudi, če se včasih zdi, da smo počasni, mislim, da je bistveno, da se opremo na predloge industrije in damo podporo industriji, ker nas to naredi močne. Morda zaradi tega ne postanemo gliser v energetske oceanu, prispeva pa k stabilnosti. Ko naredimo spremembo, imamo zanjo veliko širšo podlago, zato smo mnogo varnejši. Vsi projekti so bili dobro preverjeni glede stroškovne učinkovitosti in prihodnje sposobnosti preživetja. Zato verjamem, da si zaslužijo podporo.

Naslednje področje, na katerem smo šibki in bomo nadaljevali razpravo, je zunanja energetska politika in skladnost. Res je, da obstaja velika polemika ali pa se vsaj zdi, da gre za polemiko, in kot komisar bi bil nedvomno srečen, če bi imeli skladnejšo zunanjo energetske politiko.

Predlog resolucije obravnava natančno to vprašanje, kajti čeprav ni nobenega vgrajenega spora med državami članicami, obstaja zaznan spor. Vse dejavnosti, ki jih izvajajo države članice, koristijo tudi Evropski uniji. Zato bi morali to izkoristiti in se res potruditi, da zgradimo sistem, kjer bomo nastopili enotno, ne zgolj besedno, temveč tudi s stališča, ki ga hočemo poudariti. Zato je drugi strateški pregled energetske politike še vedno zelo pomemben. Vse točke, ki smo jih predlagali za drugi pregled energetske politike, so še vedno tam.

Hkrati s stališča Komisije jasno vidimo, da si ne moremo privoščiti premika od neodvisnosti k odvisnosti. Zato podpiramo predvsem projekte za povečanje raznolikosti, kot sta Nabucco in UZP, ne zato, ker bi popolnoma spremenili svoj odnos medsebojne odvisnosti z drugimi državami, ampak, ker nam daje dodatno varnostno kritje. To je torej tisto, kar počnemo, vendar smo hkrati nedvomno pozorni na to, kaj se dogaja v svetu energetike.

Ob upoštevanju stališča o jedrski energiji smo se odmaknili od te možnosti. Sprejeli smo direktivo o jedrski varnosti, vendar je to predvsem nacionalna in zelo občutljiva točka. Resnično verjamem, da bi morali s stališča Unije graditi na sodelovanju regulatorjev jedrske varnosti in poskušati vzpostaviti varnejši in skladnejši sistem. Vendar dvomim, da bi lahko prišli dlje od tega.

Nenazadnje sem zares prepričan, da ta vprašanja in razprave veliko pomagajo pri oblikovanju energetske politike, vendar ni enega samega instrumenta, ki bi poskrbel za to. Obstaja veliko instrumentov in k tej razpravi se bomo v prihodnosti še vrnil.

Za to razpravo se vam najlepše zahvaljujem. Z veseljem bom odgovoril tudi na vprašanja odbora ITRE ali katerega koli drugega odbora, ki bi rad podrobneje razpravljal o energetskih vprašanjih.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Prejel sem šest predlogov resolucije, ki so bili predloženi v skladu s členom 110(2) Poslovnika⁽²⁾.

Glasovanje bo potekalo danes ob 12.00.

Pisne izjave (člen 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), v pisni obliki. – (RO) Pozdravljam napredek, ki je bil dosežen s podpisom sporazuma v Ankari, s katerim se je začel projekt Nabucco, in protokola k sporazumu za začetek projekta Desertec. Projekt Nabucco mora postati prednostna naloga, saj zagotavlja rešitev težave z oskrbo s plinom, ki se je v zadnjih letih okrepila. Čeprav je projekt Nabucco projekt, ki je prav tako pomemben z geopolitičnega vidika, vem, da morajo obenem tudi partnerji projekta imeti močne komercialne motive, da se bo projekt čim prej uresničil. Gospodarska kriza, zaradi katere je manj denarja, ki je na voljo sodelujočim družbam za naložbe, in številne negotovosti, povezane z viri, ki oskrbujejo plinovod, so ovire, ki jih je treba odpraviti. 200 milijonov EUR, ki jih zagotavljamo projektu, je dobrodošlih, vendar moramo okrepiti tudi politične in diplomatske ukrepe s Turčijo in državami v regiji, ki dobavljajo plin. Zato bi države članice rad pozval, naj pokažejo solidarnost, da bo mogoče preprečiti plinske krize, podobne tistim, ki smo jih imeli v zadnjih letih. Ne moremo čakati na začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe in dokončanje projekta Nabucco, medtem ko Evropejcem grozi, da jim bo zaradi sporov med Rusijo in Ukrajino sredi zime zmanjkalo plina.

Ivailo Kalfin (S&D), v pisni obliki. – (BG) Žal EU še vedno nima učinkovite politike na področju zanesljive oskrbe z energijo. V zadnjih letih so bili narejeni prvi koraki v tej smeri, za kar bi rad čestital predvsem komisarju Piebalgsu. Tudi Bolgarija je prispevala k temu. Vendar so ti postopki še vedno prepočasni, predvsem ob upoštevanju posebej dinamične dejavnosti Rusije in drugih konkurentov.

Potrebujemo veliko jasnejšo in dejavnejšo politiko, ki mora vključevati nekatere od naslednjih sklopov:

- spodbujanje dokončanja vseh projektov, ki vključujejo oskrbo Evrope s plinom in lahko dejansko zagotovijo tržno financiranje, vključno s Severnim tokom in Južnim tokom;

(2) Glej zapisnik.

- spodbujanje izgradnje novih zmogljivosti, ki bodo prispevale k energetske neodvisnosti in zmanjšale emisije CO₂, zlasti elektrarn, ki jih poganjajo jedrski in obnovljivi viri energije;
- izdelava skupnih pravil za oskrbo s plinom in njegov tranzit;
- dejavno politiko do držav v osrednji Aziji in na Kavkazu, da se zagotovi oskrba Evrope s kaspiskim plinom.

Tunne Kelam (PPE), v pisni obliki. – Ta razprava je dodatno dokazala, kako nujno EU potrebuje enotno energetske politiko. Nekateri poslanci pozivajo Komisijo in države članice, naj sprejmejo konkretne usklajene ukrepe v duhu solidarnosti, in predlagajo ukrepanje, kot da EU že ima tako politiko. Njihova prizadevanja nimajo samo politične in moralne vrednosti, temveč tudi praktično, ker kot predstavniki državljanov lahko pospešijo oblikovanje skupne energetske politike. Drugi izrabljajo odsotnost takšne politike kot izgovor za upravičevanje svojih dvostranskih dogovorov z dobavitelji, ki pogosto ne upoštevajo zahtev preglednosti in poštene konkurence, da ne omenjamo evropske solidarnosti. To je kratkoviden in tvegan pristop, ki koristi tistim nedemokratskim dobaviteljem, katerih politična strategija je razdeliti in oslabiti EU. Komisija bi morala družbam, ki so vključene v prizadevanja za povečanje raznolikosti naše oskrbe z energijo, zagotoviti ne samo politično in pravno, temveč tudi finančno pomoč. Za resnični napredek pri doseganju dejanske energetske solidarnosti bi morale države članice začeti obveščati druga drugo in Komisijo o svojih sporazumih s tretjimi partnerji.

Petru Constantin Luhan (PPE), v pisni obliki. – (RO) Ker smo na začetku novega mandata, menim, da je eno od področij, na katerih mora biti Evropski parlament dejavnejši, zagotavljanje zanesljive oskrbe z energijo. Ob upoštevanju tega želim poudariti pomembnost projekta Nabucco, ki bo pomagal zagotoviti zanesljivo oskrbo Evropske unije z energijo, saj bo evropskim potrošnikom zagotovil dostop do alternativnih virov po zanesljivi poti. Podpis sporazuma o projektu Nabucco med Avstrijo, Bolgarijo, Romunijo, Turčijo in Madžarsko 13. julija 2009, ki izraža politično zavezo partnerskih držav, ki sodelujejo pri tem projektu, da si bodo še naprej prizadevale za izgradnjo plinovoda, je bil pozitivno sporočilo vlagateljem in državam, ki dobavljajo zemeljski plin. V ta projekt vključene države morajo skupaj z Evropsko komisijo svoja prizadevanja še naprej usmerjati v privabljanje naložb in zagotavljanje zanesljivih dobaviteljev za Nabucco.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Poleg tega, da je Rusija osvojila prvo mesto na seznamu izvoznikov plina, je nedavno postala tudi največji izvoznik nafte na svetu in prehitela Savdsko Arabijo. V teh razmerah ima Moskva posebno vpliven položaj zaradi nadzora nad temi viri. Vendar je energija blago, za katerega morajo veljati načela tržnega gospodarstva. Energije ne sme biti mogoče uporabljati kot instrument političnega pritiska. Energetske krize, s katerimi se je soočila Evropa, so poudarile pomembnost povečanja raznolikosti virov oskrbe z energijo. Prav tako so pokazale dodano vrednost, ki jo Nabucco v zvezi s tem nudi vsej Evropski uniji. Romunija je in bo trdno podpirala projekt Nabucco. Pravzaprav je Romunija skupaj s Turčijo, Bolgarijo, Madžarsko in Avstrijo julija podpisala medvladni sporazum o projektu Nabucco. Za nas je sklenitev tega sporazuma uspeh in pomemben korak naprej. Tako velik in ambiciozen plinovod, kot je Nabucco, se bo moral spoprijeti z veliko izzivi, preden bo uresničen. Te izzive je mogoče premagati zgolj z nadaljnjim izvajanjem ustreznih ukrepov.

Traian Ungureanu (PPE), v pisni obliki. – Zelo si prizadevamo spodbuditi skladno energetske politiko, vendar taka politika obstaja in se v celoti izvaja. Obstaja le ena majhna težava: ta politika NI naša. Ruska je. Zdaj se je francoska družba EDF pridružila Južnemu toku. Pred tem so Rusi prevzeli delež madžarske družbe MOL pri Nabuccu. In pred tem je skrivnostna družba Centrex prevzela avstrijski plinski terminal v Baumgartnu. Potrebujemo jasno, evropsko energetske politiko in potrebujemo jo zdaj. To je morda naša zadnja priložnost, da soglasno podpremo Nabucco. Če se Svet in Komisija ne bosta opredelila, morata biti pripravljena na zelo mrzle zime in zelo vročo politiko.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, prosil bi vas, da Parlament pozovete k molku, saj smo iz Kabula prejeli novico o zelo hudem napadu na mednarodne mirovne sile, po skupih informacijah, ki jih zaenkrat imamo, pa naj bi bilo šest žrtev v italijanskem kontingentu, v padalski brigadi Folgore.

Zato bi vas prosil, da Parlament pozovete k minuti molka v spomin na tiste, ki se bojujejo za uveljavitev naših idealov miru in svobode po vsem svetu.

Predsednik. – Gospe in gospodje, kakor ste pravkar slišali od gospoda Maura, se je v Afganistanu zgodil tragičen dogodek: šest pripadnikov mirovnih sil je izgubilo življenje. Vljudno prosim, da vstanemo in se z minuto molka poklonimo spričo tega tragičnega dogodka.

(Parlament je vstal in se poklonil z minuto molka)

PRESEDSTVO: GOSPOD LAMBRINIDIS

podpredsednik

4. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

4.1. Intervencijski obdobji 2009 in 2010 za maslo in posneto mleko v prahu (A7-0005/2009, Paolo De Castro) (glasovanje)

4.2. Sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike (A7-0004/2009, Paolo De Castro) (glasovanje)

4.3. SWIFT (glasovanje)

– Pred glasovanjem o spremembi 2

Jeanine Hennis-Plasschaert, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, skupina ALDE nasprotuje tej spremembi.

(Zahteve skupine Verts/ALE, da se besedilo sprememb 1 in 2 umakne)

– Pred glasovanjem o spremembi 1

Jeanine Hennis-Plasschaert, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, skupina ALDE ponovno nasprotuje.

(Zahteve skupine Verts/ALE, da se besedilo sprememb 1 in 2 umakne)

4.4. Sporazum o partnerstvu in sodelovanju med ES in Tadžikistanom (glasovanje)

4.5. Sklenitev Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju ES/Tadžikistan (A7-0007/2009, Alojz Peterle) (glasovanje)

4.6. Litovski zakon o zaščiti mladoletnikov pred škodljivimi učinki javnega obveščanja (glasovanje)

4.7. Kriza v sektorju mleka in mlečnih izdelkov (glasovanje)

4.8. Energetska varnost (Nabucco in Desertec) (glasovanje)

Predsednik. - S tem se je čas glasovanja zaključil.

5. Obrazložitve glasovanja

Ustne obrazložitve glasovanja

Predlogi resolucije RC-B7-0026/2009

Tunne Kelam (PPE). - Gospod predsednik, glasoval sem proti resoluciji, ki zadeva Litvo, ker menim, da je ta resolucija prezgoden in neuravnotežen odziv na zakon, ki še niti ni začel veljati, kaj šele, da bi začel veljati v izvornem besedilu.

Res je, da je za človekove pravice pristojna Unija. Vendar je Unija v tem primeru zelo blizu kršenja načela suverenosti države članice in zato sem nasprotoval tej resoluciji, obenem pa upošteval, da bi to kot slab primer tega, kako se lahko obravnava suverenost držav članic, negativno vplivalo na irski referendum.

Bogusław Sonik (PPE). - (PL) Gospod predsednik, glasoval sem proti tej resoluciji, ker se bo Litva sposobna sama spoprijeti s težavo. Litovski predsednik je ustanovil posebno skupino za pregled te zakonodaje, ki naj bi začela veljati šele leta 2010. Poleg tega menim, da bi resolucija predstavljala prekomerno poseganje v zadeve suverene države, kot je Litva. Nadalje ta resolucija vsebuje izjavo, da je treba zaprositi za pravno mnenje agencije za temeljne pravice Evropske unije. Ocenjevanje posameznih držav in izdelava mnenja o takih primerih ne sodita na področje agencije za temeljne pravice. To bi bil veliko prenevaren precedens.

Bernd Posselt (PPE). - (DE) Gospod predsednik, sem navdušen podpornik Evrope ter zagovornik Evropske ustave in Lizbonske pogodbe. Prav tako sem borec za človekove pravice. Vendar ta resolucija zelo škoduje Evropi, predvsem pred irskim referendumom, in zlorablja vprašanje človekovih pravic v ideološke namene. Litovski zakon nima nič opraviti s človekovimi pravicami, če pa že kaj, potem dejansko prej varuje človekove pravice litovskih otrok, kot da bi jih kršil. Zato menim, da je ta resolucija ideološka sramota. Levica in liberalci v tem parlamentu so s to resolucijo naredili veliko škode Evropi in človekovim pravicam.

Philip Claeys (NI). - (NL) Gospod predsednik, naši litovski prijatelji so si svoj položaj gotovo predstavljali drugače. Potem ko so se osvobodili izpod jarma Sovjetske zveze, so si želeli čim prej postati članica tiste druge zveze, ki se rada predstavlja kot edinstveno združenje svobodnih narodov. Zdaj pa se ponovno zdi, da je eno obliko skrbništva preprosto nadomestila druga, čeprav nežnejša. Tudi danes Litva ni več svobodna: ko litovski parlament sprejme zakon, ki naj bi zaščitil mladoletnike, se ga za njegov trud kaznuje in zavrne. Niti enega področja ni več, kjer ne bi bilo evropskega vmešavanja, in to je nekaj, kar se v naslednjih letih gotovo ne bo izboljšalo. Nasprotno, novi evropski komisar za človekove pravice – ime ni pomembno – bo to evropsko skrbništvo pravzaprav še okrepil. Hvala gospodu Verhofstadtu, hvala drugim mandarinom Komisije za to zatiranje svobode.

Daniel Hannan (ECR). - Gospod predsednik, pogledjte, kako se razrašča goščava predpisov EU. Pogledjte, kako Bruselj steguje svoje vitice v vsako razpoko, vsak kotiček nacionalnega življenja.

Vprašanja, kot je to, zaščita mladoletnikov, so za veliko naših volivcev občutljiva in etična vprašanja. Če si mi v tem parlamentu drznemo sprejemati zakonodajo za nacionalne države, kakšen je njihov smisel? Mar naša predrznost nima meja?

Naj povsem pojasnim svoje stališče o tem. Ko je imelo Združeno kraljestvo zakonodajo, ki je bila povsem primerljiva s to in se je imenovala Člen 28, sem bil dejansko edini konzervativec, ki ji je nasprotoval. Bil sem leta pred drugimi iz moje stranke pri prizadevanju za popolno enakopravnost homoseksualcev, vključno z izenačitvijo starosti privolitve in civilnimi partnerstvi. Vesel sem, da imajo zdaj tudi drugi iz moje stranke to stališče.

Vendar jaz nisem litovski zakonodajalec! O tem vprašanju bi v Litvi morali odločati ljudje, ki so odgovorni prek demokratičnih mehanizmov in postopkov te države. Če jim tega nismo pripravljene dopustiti, lahko naše nacionalne parlamente kar ukinemo, jih spremenimo v muzeje in zaklenemo vrata.

Predlogi resolucije RC-B7-0047/2009

Peter Jahr (PPE). - (DE) Gospod predsednik, preživetje mnogih kmetij je resno ogroženo. Zato sem vesel, da smo danes sprejeli medstrankarski predlog resolucije o krizi v sektorju mleka in mlečnih izdelkov. Globoko obžalujem, da Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze ni sodelovala pri pripravi tega predloga.

Pojasniti je treba, da te krize ne moremo premagati samo z ukrepi, ki jih predlaga Komisija. Predvsem moramo povečati porabo mlečnih izdelkov, da bomo razbremenili trg. V zvezi s tem je spodbujanje prodaje pomembnejše od kopičenja zalog. Konstruktivni predlogi, kot so uporaba mleka v prahu za krmljenje telet, določanje najnižjih cen za proizvode iz sira, jasno označevanje sirov, narejenih po analogiji s pravim izdelkom, in uporaba mlečne maščobe kot pomožne snovi v proizvodnji sladoleda in pekovskih izdelkov, so prisotni že dolgo. Ne razumem, zakaj jih Komisija do zdaj ni izvajala.

Komisarko pozivam, da nujno upošteva predloge v predlogu resolucije in jih izvaja.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi razložil, zakaj sem se vzdržal glasovanja o krizi v sektorju mleka in mlečnih izdelkov. Žalostno dejstvo je, da so razmere v mlečnem sektorju izjemno kritične. Kljub temu, da so se maloprodajne cene v zadnjih letih zvišale za 14 %, so se odkupne cene mleka znižale za skoraj 40 %. Veliko evropskih pridelovalcev mleka je zdaj soočenih s propadom. V Češki republiki je po besedah poslovodnega direktorja družbe Madeta gospoda Teplýja na primer 15 čeških mlekarn v finančnem smislu klinično mrtvih. Položaj je treba odpraviti sistematično, vendar z dolgoročnim upravljanjem sektorja, ne samo s kratkoročnimi ukrepi podpore, kot so subvencije, intervencijski odkupi in podpora za zasebno skladiščenje. To samo izkrivlja razmere na trgu in ne preprečuje nestabilnosti cen. Obenem moramo vzpostaviti enakopravne pogoje za kmetovalce iz vseh držav članic, pa ne samo v mlečnem sektorju.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik, ta predlog Komisije je v bistvu treba pozdraviti in to je razumen predlog, vsaj z gospodarskega in politično realističnega vidika. Vendar je treba dodati, da padec cen, če ta položaj pogledamo iz vseh kotov, ni samo posledica upada povpraševanja.

Upoštevati moramo tudi težave pridelovalcev mleka v Avstriji in alpski regiji. Majhne družinske kmetije dejansko ne morejo konkurirati velikim mlečnim kmetijam v severni Nemčiji in na Nizozemskem. Zaradi tega prihaja do neuravnoteženosti. Sprostitve vse količine mleka bi prisilila mlečne kmetije v Avstriji k zaprtju, imela pa bi resne in nepredvidljive posledice, tudi za obdelano pokrajino.

Evropski trg bi potem obvladovalo nekaj multinacionalnih družb. Lahko si predstavljam, kakšne posledice bi to imelo tudi za kakovost hrane.

Mario Borghesio (EFD). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v zadnjih nekaj dneh je po vsej Evropi potekal upravičen protest proizvajalcev mleka zaradi cen, zaradi pomanjkanja intervencije Evropske unije in zaradi odobritve – ne v prihodnosti, temveč takoj – označevanja, zlasti označevanja umetnih mlečnih izdelkov.

Na mizah naših potrošnikov si želimo svežih izdelkov, izdelkov, katerih poreklo lahko poznamo, ne pa odpadkov, ki jih dobivamo iz drugih držav: mleko v prahu, ki nam ga ponujajo kot sveže mleko naših lastnih proizvajalcev. Jutri bodo v Padski nižini, tako kot drugod po Evropi, mleko zlivali stran – in to je pomemben protest, ker ohranja kakovost naših izdelkov. V Evropi želimo jesti zdravo hrano, iz naše regije: dobro, sveže mleko, mleko, ki ga razumljivo pijem jaz. V Padski nižini pijemo v spomin na požrtvovanje naših proizvajalcev, ki jih mora ta Evropa zaščititi.

Evropska komisarka je izključila sir z dolgim časom zorenja iz določb; proizvajalci mleka v prahu so edini, ki so zaščiteni. To je sramota!

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Gospod predsednik, živimo v času, ko pridelovalci mleka vsakodnevno delajo samomore, tudi v bogatih zahodnih državah, kot je Francija. Gre torej za veliko tragedijo. Glasovala sem za obe poročili gospoda De Castra, ker je potrebna takojšnja in nujna intervencija. Vendar vemo, da sta se mleko v prahu in maslo kopičila v intervencijskih zalogah. Vzeli ju bodo iz intervencijskih zalog in spet bosta na koncu samo znižala cene. To je prva težava, ki jo imam.

Druga težava je, da bo ta ukrep verjetno bolj pomagal velikim kot malim kmetom. Vendar ne smemo pozabiti, da mali kmetje potrebujejo takojšnjo pomoč za osnovno preživetje, medtem ko bi večji kmetje preprosto ohranili ali povečali svoje dobičke. Potrebne so korenite spremembe. Konec koncev moramo zagotoviti neodvisno preskrbo s hrano, ne pa da uporabljamo model proste trgovine, ki ga narekuje STO. Kakor so povedali drugi govorniki pred menoj, potrebujemo hrano, ki jo lokalno pridelujejo lokalni kmetje.

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, kakor vsi, ki so govorili, se zavedam razsežnosti krize v našem kmetijskem sektorju. To ve vsak poslanec, ki zastopa kmete. Vendar je kriza nastala zaradi našega obstoječega kmetijskega sistema – skupne kmetijske politike –, ki je imel katastrofalne posledice za kmete na mojem koncu Združenega kraljestva. Pa ne samo za kmete: za naše potrošnike, za naše davkoplačevalce in seveda za revne iz tretjega sveta, ki ugotavljajo, da se njihovi trgi zavračajo in da se potem presežki prevalijo nanje.

V Evropski uniji smo se postopoma oddaljevali od sistema neposredne podpore, ki je imel takšne škodljive okoljske in gospodarske posledice, zdaj pa drvim nazaj. Lahko vam povem, da se ljudje v Združenem kraljestvu dobro spomnijo, kako je deloval sistem mlečnih kvot. Dodeljena nam je bile kvota, ki je bila manjša od naše domače proizvodnje, tako da imamo nenavaden prizor, kako britanski kmetje uporabljajo mleko kot gnojilo ali ga zlivajo v odtok, potem pa je treba ponovno uvoziti mleko z Nizozemske, iz Francije ali

drugih koncev Evropske unije, da se doseže raven povpraševanja. Od tega se nismo še niti dobro oddaljili, zdaj pa je ta parlament glasoval, da se vse to vrne.

Kdor misli, da bo Evropska unija manj dejavna in bo prenesla pristojnost, naj si samo ogleda današnje glasovanje.

Syed Kamall (ECR). - Gospod predsednik, prejšnji teden so bili ponovno izdani nekateri albumi skupine The Beatles v digitalno prenovljeni obliki. Ta teden razpravljamo o sistemu mlečnih kvot v prenovljeni obliki. Na prvi pogled to morda nima veliko skupnega, dokler ne pomislite na naslov ene od pesmi od Beatlesov, *Back in the USSR*. Mislim, da to pove vse. Tukaj imamo sistem, v katerem o cenah in kvotah odločajo birokrati, ne pa potrebe potrošnikov ali celo potrebe dobaviteljev. Tukaj imamo sistem, v katerem potrošniki dvakrat preplačajo za višje cene in višje davke, da podprejo sistem, ki se ni pritoževal, ko so bile cene visoke.

Spomnim se, da je Martin Schulz proti koncu prejšnjega mandata rekel, da je končno doživel socialno demokratizacijo EPP. No, jaz menim, da so njegove sanje šle dlje in da doživljamo sovjetizacijo EU. Mar se nam res obeta „EUSSR“?

Jens Rohde (ALDE). - (DA) Gospod predsednik, danski liberalci dobro razumemo tiste kmete, ki so soočeni z velikimi gospodarskimi izzivi našega časa, in smo pravzaprav zelo naklonjeni zamisli, da se tistim, ki so v stiski, dodeli kratkoročna pomoč. Edina težava je, da kratkoročne, institucionalizirane sheme podpore kljub številnim lepim izjavam o nameri nikoli ne ostanejo kratkoročne. Na koncu vedno postanejo trajne in to je nekaj, kar vemo vsi, ki smo bili vključeni v njihovo izvajanje, bodisi tukaj bodisi v naših nacionalnih parlamentih. Zato se bojimo – in zdi se nam, da upravičeno –, da bodo ukrepi, ki so predlagani v tej resoluciji, in s tega vidika tudi pobude Komisije dejansko vodili do trajnejše poti, ki vodi stran od odličnega procesa reform za učinkovito kmetijstvo, za katerega je bila odgovorna komisarka, in zato menimo, da moramo to resolucijo zavrniti.

Predlogi resolucije RC-B7-0040/2009

Zigmantas Balčytis (S&D). - Gospod predsednik, glasoval sem za, ker je vprašanje zanesljive oskrbe z energijo danes nadvse pomembno za vse države članice Evropske unije.

Zadnja rusko-ukrajinska kriza je jasno pokazala obstoječe težave v energetske sektorju in predvsem popolno odvisnost nekaterih držav članic od enega samega dobavitelja zemeljskega plina.

Baltske države, ki so ločene od preostale Evrope, so prepuščene na milost in nemilost dobaviteljev plina iz vzhodne Evrope. Zdaj je bolj kot kdaj koli prej pomembno, da se oblikuje celovita skupna energetska politika, ki temelji na solidarnosti, povečanju raznolikosti energetskih virov in zagovarjanju skupnih interesov.

Rad bi izkoristil to priložnost in se zahvalil Komisiji in zlasti švedskemu predsedstvu za predložitev strategije za regijo Baltskega morja, ki bo omogočila učinkovito sprostitev strukturnih skladov, da se bodo učinkoviteje uporabili za doseganje skupnih ciljev.

Prepričan sem, da bo strategija ob pravilnem izvajanju postala primer regionalnega uspeha.

Na koncu bi rad pozval Komisijo, naj prevzame vodilno vlogo pri izvajanju strategije za regijo Baltskega morja, da se zagotovi, da v določenih primerih interesi posameznih držav članic ne bodo imeli prednosti pred doseganjem skupnih strateških ciljev.

Bogusław Sonik (PPE). - (PL) Glasoval sem za to resolucijo, saj je vprašanje energije pomemben preskus evropske solidarnosti. Države članice morajo pri tej zadevi sodelovati.

Energetska politika mora biti povezana z zunanjo politiko. Komisija mora tudi preučiti povečanje raznolikosti zanesljive oskrbe z energijo v različnih državah članicah EU. Boj proti podnebnim spremembam pomeni, da energiji, ki je odvisna od premoga, lahko grozi huda finančna stiska. Povišanje cen bo potem prizadelo državljane. Skrajni čas je, da na tem področju uvedemo skupno politiko na ravni EU. Komisija mora jasno povedati, da se bo bojevala proti sebičnemu odnosu držav članic, ki v nadaljnji odvisnosti od enega dobavitelja ne vidijo nevarnosti, kot je na primer zanašanje na Rusijo pri plinu.

Moramo ukrepati. Evropska komisija in komisar za energijo morata jasno izraziti svojo politično voljo.

Iosif Matula (PPE). - (RO) Gospod predsednik, glasoval sem za to resolucijo in zdaj bom obrazložil, zakaj. Evropska unija je odvisna od uvoza energije. Poraba energije še naprej raste, vendar so naravni viri omejeni. Zanesljiva oskrba z energijo obenem pomeni povečanje raznolikosti virov in transportnih poti, pa tudi zelo

učinkovito medsebojno povezanost držav članic, čemur so trenutno namenjeni različni projekti z evropskim financiranjem plinovodov med Romunijo in njenima sosedama, Madžarsko in Bolgarijo. Trenutno smo tukaj, sem si rekel, a kaj moramo še narediti?

Radi bi naredil morda drzno, vendar preprosto primerjavo z električno energijo. Trenutno se naši domovi oskrbujejo z električnim tokom, ne da bi mi vedeli, od kod tok prihaja. Diverzificirano omrežje za oskrbo z zemeljskim plinom in številna transportna omrežja nam morajo omogočiti, da bomo dosegli povsem enak cilj: zagotovitev oskrbe s plinom v kakršnih koli razmerah, ne glede na razmere. Zato sem podprl in še vedno podpiram projekt Nabucco, obenem pa tudi korak proti povečanju raznolikosti obnovljivih virov energije.

Pisne obrazložitve glasovanja

- Poročilo: Paolo De Castro (A7-0005/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za poročilo o predlogu Uredbe Sveta, kar zadeva intervencijski obdobji 2009 in 2010 za maslo in posneto mleko v prahu, ker menim, da so ti ukrepi nadaljevanje pozitivnega ukrepa, ki je imel takojšen učinek z ureditvijo presežne ponudbe, ki je prizadela trg mleka in mlečnih izdelkov. Padec cen na svetovnem trgu mleka in mlečnih izdelkov v zadnjih 12 mesecih je posledica splošnega povečanja proizvodnje in upada povpraševanja po vsem svetu zaradi gospodarske in finančne krize. To upravičuje nadaljnjo javno intervencijo za maslo in mleko v prahu.

Jean-Pierre Audy (PPE), v pisni obliki. – (FR) Na podlagi poročila mojega italijanskega kolega poslanca Paola De Castra sem glasoval za predlog Uredbe Sveta o odstopanju od Uredbe o skupni ureditvi trga (SUT), kar zadeva intervencijski obdobji 2009 in 2010 za maslo in posneto mleko v prahu. Potem ko so se cene vseh živil in zato tudi mleka po celem svetu v letu 2007 močno zvišale, so se v zadnjih 12 mesecih močno znižale. Podpiram Komisijo, ki je na začetku leta 2009 uvedla pomoč za zasebno skladiščenje masla, da bi podprla trg. Zaradi izjemnosti položaja podpiram podaljšanje sedanjega obdobja javne intervencije za maslo in posneto mleko v prahu z razpisnim postopkom do 28. februarja 2010. Poleg tega sem zaradi negotovosti v zvezi s časom, ki je potreben za ponovno oživitve trga mlečnih izdelkov, podprl pooblastilo, da Komisija podaljša intervencijsko obdobje 2010/2011, spet z razpisnim postopkom, če bo zaradi tržnih pogojev to potrebno.

David Casa (PPE), v pisni obliki. – To poročilo se nanaša na predlog Uredbe Sveta o odstopanju od Uredbe o enotni SUT, kar zadeva intervencijski obdobji za maslo in posneto mleko v prahu. Zaradi resne krize v mlečnem sektorju sem glasoval za to poročilo.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt in Cecilia Wikström (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Popolnoma se zavedamo, da je položaj pridelovalcev mleka nevzdržen. Vendar se enako dobro zavedamo in smo prepričani, da intervencije EU niso rešitev. Prišel je čas za prehod na sistem na osnovi trga, zavarovanja, ki daje svobodo kmetom, ne da bi povzročil motnje na notranjem ali svetovnem trgu. Prav tako je skrajni čas za pregled razmer, povezanih s konkurenco v industrijski pridelavi in skoraj tako obsežni prehrabeni industriji, ki je med kmetom in potrošniki.

Jarosław Kalinowski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Kar zadeva spremembe, s katerimi se predlaga zamrznitev mlečnih kvot, bi rad povedal naslednje. Prvič, ni podlage za domnevo, da bi predlagano povečanje proizvodnih kvot (ki bi sledilo pregledu SKP) vplivalo na krizo v sektorju.

Drugič, zamrznitev povečanja kvot (kar se predlaga v spremembah resolucije Evropskega parlamenta) bi kaznovala kmete v državah, ki so trenutno že skoraj porabile svoje kvote. Bilo bi nepošteno in celo nemoralno, če bi spremenili pravila sredi igre. Tretjič, rad bi vas opomnil, da smo se na vrhu v Københavnu leta 2002 pogajali (v ta pogajanja je bila vključena tudi Poljska) o vprašanju mlečnih kvot, vedoč, da bodo te kvote veljale do leta 2007. V Luksemburgu se je sistem kvot podaljšal do leta 2014 brez našega sodelovanja ali glasovalne pravice.

Težav v mlečnem sektorju ne moremo rešiti tako, da nekaterim proizvajalcem damo priložnost, da izboljšajo svoj delež na račun drugih proizvajalcev. Naše zamisli in dejanja bi morala dati priložnost vsem, ne glede na to, iz katere države prihajajo, bodisi iz 15 starih držav članic bodisi iz 12 novih članic.

Jörg Leichtfried (S&D), v pisni obliki. – (DE) Strinjam se s kratkoročno rešitvijo Komisije prek odkupa masla in mleka v prahu. Vendar pozivam k dolgoročni rešitvi mlečne krize, na primer z uporabo prilagodljivega nadzora količin, ki bo določal ceno mleka, ki krije stroške. Presežke mleka je treba zajeziti na nacionalni ravni z določitvijo evropskih zahtev.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Kriza v mlečnem sektorju je povzročila tudi padec cen masla in posnetega mleka v prahu. Pozdravljam predlog Komisije, da se nadaljuje subvencioniranje trga in podaljša intervencijsko obdobje do 28. februarja 2010. Upajmo, da si bo trg po tem opomogel in da bosta cene spet določala ponudba in povpraševanje. Vendar menim, da je ta intervencija začasno nujna, zato sem glasoval za predlog poročevalca.

Cristiana Muscardini (PPE), v pisni obliki. – (IT) Resna kriza v sektorju mleka in mlečnih izdelkov ogroža že samo preživetje mlečne živinoreje. Zato menim, da je vztrajanje pri nasprotovanju individualnemu upravljanju kvot pravilno, saj bi to pravzaprav pomenilo odpravo izplačila nadomestil konec leta, mehanizma, ki je, nasprotno, ključen za italijanski sistem proizvodnje. Sicer pa sem bolj naklonjena začasnemu povečanju intervencijske cene, pobudam in ukrepom, s katerimi naj bi se doseglo ravnovesje v sektorju, okrepitevi obveščanja potrošnikov in pomembnemu koraku, da se za mleko in mlečne izdelke uvede označevanje porekla.

Predlog, da se zamrzne del kvot, dodeljenih posameznim državam, in zagotovi mehanizem nadomestil za proizvajalce, ki so prisiljeni odstraniti del svojih čred, ki je sorazmeren deležu zamrznjene mlečne kvote, bi morali začasno podpreti predvsem zaradi vzpostavitve ravnovesja med ponudbo in povpraševanjem.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), v pisni obliki. – (RO) Evropska unija trenutno doživlja eno najglobljih kriz, kar jih je zabeleženih v mlečnem sektorju, zaradi povečanja proizvodnje in precejšnjega upada svetovnega povpraševanja. Zaradi težkega položaja, v katerem so pridelovalci mleka v Evropi, moramo podaljšati obdobje javne intervencije (tj. za odkup in skladiščenje posnetega mleka v prahu in masla) vsaj do februarja naslednjega leta ali do leta 2011, če se šteje za potrebno. Menim, da si ne moremo privoščiti, da bi stali ob strani in gledali, kako se kmetije v Evropi zapirajo, saj bi morali mleko in mlečne izdelke čez eno leto uvažati iz držav zunaj Skupnosti. Če pomislimo tudi na to, da zdravstveni standardi ne bi bili niti približno taki, kot jih zahtevamo, lahko zgubimo veliko preveč. V tem okviru je to poročilo dobrodošlo. Da pa bi bili sposobni dejansko rešiti težavo mlečnega sektorja, moramo sprejeti s tem povezane ukrepe, saj ta zaloga izdelkov vključuje dodelitev znatnih sredstev in kadar koli bi se lahko zgodilo, da ta zaloga ne bi bila uporabna. Čeprav smo sredi finančne krize, moramo v trajnostni kmetijski sistem, ki bo lahko zadovoljeval naše potrebe po hrani, vlagati zdaj, da preprečimo nastanek prehranske krize pozneje.

- Poročilo: Paolo De Castro (A7-0004/2009)

David Casa (PPE), v pisni obliki. – To je predlog, ki spreminja sheme neposrednih podpor za kmete, ki trenutno veljajo. Ker se strinjam, da so take spremembe potrebne, sem glasoval za.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), v pisni obliki. – (RO) Smo na začetku novega mandata, ko določamo prednostne naloge prihodnjih politik Evropske unije. Vem, da nas mika, da bi svojo pozornost usmerili na določena vprašanja, ki jih štejejo za izjemno pomembna, druga pa izpustili. V zvezi s tem bi rada poudarila, da se lahko odredimo marsičemu, a prehranjevanju se ne moremo. Zato mora kmetijstvo ostati prednostno področje EU. Menim, da moramo najmanjši znesek pomoči, ki se dodeljuje kmetom, dvigniti nad mejo 15 000 EUR, ki jo je določila Komisija, ter dodeliti večji proračun, da se spodbudi sektor mleka in mlečnih izdelkov. Toplo priporočam, da se za stabilizacijo trgov kmete, ki proizvajajo mleko in meso, podpre tako, da se vključijo v začasni okvir za ukrepe državne pomoči ob trenutni krizi.

Poleg tega morajo sistemi neposredne pomoči upoštevati tudi posebnosti novih držav članic, v katerih ima kmetijstvo pomembno vlogo v nacionalnem gospodarstvu, in zagotoviti, da se podpora za kmetijstvo ohrani, da bodo te države lahko odpravile strukturne težave in dosegle cilj konvergence z dvigom ravni razvoja v kmetijskem sektorju in odpravljanjem razlik v učinkovitosti in konkurenčnosti v primerjavi s starimi državami članicami.

- Predlog resolucije: SWIFT B7-0038/2009

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – Boj proti terorizmu je visoko na dnevnem redu tega parlamenta. Vendar moramo doseči pravo ravnovesje med varnostnimi ukrepi in varstvom državljskih svoboščin in temeljnih pravic. Prav tako moramo zagotoviti kar največje spoštovanje za zasebnost in varstvo podatkov. Ravnovesje in sorazmernost morata biti ključni načeli, na katerih temelji boj proti terorizmu. Evropska unija je vedno bila trdno zavezana varstvu zasebnosti državljanov in to je treba ohraniti. Skupnost temelji na načelih pravne države in pri vseh prenosih evropskih osebnih podatkov tretjim državam je treba spoštovati postopkovna jamstva in pravice do obrambe.

Ni treba posebej poudarjati, da mora biti vsak prenos v skladu z zakonodajo o varstvu podatkov na nacionalni in evropski ravni. SWIFT je infrastruktura, ki je ključnega pomena, in zagotoviti moramo, da so vse zahteve za prenos podatkov ustrezno utemeljene, da temeljijo na ciljnih primerih in da je zanje obvezno potrebna sodna odobritev. Skupnost mora zavzeti trdno stališče v pogajanjih z Združenimi državami Amerike, da se zagotovi, da podatkov SWIFT ne bo mogoče uporabiti za namene, ki niso povezani s financiranjem terorizma.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog in Åsa Westlund (S&D), v pisni obliki. – (SV) Socialdemokrati smo se odločili, da se vzdržimo glasovanja o spremembi 1. Za demokratični nadzor je bistvenega pomena, da imajo Evropski parlament in nacionalni parlamenti dostop do dokumentov in pogajalski smernic pred pogajanjimi z organi Združenih držav Amerike o dostopu do podatkov o finančnih transakcijah. Evropskim državljanom je treba omogočiti, da se prepričajo, da prenos njihovih bančnih podatkov ne krši nacionalnega prava ali prava EU. Obenem se zavedamo, kako pomembno je, da se v prihodnosti omogoči učinkovito preiskovanje terorističnih zločinov, vendar ne za vsako ceno, ki naj jo plača demokracija.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za skupno resolucijo o predvidenem mednarodnem sporazumu o posredovanju podatkov o finančnih transakcijah Ministrstvu za finance Združenih držav za preprečevanje terorizma oziroma njegovega financiranja in boj proti njemu. Vendar kot predstavniki državljanov in zavedajoč se občutljivosti tega vprašanja, ki zadeva temeljne pravice, potrebujemo trdna zagotovila pred podpisom kakršnega koli sporazuma z Združenimi državami o SWIFT. Ta zagotovila so: da se podatki posredujejo izključno z namenom boja proti terorizmu; da vzajemni mehanizem obvezuje Združene države k posredovanju zadevnih finančnih informacij na zahtevo evropskih organov; da se veljavnost tega začasnega sporazuma omeji na največ 12 mesecev; in da bodo po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe potekala pogajanja o novem sporazumu, v katera bodo v celoti vključeni Evropski parlament in nacionalni parlamenti.

Prav tako si želim, da bi se odstrla tančica skrivnosti, ki je v veliki meri zastirala bistvo tega vprašanja, in da bi poslanci Evropskega parlamenta bili veliko bolje obveščeni o postopkih, ki jih določa ta sporazum, kot smo bili do zdaj.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) V skladu s predvidenim mednarodnim sporazumom se bodo Ministrstvu za finance Združenih držav posredovali podatki o finančnih transakcijah za preprečevanje terorizma oziroma njegovega financiranja in boj proti njemu. Posredovanje podatkov o finančnih transakcijah tujim silam predstavlja resno poseganje v temeljne pravice naših državljanov, zlasti če so prejemnik podatkov Združene države Amerike.

Združene države so v preteklosti velikokrat pokazale, da varstva podatkov ne jemljejo resno, predvsem, kadar gre za doseganje in izvajanje projektov in ciljev vlade. Čeprav ima ta predlog resolucije dobre namene, da zaščiti evropske državljane, nepravilne uporabe teh pomembnih podatkov konec koncev ni mogoče izključiti. Zato sem glasoval proti predlogu resolucije.

- Predlog za resolucijo: ES/Tadžikistan B7-0025/2009

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Tadžikistan ima pomemben geografski položaj, saj leži na ključnem stičišču Evrope in Azije in ima zato pomembno vlogo pri krepitvi stabilnosti regije. Glasoval sem za to resolucijo, ki naj bi opredelila številna pomembna vprašanja, ki jih je treba obravnavati v Tadžikistanu.

- Poročilo: Alojz Peterle (A7-0007/2009)

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – Toplo pozdravljam predlagani sporazum o partnerstvu in sodelovanju med Evropskima skupnostma in Tadžikistanom, ki zagotavlja okvir za prihodnje sodelovanje EU s Tadžikistanom. Regija osrednje Azije je gospodarsko in politično zelo pomembna za Skupnost in ta sporazum bo pomagal utrditi in okrepiti politične, gospodarske in trgovinske odnose ter prisotnost EU v Tadžikistanu in na splošno v osrednji Aziji.

Poleg tega bo spodbudil tudi gospodarsko rast ter podprl trajnostni razvoj, ukrepe proti revščini in stabilnost v Tadžikistanu in regiji osrednje Azije. Veseli me, da ta sporazum vključuje tudi takšna vprašanja, kot so ukrepi proti terorizmu in orožju za množično uničenje, trgovanju, trgovini z drogami in organiziranemu kriminalu. Od zdaj naprej bo med EU in Tadžikistanom potekal intenziven politični dialog, ki bo odprl pot poglobljenim odnosom na številnih področjih.

Willy Meyer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (ES) Leta 2007 je EU pod nemškim predsedstvom sprejela strategijo za osrednjo Azijo, namenjeno novi pridružitvi. Sporazum s Tadžikistanom je del te strategije in izkazalo se je, da so njegova glavna ambicija v regiji naravni viri, predvsem plin. Glasoval sem proti poročilu o sporazumu o partnerstvu in sodelovanju med Evropsko unijo in Republiko Tadžikistan, ker se EU zanima za to državo zgolj zaradi njenih naravnih virov in njenega geostrateškega položaja, saj Tadžikistan meji na Afganistan in Kitajsko.

Odnosi EU s tretjimi državami bi morali temeljiti na drugih interesih, na vzajemnih interesih, vedno ob spoštovanju suverenosti obeh strani in seveda ob spoštovanju upravljanja njenih virov.

- Predlog skupne resolucije: Litovski zakon o zaščiti mladoletnikov pred škodljivimi učinki javnega obveščanja (RC-B7-0026/2009)

Robert Atkins (ECR), v pisni obliki. – S kolegi britanskimi konzervativci se strinjamo s precejšnjim delom tega poročila. Tudi v prihodnje bomo z vsem srcem podpirali zagotavljanje enakih pravic in možnosti za ljudi ne glede na njihovo invalidnost, raso, vero ali spolno usmerjenost ter obsojali diskriminacijo v vseh oblikah. Vendar pa imamo resne dvome v zvezi s poseganjem agencije za temeljne pravice in Evropske unije v vprašanja, za katera menimo, da so v pristojnosti posameznih nacionalnih držav.

Zato smo se odločili, da se vzdržimo glasovanja o tej resoluciji.

Martin Callanan (ECR), v pisni obliki. – Poslanci Evropskih konzervativcev in reformistov trdno podpiramo enako obravnavanje vseh posameznikov ne glede na raso, vero, spolno usmerjenost ali invalidnost in ostro obsojamo diskriminacijo v vseh oblikah.

Vendar pa imamo resne dvome v zvezi s poseganjem agencije za temeljne pravice in Evropske unije v vprašanja, za katera menimo, da so v pristojnosti posameznih nacionalnih držav. Kot demokratični narod menimo, da bi o tem morali odločati litovski parlament in litovski državljani.

Zato smo se odločili, da te resolucije ne podpremo.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za resolucijo Evropskega parlamenta o litovskem zakonu o zaščiti mladoletnikov pred škodljivimi učinki javnega obveščanja, saj menim, da je treba zakon, ki ga je litovski parlament sprejel 14. julija 2009 in ki prepoveduje neposredno širjenje informacij med mladoletnike, v katerih se spodbujajo homoseksualni, biseksualni ali poligamni odnosi, saj ima to škodljive posledice za razvoj mladoletnikov, nujno pregledati. V skladu z načeli Evropske unije bi bilo treba odpraviti vse oblike diskriminacije, zlasti diskriminacijo na podlagi spolne umerjenosti, zato bi morala agencija za temeljne pravice podati mnenje o zadevnem zakonu in njegovih spremembah v luči pogodb in prava EU.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Predlog resolucije, ki nam je bil danes predložen, je resnično osupljiv. S prstom se kaže na državo, ker njen demokratično izvoljeni parlament preučuje zakon, ki naj bi – tako kot zakoni, ki obstajajo v večini državi članic – zaščitil mladoletnike in je posebej osredotočen na zaščito mladoletnikov pred kakršno koli propagando, ki spodbuja homoseksualnost, biseksualnost ali poligamijo. Kaj je bolj naravnega, če gre za otroke? No, ne, zdi se, da je to „diskriminacija“, in vsa EU se je spravila nad ubogo Litvo, ki je „kriva“, ker je prepovedala vneto spreobračanje in ker spodbuja družinske vrednote.

Še bolj osupljivo je dejstvo, da se je tudi Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), ki se teoretično izreka, da je krščanskodemokratska in da ima določene moralne vrednote, podpisala pod ta nesmisel, ki ga je sprožila levica. Kot ponavadi otrokove pravice v primerjavi s pritiskom določenih lobijev ne pomenijo nič. Povedati je treba, da so nekateri poslanci tega parlamenta svojčas zagovarjali pedofilijo v imenu splošne svobode in pravice vsakogar do spolnosti ne glede na njegovo mladost. Ta resolucija ni samo zločinska, temveč tudi ostudna!

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za resolucijo, ki obsoja litovski zakon o zaščiti mladoletnikov pred škodljivimi učinki javnega obveščanja, katerega namen je prepovedati vsakršno obveščanje o homoseksualnosti, če je dostopno mladostnikom. Ta zakon je v celoti v nasprotju z evropskimi zakoni, predvsem kar zadeva boj proti diskriminaciji na podlagi spolne usmerjenosti, in ima v veliki meri homofobično vsebino, prav tako pa ovira svobodo izražanja. Obsodilo ga je veliko NVO, vključno z Mednarodno zvezo gejev in lezbijk ILGA (International Lesbian and Gay Association) in Amnesty International, ter Svet Evrope. Mladim ljudem moramo ponuditi vizijo družbe, ki je odprta do raznolikosti in temelji na načelu spoštovanja drugih ne glede na to, kako drugačni so. Evropska Komisija mora kot varuhinja pogodb ukrepati na odgovoren

način in sprožiti postopek za ugotavljanje kršitev proti Litvi, če bo ta vztrajala pri svoji odločitvi. S tem glasovanjem pozivamo litovske poslance, naj se vendar zberejo in zavrnejo to besedilo, ki označuje vrnitev v preteklost, ki jo osebno obsojam.

Jim Higgins, Seán Kelly, Mairead McGuinness in Gay Mitchell (PPE), v pisni obliki. – To je obrazložitev glasovanja v imenu delegacije Fine Gael v Evropskem parlamentu. Poslanci Evropskega parlamenta stranke Fine Gael so se vzdržali glasovanja o Litvi, saj se zakonodajni/pravni postopki tam še niso končali. Ko bo litovski pravni postopek končan, bo mogoče preučiti vprašanje, ali je v nasprotju s pogodbami EU. To je ustaljeno in pravilno ravnanje. Prav tako opozarjamo, da resolucija daje prednost eni obliki diskriminacije pred drugimi in je sama po sebi oblika diskriminacije.

Filip Kaczmarek (PPE), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem proti resoluciji, ki bi lahko bila nevaren precedens za Evropsko unijo. Menim, da sta njena vsebina in predmet nezdržljiva z načelom subsidiarnosti. Tovrstne resolucije lahko okrepijo evroskepticizem, saj dokazujejo težnjo EU k poseganju v notranje zadeve držav članic EU. Načelo nevmešavanja v notranje zadeve držav članic EU ni absolutno načelo, vendar se v Litvi ne dogaja nič takega, da bi morali ukrepati. Kdor si želi boljše Evrope, naj glasuje proti tej resoluciji. To je razlog za mojo odločitev. Najlepša hvala.

Willy Meyer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (ES) Litovski parlament je sprejel spremembe zakona o zaščiti mladoletnikov pred škodljivimi učinki javnega obveščanja. Namen tega zakona je preprečiti javno obveščanje, ki nagovarja k homoseksualnim [...] odnosom ali nasprotuje družinskim vrednotam.

Zaradi tega naj bi litovske oblasti bodisi spremenile zakon bodisi ga razveljavile in naj ne bi sprejele nobenih sprememb kazenskega zakonika in zakona o upravnem postopku, ter s tem zagotovile, da bodo zakoni v skladu s človekovimi pravicami in temeljnimi svoboščinami, kot so zapisane v mednarodnem in evropskem pravu.

To, da je nova litovska predsednica zaprosila litovski parlament, naj ponovno obravnava zakon in zagotovi, da bo skladen z ustavnimi načeli pravne države, pravne varnosti in pravne jasnosti ter da ne bo v nasprotju z jamstvi odprte družbe in pluralistične demokracije, je bil korak v pravo smer.

Zaradi tega in zaradi potrebe po nujnem pregledu tega zakona sem glasoval za predlog skupne resolucije Evropskega parlamenta.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem proti tej resoluciji, ki je nevaren precedens, saj izražena stališča ne upoštevajo načela subsidiarnosti in so oblika poseganja v suvereno ukrepanje parlamenta države članice, še preden je zadevni zakon sploh začel veljati.

- Predlog skupne resolucije: Kriza v sektorju mleka in mlečnih izdelkov (RC-B7-0047/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Podprl in glasoval sem za spremembo 28 k tej resoluciji, ki Komisijo in države članice poziva, naj takoj sprejmejo dodatne ukrepe za intervencijo na področju sedanje proizvodne ravni Skupnosti z začasno zamrznitvijo povečanja kvot, ki je bilo določeno z zadnjimi reformami skupne kmetijske politike, ker ta sprememba obravnava interese vseh portugalskih proizvajalcev mleka in je dobila podporo zlasti pri proizvajalcih mleka na Azorih. Zato obžalujem, da ta sprememba ni dobila podpore večine poslancev Evropskega parlamenta.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – Glasoval sem za to skupno resolucijo, ker so se razmere na trgu mleka in mlečnih izdelkov v nasprotju z napovedjo Evropske komisije o znatnem povišanju cen mlečnih izdelkov bistveno poslabšale, saj cene mleka padajo kljub intervenciji in izvoznim subvencijam. Gospodarstva mnogih držav članic so močno odvisna od poljedelstva in živinoreje. Žal je zdaj razlika med ceno, ki jo v trgovinah za kmetijske izdelke plača potrošnik, in denarjem, ki ga dobijo proizvajalci, velika. Mnogi pridelovalci mleka v EU so zdaj resno ogroženi in prisiljeni prodajati mlečne izdelke po ceni, nižji od proizvodnih stroškov. Komisija mora sprejeti ustrezne kratkoročne in dolgoročne ukrepe za premagovanje te krize in rešitev trga mleka in mlečnih izdelkov v EU. V zvezi s tem trdno podpiram zahtevo, da se ustanovi sklad Evropske unije za mleko in mlečne izdelke, ki bo v pomoč proizvajalcem in v podporo naložbam v kmetije. Če želimo, da bo trg mleka in mlečnih izdelkov dobro deloval, moramo podpreti naložbe v modernizacijo kmetij, male pridelovalce in mlade kmete. Najpomembneje pa je, da zagotovimo, da bodo kmetje dobili pošteno in ustrezno plačilo za svoje proizvode.

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Razmere na trgu mleka in mlečnih izdelkov so se v zadnjih 12 mesecih poslabšale, saj je cena mleka padla pod 21 centov za liter mleka, zato mnogi kmetje niso imeli druge izbire, kot da mlečne izdelke prodajajo z izgubo. To je izjemno resna situacija, zato sem glasoval za to resolucijo.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose in Britta Thomsen (S&D), v pisni obliki. – (DA) Glasovali smo proti predlogom za večjo kmetijsko pomoč sektorju mleka in mlečnih izdelkov. Naša skupina dosledno glasuje za zmanjšanje kmetijske pomoči in nadaljnjo reformo kmetijske politike EU. V povezavi z odločitvijo glede tega je Skupina naprednega zaveznitva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu glasovala proti spremembam 16, 17 in 19, ker te spremembe kljub ugodni vsebini niso bile pomembne za zadevno razpravo.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog skupne resolucije o krizi v sektorju mleka in mlečnih izdelkov, saj menim, da so za rešitev resne krize v sektorju potrebni nujni ukrepi, predvsem spodbujanje povpraševanja, da se ponovno vzpostavi ravnovesje trga. Vendar je obžalovanja vredno, da v Parlamentu doseženi kompromis ne vključuje začasne opustitve povečanja kvot ali drugih ukrepov za zmanjšanje proizvodnje, kar bi bilo zelo pomembno za pomoč evropskim kmetom pri spoprijemanju s to krizo.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Zaradi resne krize, ki je prizadela sektor mleka in mlečnih izdelkov, je treba nujno sprejeti učinkovitejše ukrepe za podporo proizvajalcev in preučiti prednosti odprave mlečnih kvot leta 2015.

Trg mleka in mlečnih izdelkov se ne bo stabiliziral samo z enim ali dvema posebnima ukrepoma, kot je zamrznitev kvot, katere namen je ublažiti takojšnje, začasne vplive krize. Nasprotno, preučiti bo treba srednjeročne in dolgoročne rešitve ter oceniti razloge, zaradi katerih ta trg ne deluje pravilno, in najboljše načine za ohranitev trajnostne proizvodnje ob upoštevanju pravice potrošnika do poštene cene.

V zvezi s tem moram izpostaviti posebej občutljiv konkurenčni položaj tistih najbolj oddaljenih regij, ki so močno odvisne od proizvodnje mleka, kot so Azori. Obžalujem določeno neobčutljivost Evropske komisije in, na nacionalni ravni, slabo upravljanje tega procesa s strani portugalske vlade. Sposobnost naših voditeljev, da ukrepajo in podprejo nacionalne interese, je v času krize še posebej pomembna. Žal se to ni zgodilo. S pozitivnega vidika opozarjam na uspeh sprememb, katerih soavtor sem in ki podpirajo povišanje plačil *de minimis*. To ni idealna rešitev, a pomaga.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Glasujem za to resolucijo, čeprav je nezadostna. Za stabilizacijo cen zdaj je treba nujno odpraviti bonus v višini 2 % letnega povečanja nad kvoto. Sistem mlečnih kvot bo moral obstajati tudi po letu 2015 ali pa ga bo moral nadomestiti drug regulativni mehanizem. Proizvodnjo mleka je treba nujno prilagoditi domačemu evropskemu povpraševanju, da se proizvajalcem zagotovi poštena cena. Preglednost trga je bistvena, zato predlagam ustanovitev evropskega observatorija, ki bo pomagal nadzirati in uravnavati trg od proizvodnje do distribucije.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Sprejeta resolucija vsebuje pozitivne ukrepe, ki so potrebni v sedanjem okviru resne krize, ki je prizadela trg. Zaradi tega smo glasovali za. Vendar so to le enkratni ukrepi, ki ne rešujejo temeljnih težav sektorja, zlasti ne težav malih in srednje velikih proizvajalcev, katerih položaj se bo v prihodnosti najverjetneje poslabšal, saj je bila objavljena namera, da se odpravijo mlečne kvote.

Boj, ki ga bijejo proizvajalci mleka in ki presega njihove takojšnje cilje – da prodajo svoje proizvode po ceni, ki jim zagotavlja preživetje –, ima tudi širši pomen in pomembnost, ki sta povezana z vrsto kmetijstva, ki si ga želimo v prihodnje. Neoliberalni model kmetijstva, ki spodbuja preplavljanje trga s proizvodi iz držav z večjo proizvodno zmogljivostjo in ki spodbuja intenzivno proizvodnjo v nekaterih državah ter opuščanje kmetijske dejavnosti in odvisnost od uvoza hrane v drugih, je treba nadomestiti z modelom, ki temelji na konceptu neodvisne in zanesljive preskrbe s hrano – na pravici vsake države, da proizvaja na trajnostni način. V tem modelu so pomembni javni mehanizmi za nadzor proizvodnje – kvote, prilagojene potrebam posamezne države.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Ko politika požene kmete v samomor, ko vodi do tega, da ljudje načrtno uničujejo sadove svojega dela, ker to ni nič slabše od tega, kar jim nudi politika, je čas, da se politika spremeni. Liberalizacija kmetijstva na splošno in mlečnega sektorja še posebej je katastrofa. Kolikokrat je treba v tem parlamentu povedati, da kmetijstva, ker prehranjuje ljudi, ker pomaga krepiti privlačnost podeželja in ohranjati prebivalstvo na podeželju, ni mogoče obravnavati kot katero koli drugo gospodarsko dejavnost? Živila niso proizvodi, s katerimi bi lahko špekulirali na trgih, ki so odrezani od vsakršne realnosti. Nesmiselno

je spodbujati uvoz proizvodov, ki ne izpolnjujejo niti tistih meril kakovosti, ki jih morajo izpolnjevati naši kmetje. Nezaslišano je, da se te kmete na milost in nemilost prepusti predelovalcem in plenilcem iz velikih centralnih uradov za nakupe, ki ustvarjajo dobičke na račun proizvajalcev in potrošnikov. Neodločni, nejasni predlogi v besedilu niso niti zadostni niti v celoti zadovoljivi, a vsaj obstajajo. Zato smo glasovali za.

Pascale Gruny (PPE), v pisni obliki. – (FR) Razmere na trgu mleka in mlečnih izdelkov so se v zadnjih 12 mesecih znatno poslabšale: cena mleka je v enem letu padla za 30 %, kar je najhujši padec v zadnjih 20 letih. Zato moramo nujno uvesti nove oblike ureditve na evropski ravni, ki bodo zagotovile, da mlečni sektor ne bo samo odvisen od pravil trga, temveč da jim bo dejansko lahko kos. Nestabilnost prihodkov proizvajalcev trenutno ne omogoča najboljšega dodeljevanja sredstev, ki so nujna za prihodnje naložbe v sektor. Zato mora Evropska komisija olajšati pogodbene odnose s kmetijsko-živilsko verigo, da se uravnovesijo odnosi med različnimi akterji v sektorju, stabilizirajo trgi in preprečijo tržna tveganja. Prav tako mora spodbuditi boljšo organizacijo znotraj sektorjev. Poleg tega je treba preučiti, ali bi povečanje mlečnih kvot lahko pozitivno vplivalo na cene pri proizvajalcih. Evropa mora ukrepati zdaj. Ne moremo več čakati. Če ne bomo ukrepali, nam grozi, da bo evropski sektor mleka in mlečnih izdelkov utrpel trajno škodo, zaradi česar bodo naša občutljiva podeželska območja izgubila vitalni del svojih gospodarstev.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Protesti proizvajalcev mleka v evropskih državah so čedalje večji, s pretresljivimi prizori zlivanja mleka po poljih. Evropski parlament je zaradi zaskrbljenosti pridelovalcev mleka zavzel stališče. V okviru tega sem glasovala za ustanovitev 600 milijonov EUR vrednega sklada v načrtovanem proračunu EU za leto 2010, ki bo v pomoč proizvajalcem mleka, ki se trenutno spopadajo z resno krizo, kakršne v njihovem sektorju še ni bilo, in se borijo z zakoni ponudbe in povpraševanja na svetovnem trgu mleka in mlečnih izdelkov.

S socialdemokratskimi kolegi smo predložili tudi spremembo, ki poziva k opustitvi zdaj veljavnih mlečnih kvot z namenom zvišanja cen. Poleg že sprejetih ukrepov za upravljanje trga bi morali sprejeti tudi konjunkturne ukrepe, saj so se prvi zaradi nihanja cen izkazali za neučinkovite.

Elisabeth Jeggle (PPE), v pisni obliki. – (DE) Sektor mleka in mlečnih izdelkov je trenutno sredi krize, kakršne še ni bilo: cene pri proizvajalcih so se bistveno znižale, porabniške cene so se zvišale in veliko kmetij v EU se bori za preživetje. Komisija je predolgo stala ob strani in samo spremljala ta razvoj dogodkov. V našem predlogu resolucije, ki ga podpirajo skoraj vse skupine, smo pojasnili, da odločitve iz novembra 2008 v povezavi s sistematskim pregledom ne zadostujejo za sedanje razmere. Celovita kmetijska reforma, ki smo jo sprejeli, je premalo.

Če so se osnovni pogoji spremenili, mora Komisija prevzeti pobudo in izvajati ukrep, ki bo pomagal kmetom EU. V naši resoluciji pozivamo k celovitim ukrepom: stabilizaciji trga, spodbujanju prodaje, celovitemu programu mleka za šole, povišanju največjega zneska minimalnih plačil s 7 500 EUR na 15 000 EUR za vsa področja kmetijske pridelave, predčasni upokojitvi/sistemu odkupa kvot, krepitvi organizacij proizvajalcev, pravilnemu označevanju mlečnih izdelkov, izvoznim posojilom, ki so podobna tistim, ki obstajajo v ZDA, in k posebnim ukrepom, skladu za mleko in mlečne izdelke. S to resolucijo smo pripravljene prevzeti odgovornost za evropsko kmetijstvo. Zato sem glasovala za to resolucijo.

Marine Le Pen (NI), v pisni obliki. – (FR) Sektor mleka je v nevarnosti. Že mesece pridelovalci mleka proizvajajo z izgubo, medtem ko se porabniška cena mleka ni znižala: koristi imajo veliki distributerji. Tisočim malih pridelovalcev v Franciji grozi stečaj. Splošni protest proizvajalcev mleka, ki je zadnji korak v prizadevanju proizvajalcev, da se jim prisluhne, ne pa da preprosto izumrejo sredi brezbrizne javnosti, se trenutno širi v številne evropske države in ustrezno ogroža veliko delovnih mest v drugih panogah sektorja mleka in mlečnih izdelkov. Nujno je treba najti učinkovite rešitve za ta ključni sektor francoskega in evropskega kmetijstva ter korenito spremeniti politiko, saj so za to tragedijo – povejmo naravnost – odgovorni izključno Evropska komisija, Svet, Evropski parlament in njihov ultraliberalizem. Nujno moramo ukrepati: da se po letu 2015 ohranijo načela kvot; da se te kvote takoj zmanjšajo in s tem konča padanje cene mleka; da se cene določijo v skladu z dejansko nastalimi stroški neodvisnih proizvajalcev; in da se vzpostavi popolna preglednost pri določanju cen s strani velikih distributerjev. Kmetje pričakujejo odločno ukrepanje.

Astrid Lulling (PPE), v pisni obliki. – (DE) Banke smo rešili, ker smo jih morali. To so priznali in sprejeli vsi odgovorni politiki.

Zdaj smo soočeni z razmerami v kmetijski dejavnosti, v katerih moramo preprečiti stečaj kmetov v neposredni prihodnosti, zlasti v sektorju mleka in mlečnih izdelkov, ker cene ne krijejo več proizvodnih stroškov. Zagotoviti moramo, da bo naša pridelovalna zmogljivost zadostovala za oskrbo evropskih državljanov z visokokakovostnimi živili.

Pripadam generaciji, ki je doživela racioniranje hrane in si morala delati zaloge, da je imela dovolj hrane. Upajmo, da se položaj nikoli več ne bo tako poslabšal. Vendar kdor nikoli ni izkusil lakote, ne razume, kako pomembna je močna skupna kmetijska politika za Evropo.

Potrebujemo zanesljivo preskrbo in to ne samo v energetskega sektorju.

Prosim vas, da pomislite na to, da bo strošek za EU in države članice v primeru, da bo moralo preveč kmetij v preveč regijah prenehati opravljati svojo dejavnost, ker nismo sposobni ali pripravljeni sprejeti potrebnih kratkoročnih ukrepov, h katerim se poziva v naši resoluciji, bistveno višji od stroška za sprejetje ustreznih kratkoročnih ukrepov v okviru skupne kmetijske politike.

Množica brezposelnih je dovolj velika. Iz socialnih, gospodarskih in okoljskih razlogov bi bilo neodgovorno, če bi dopustili, da kmetije propadejo.

Upam, da se bo naše opozorilo upoštevalo.

Willy Meyer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (ES) Glasoval sem za predlog skupne resolucije, čeprav menim, da je nezadosten. Predlog, da se shema mlečnih kvot konča leta 2015 in da se kvota do takrat povečuje za 1 % na leto, bo v praksi legaliziral presežke, ki že obstajajo v določenih državah in se proizvedejo nad zadevnimi kvotami ter potem izvozijo po zelo nizkih cenah, s čimer se znižajo tržne cene, v mnogih državah pod stroške proizvodnje. Končni cilj ukrepov, ki si jih Komisija prizadeva uporabiti, je deregulacija in zato liberalizacija sektorja mleka in mlečnih izdelkov v Evropi.

Popolnoma nasprotujemo tem ukrepom, saj tako kot reforme skupne kmetijske politike služijo interesom velikih družb na škodo malih proizvajalcev. Podpiramo ukrepe za ureditev sektorja mleka in mlečnih izdelkov.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) V zadnjih mesecih so na trgih mleka in mlečnih izdelkov nastale razmere, ki ogrožajo obstoj številnih pridelovalcev mleka. Cene njihovih proizvodov so strmo padle. To je močno prizadelo predvsem majhne in srednje velike kmetije, ki se morajo zdaj preživljati s prihranki. Zaradi tega je potrebno hitro ukrepanje EU. Komisija je bila v preteklosti premalo odločna pri svojih poskusih, da bi krotila krizo, za katero je deloma odgovorna zaradi svoje odločitve, da poveča dobavne kvote.

Pobude Parlamenta, od katerih jih je večina omenjenih tudi v tem predlogu resolucije, so zato še bolj dobrodošle. Te pobude vključujejo predvsem ustanovitev sklada za mleko in mlečne izdelke, kateremu bo dodeljenih 600 milijonov EUR, ukrepe za povečanje povpraševanja po mleku in mlečnih izdelkih, večji nadzor kakovosti in natančne obveznosti glede označevanja. Zaradi podpore našim kmetom je bilo zato zame samoumevno, da glasujem za predlagani predlog resolucije in ukrepe, ki jih ta predlog vsebuje.

Frédérique Ries (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Opozorilni signal: to je bistvo naše resolucije, ki poziva Komisijo in Svet, naj sprejmeta nujne ukrepe za izhod iz krize, katere polno moč občutijo proizvajalci mleka. Ta kriza je včeraj v Belgiji dosegla nove razsežnosti, ko je več kot 2 000 proizvajalcev v kraju Ciney zlilo stran več kot 3 milijone litrov mleka. S tem, ko se odgovornost za to pripiše zgolj odpravi kvot, se razprava konča. Zato sem spremembo 28, ki poziva k zamrznitvi kvot, zavrnila kot preveliko poenostavitev. Glavni vzroki so drugje: upad povpraševanja, huda konkurenca po celem svetu in predvsem nesprejemljive profitne marže distribucijskih družb, ki so jih kritizirala številna združenja potrošnikov. Zaradi tega sem v odstavkih 17 in 18, katerih avtorica sem, pozvala Komisijo k preiskavi, da se ugotovi morebitni obstoj kartelov. Gre za verodostojnost Komisije. Po drugi strani sem podprla spremembo 1, ki razširja pobudo 16 držav članic in poziva k ponovni vzpostavitvi ravnovesja med različnimi akterji v sektorju. Osebnostno podpiram določitev najnižje cene za mleko v vsaki državi.

Marc Tarabella (S&D), v pisni obliki. – (FR) Med pripravami na glasovanje o resoluciji o krizi v sektorju mleka in mlečnih izdelkov sem predložil in podprl nekatere spremembe za kratkoročno ureditev trga mleka in mlečnih izdelkov, predvsem z zamrznitvijo povečanja kvot ali začasnim zmanjšanjem kvot (od 3 % do 5 %). Vendar je Evropski parlament vse te ukrepe zavrnil. Proizvajalci upravičeno pričakujejo, da bo Parlament predložil radikalne ukrepe, ki jih potrebujejo. Ta resolucija kljub določenim pozitivnim elementom ne izpolnjuje teh pričakovanj; zato sem se vzdržal končnega glasovanja.

- Predlog skupne resolucije: Energetska varnost (RC-B7-0040/2009)

Maria da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropa je zelo odvisna od uvoza energije. Za zmanjšanje naše energetske odvisnosti moramo ukrepati na področju energetske učinkovitosti, povečanja raznolikosti energetskih virov s povečanjem uporabe obnovljivih virov in povečanja raznolikosti držav porekla in tranzitnih držav. Za povečanje zanesljive oskrbe z energijo je zelo pomembna tudi utrditev notranjega

energetskega trga po vsej Evropi. Prednost je treba dati plinovodom in električnim omrežjem, ki oskrbujejo vso Evropo. V zvezi s tem sta za Portugalsko zelo pomembna dva od projektov, ki so vključeni v načrt za oživitve gospodarstva: povezava električnega omrežja med Portugalsko in Španijo, ki bo pripomogla k utrditvi iberškega trga z električno energijo; in povezava med Španijo in Francijo, da se prepreči, da bi Iberski polotok postal energetski otok. Komisija in Svet sta pozvana, naj si z vsemi močmi prizadevata za to, da se zagotovi spodbujanje razvoja projektov za obnovljivo energijo v državah južne Evrope z velikim potencialom za obnovljivo energijo. Kakor je prikazano na kartah porazdelitve sončnega sevanja, je na velikih območjih regije Alentejo potencial sončne energije največji v vsej Evropi.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za resolucijo Evropskega parlamenta o zunanjih vidikih zanesljive oskrbe z energijo, ker menim, da bo oblikovanje dejanske skupne energetske politike odločilno za to, da se zagotovi zanesljivost oskrbe z energijo v Evropski uniji. Vendar bosta tudi pravilno delujoč notranji energetski trg in povečanje raznolikosti energetskih virov izjemno pomembna za preprečevanje kriz in prekinitev oskrbe z energijo v prihodnosti. V zvezi s tem menim, da bi morale biti povečanje naložb v obnovljive vire energije in energetska učinkovitost osrednji element evropskih politik.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Energetska odvisnost Evropske unije, strateška potreba po njenem zmanjšanju in ogrožena stabilnost EU zaradi takšne občutljivosti so splošno znana dejstva, o katerih se je veliko razpravljalo.

V zvezi s tem ravni odvisnosti moje države daleč presegajo evropsko povprečje, kar kaže na popoln neuspeh zaporednih vlad na tem področju in vzbuja precejšen strah pred morebitno krizo na energetskih trgih.

Glede na težavne odnose z nekaterimi našimi glavnimi dobavitelji, omejeno raznovrstnost energetskih virov in neustreznost zmogljivosti oskrbe menim, da je za vse države članice pomembno, da Evropska unija nastopi kot celota, da zaščiti svoje skupne interese, in pokaže, da te interese lahko iztrži v zelo zahtevnem pogajalskem okviru.

Podobno sem prepričan, da države članice ne smejo krčiti svojih pristojnosti, temveč se morajo odločiti za raznovrstne energetske košarice, znotraj katerih bi bilo treba preučiti vse glavne alternative, vključno z jedrsko, jih nepristransko oceniti in uresničiti, če se ugotovi, da so uporabne, pri čemer bi morale prednost imeti tiste, ki so najučinkovitejše, najvarnejše in najčistejše.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Evropa vsaj kratkoročno ne bo mogla odpraviti svoje odvisnosti od držav zunaj Evrope na področju oskrbe z energijo. Res je, da moramo za zmanjšanje teh omejitev povečati raznolikost oblik naše odvisnosti tako z vidika energetskih virov kot z vidika držav dobaviteljic. Vendar če sem odkrit, ne vidim smisla v tem, da se s potezo, ki jo bolj kot zaskrbljenost zaradi energije spodbuja sovražnost do Rusije, vržemo v kremplje Turčiji. Turčija je nujna tranzitna točka za ta vaš znameniti plinovod Nabucco, ki je sistematično dobival prednost pred drugimi projekti. S tem bi ta država dobila pomemben vzvod za izvajanje pritiska.

Tudi kar zadeva Desertec ne vidim smisla v tem, da postanemo odvisni od nečesa, kar je trenutno projekt, ki je del zasebne pobude. Pravzaprav menim, da je protislovno želeli si izvajati centralizirano energetska politiko v rokah Komisije in obenem izročiti evropski energetski sektor zasebnim upravljavcem, kar vključuje zvišanje cen in zmanjšanje storitev ter neugodno vpliva na energetska izbiro. Predvsem menim, da je energija prepomembno vprašanje, da bi njeno obravnavanje prepustili uradnikom Komisije ali da bi jo zaupali želji peščice družb po dobičku.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Ta predlog skupne resolucije o zunanjih vidikih zanesljive oskrbe z energijo vsebuje pomembne možnosti za prihodnjo energetska politika Evrope. Predvsem menim, da je posebej pomembno bistveno povečanje deleža obnovljivih virov energije v sedanji mešanici energetskih virov, zato sem naklonjen tudi projektu Desertec, ki ga načrtuje zasebna skupina vlagateljev.

S tem naj bi se nenazadnje zmanjšala tudi odvisnost EU od posameznih držav, od katerih smo doslej dobivali naša fosilna goriva. Načrtovani projekt Nabucco žal ne bo prispeval k temu, saj bo EU izpostavil izsiljevanju v povezavi z načrtovanim pristopom Turčije k Evropski uniji. Glede na neposreden vpliv islamskega režima v Turčiji je treba projekt v njegovi sedanji obliki zavrniti. Zaradi tega sem se kljub številnim pozitivnim elementom v tem besedilu vzdržal končnega glasovanja o celotnem besedilu.

Geoffrey Van Orden (ECR), v pisni obliki. – Priznavamo različne skrbi številnih naših zaveznikov. Vendar z britanskega vidika za prizadevanja, da se doseže skladnejši pristop EU k zanesljivi oskrbi z energijo, ni

potrebna Lizbonska pogodba ali razširitev pristojnosti Evropske komisije. Zadostni mehanizmi, ki bi državam članicam EU omogočili soglasno obravnavanje vprašanja Rusije, če bi si tega želeli, že obstajajo.

Sklicevanje na Lizbonsko pogodbo v tej resoluciji je zelo škodljivo. Britanski konzervativci odločno nasprotujemo ratifikaciji te pogodbe in nadaljnjim poskusom političnega združevanja EU. Prav tako obžalujem, da pri mešanici trajnostnih in raznovrstnih virov oskrbe z energijo, ki bodo potrebni v naslednjih letih, ni omenjena jedrska energija. Za zanesljivo oskrbo z energijo so pristojne predvsem naše lastne vlade.

6. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 12.55 in se je nadaljevala ob 15.00.)

PRESEDSTVO: PÁL SCHMITT
podpredsednik

7. Sprejetje zapisnika predhodne seje: gl. zapisnik

8. Razmere na Tajvanu po nedavnem tajfunu (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Komisije o razmerah na Tajvanu po nedavnem tajfunu.

Meglina Kuneva, članica Komisije. – Gospod predsednik, najprej naj izrazim sožalje prebivalcem Tajvana, ki so jih prizadeli tajfun Morakot in njegove posledice. Mehanizem Evropske skupnosti na področju civilne zaščite je prispeval k celotnim reševalnim prizadevanjem in pokazal solidarnost Evrope s prebivalci Tajvana.

7. avgusta 2009 je Tajvan prizadel tajfun Morakot in povzročil velike poplave in zemeljske plazove. Umrlo je več kot 150 ljudi, več deset tisoč pa jih je bilo razseljenih. Poškodovana je bila prometna infrastruktura, vključno s cestami in mostovi, in pretrgana so bila komunikacijska omrežja. Približno 700 000 domov je ostalo brez pitne vode. 12. avgusta 2009 je Tajvan zaprosil za mednarodno pomoč. Evropska komisija se je odzvala in sprožila mehanizem Skupnosti na področju civilne zaščite. Mehanizem olajšuje in koordinira pomoč držav članic v naravi med večjimi nesrečami.

Evropska komisija je na Tajvan napotila ekipo za koordinacijo in oceno stanja, da bi ocenila potrebe in pomagala vladi pri njenih reševalnih prizadevanjih. Ekipa je opravila več misij za ocenjevanje na prizadetih območjih ter svoje ugotovitve in priporočila delila z lokalnimi organi in mednarodnimi partnerji. Ekipa v okviru mehanizma je prav tako olajšala dostavo pomoči v naravi, kot je oprema za prečiščevanje vode, ki sta jo podarili Švedska in Poljska in je bila dostavljena na najbolj prizadeta območja na Tajvanu.

Hitra dostava te pomoči je zagotovila dosegljiv izraz evropske solidarnosti. Pozitivno je bila sprejeta tudi prisotnost evropske ekipe na terenu. Mehanizem Skupnosti na področju civilne zaščite je zelo viden znak evropske solidarnosti z državami po vsem svetu in prepričana sem, da se bosta njegova moč in učinkovitost še naprej večali.

Naravne nesreče lahko prizadenejo katero koli državo na svetu. Pogosto zahtevajo veliko človeških življenj ter povzročijo velike gospodarske in okoljske stroške. V prihodnosti bomo zaradi podnebnih sprememb verjetno doživeli še več nesreč. Glede na to solidarnost z drugimi državami, ki jih prizadenejo nesreče, ostaja eden od stebrov evropske politike ravnanja v primeru nesreč. Veselim se nadaljnjega dela z Evropskim parlamentom pri zagotavljanju, da naša evropska orodja za ravnanje v primeru izrednih razmer ustrezajo namenu.

Thomas Mann, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Republiko Tajvan je 8. avgusta pretreslo do temeljev. Tajfun Morakot je divjal po otoku z neukročeno močjo in za seboj pustil več kot 750 mrtvih ljudi. Tisoči so izgubili svoje imetje in opustošena so bila velika območja. Škoda znaša več kot 2,5 milijarde EUR. Obnova infrastrukture, ki je bila zelo poškodovana, bo trajala mesece. V znak naše solidarnosti smo Evropejci želeli podpreti prebivalce Tajvana z zagotovitvijo pomoči ob nesrečah.

Gospa Kuneva, Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) podpira pobude, ki jih je sprožila Evropska komisija. Še toliko bolj presenetljivo je, da je bilo tajvanskim veleposlaništvom naročeno, naj zavrnejo vso pomoč iz tujine. To je vodilo do ostrih kritik in 13. avgusta do zelo potrebnih prilagoditev

povsem neuspešnega programa kriznega upravljanja. Kmalu potem je odstopil predsednik vlade Liu Chao-shiuan.

Drugo razburjenje je povzročil večdnevni obisk dalajlame septembra na Tajvanu. Dalajlama je želel le moliti s preživelimi za žrtve. Sočutje je že dolgo sporočilo zelo cenjenih govorov in knjig dalajlame. Ponovno je kitajska vlada glasno nasprotovala in zelo pritiskala. Nezaslišano je, da je Peking iz povsem človekoljubnega dejanja dalajlame spet naredil politično vprašanje. Tajvan se mora vprašati, na čigavi strani pravzaprav je. Predsednik Ma Ying-jeou je Nobelovemu nagrajencu za mir dovolil vstopiti v državo šele po silovitih protestih svojih lastnih prebivalcev.

Komisarka, okrepani moramo dialog s Tajvanom – o humanitarnih vprašanjih, pa tudi o vprašanju naših temeljnih vrednot. Demokracija, človekove pravice in solidarnost so neločljive, celo v tej azijski državi v gospodarskem vzponu.

Victor Boštinaru, v imenu skupine S&D. – Gospod predsednik, najprej mi, prosim, dovolite, da izrazim iskreno žalost zaradi velike tragedije, ki je prizadela Tajvan 8. avgusta, in predvsem zaradi vseh ljudi, ki so umrli zaradi nezaslišane silovitosti opustošenja te velike nesreče.

Morakot je bil najbolj smrtonosen tajfun, kar jih je prizadelo Tajvan v skoraj 50 letih, in je na začetku avgusta razdejal otok ter za seboj pustil približno 700 mrtvih ali pogrešanih, v evakuacijo prisilil na tisoče prebivalcev ter pod zemeljskimi plazovi pokopal na stotine domov v vaseh.

Ob tem dogodku je Kitajska pokazala veliko rahločutnosti, ko je poslala takojšnjo pomoč tajvanskim žrtvam. Kitajska vlada ni bila pripravljena pomagati samo otoku, temveč tudi različnim zasebnim družbam in organizacijam, vključno z Združenjem za odnose v Tajvanski ožini in Rdečim križem celinske Kitajske.

Poleg tega je kitajsko prebivalstvo nudilo pomoč z dogodki za zbiranje sredstev, ki so bili organizirani za reševanje otoka po naravni nesreči.

Po zadnjih podatkih je celinska Kitajska žrtvam tajfuna doslej darovala približno 1 milijardo CNY, kar znaša skoraj 150 milijonov USD. Pomembno vlogo v teh razmerah je imelo več sto montažnih hiš, ki so bile s Kitajske poslane na Tajvan, da bi tisti, ki so izgubili svoje domove, dobili streho nad glavo.

Rad bi poudaril dejstvo, da Evropska unija, ki je naklonjena politiki enovite Kitajske, pozdravlja pomoč, ki jo je Kitajska ponudila Tajvanu ob tem tragičnem dogodku, saj to kaže na izboljšanje odnosov med območjema, in jasno je, da izboljšanje takšnih odnosov lahko poveča stabilnost v tej regiji.

Prav tako menim, in s tem bom končal, da bi Evropska unija glede na razsežnost nesreče morala uporabiti eno svojih glavnih vrednot – solidarnost – in Tajvanu ponuditi dodatno materialno in finančno pomoč pri izjemno obsežni obnovi.

Charles Tannock, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, prizorov opustošenja in uničenja, ki ju je povzročil tajfun Morakot, se bomo še dolgo spominjali, vendar pa bo veliko ljudi na Tajvanu še leta živelo s posledicami te tragedije. Več kot 700 ljudi je izgubilo življenje, tisoči drugih pa so se soočili z veliko oviro.

Tajvanska vlada pod predsednikom Maom Ying-jeoujem se je takoj odzvala z napotitvijo vojakov v najbolj prizadete skupnosti in območja ter prošnjo za pomoč mednarodne skupnosti. Švedskemu predsedstvu EU in Komisiji je treba čestitati za njuno delo pri sprožitvi mehanizma Skupnosti na področju civilne zaščite. Zdaj upam, da se bo Komisija zavezala dolgoročnejši pomoči Tajvanu, da se omogočita popolno okrevanje tajvanskih prebivalcev in gospodarstva ter ponovna izgradnja infrastrukture.

Ne dvomim, da so prebivalci in vlada Tajvana hvaležni za solidarnost in podporo EU. Poleg tega kot predsednik skupine prijateljstva s Tajvanom v Evropskem parlamentu pričakujem, da bom med vodenjem delegacije poslancev Evropskega parlamenta na Tajvanu naslednji mesec izvedel, kakšne so najnovejše razmere.

Nesreče, kot je ta, ki je prizadela Tajvan, utegnejo zaradi podnebnih sprememb postati bolj vsakdanje tako na Tajvanu kot po svetu. Zato je pomembno, da lahko Tajvan kot otok, ki je občutljiv za take meteorološke pojave, in kot velika svetovna industrijska sila pomembno in dostojanstveno sodeluje v ustreznih mednarodnih organizacijah, tudi v tistih, ki so povezane s spremembami vremena in podnebja. Tajvanu bi moralo biti omogočeno predvsem sodelovanje pri Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja in Svetovni meteorološki organizaciji.

Svet in Komisija zdaj podpirata pomembno sodelovanje Tajvana v organih Združenih narodov in upam, da bosta izkoristila priložnost, ki izhaja iz nesreče in se je zdaj ponudila Tajvanu, za spodbujanje vključevanja Tajvana v te strukture.

Fiorello Provera, v imenu skupine EFD. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi izrazil sožalje in podporo prebivalcem Tajvana ter poudaril pravočasnost humanitarnih prizadevanj Evropske unije v tej nesreči.

Komisija je opravila svojo nalogo in veliko držav članic je poslalo pomoč ali ekipe strokovnjakov. Ljudska republika Kitajska je pomagala tajvanskim oblastem in to dejanje je po mojem mnenju zelo pomembno. Vendar če želimo tajvanskim oblastem in državam v regiji zagotoviti strukturno pomoč za spopadanje s tovrstnimi grožnjami v prihodnosti, mora Evropska unija podpreti sprejetje Tajvana kot opazovalca v Svetovni meteorološki organizaciji in Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja.

Sprejetje Tajvana kot opazovalca je že imelo nekaj dobrih rezultatov v drugih mednarodnih sektorskih organizacijah, kot je STO, in tudi v tem primeru bi sprejetje Tajvana lahko bilo praktična oblika preprečevanja in bi v prihodnje lahko omejilo tveganja za 23 milijonov prebivalcev otoka in za celotno regijo.

Astrid Lulling (PPE). – (FR) Gospod predsednik, Tajvan se ravno zdaj izvija iz grozljive naravne nesreče, kakršne v državi ni bilo že 50 let. Naša dolžnost ni samo, da izrazimo solidarnost, temveč da imamo tudi dejavno vlogo pri obnovi delov otoka, ki so bili opustošeni.

K sreči sta Komisija in Svet po tajfunu Morakot izrazila svojo pripravljenost, da pomagata. Zdaj ju pozivam, naj zagotovita konkretno pomoč, ki jo vlada in prebivalci te države potrebujejo, saj je tam treba ogromno narediti. Na ravni Evropske unije obstajajo ustrezni instrumenti. Treba jih je v celoti izkoristiti.

Kakor so že omenili nekateri moji kolegi poslanci, ta nesreča ponovno zastavlja vprašanje sodelovanja Tajvana v različnih agencijah Združenih narodov. Institucije EU to načeloma spodbujajo, vendar je skrajni čas za ukrepanje, da se stvari spremenijo. Tajvanske oblasti niso imele dostopa do meteoroloških informacij, ki so prikazovale, kako nevaren je bil tajfun. To je nesprejemljivo. Nadvse pomembno je, da Tajvan pristopi k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja, da se bo tako lahko izognil najhujšemu, saj ni nikakršnega dvoma, da se bodo podnebne težave pojavljale tudi v prihodnje.

Sem predsednica tajvansko-luksemburškega združenja in res moram reči, da izsiljevanje komunistične Kitajske ne bi smelo več vplivati na naše odnose s Tajvanom. Pri tem vprašanju je nadvse pomembna povsem jasna podpora Komisije in Sveta.

Kriton Arsenis (S&D). - (EL) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, rad bi izrazil globoko žalost spričo humanitarne tragedije v Tajvanu in povedal, da moramo kot Evropska unija pomagati po svojih najboljših močeh.

Zdaj vemo, da je zaradi tajfuna Morakot umrlo 640 ljudi in da je več kot 192 ljudi pogrešanih. Zemeljski plaz je z zemljevida zbrisal celo vas in pobil več sto ljudi. Vendar se nič od tega ni zgodilo po naključju. Dolgotrajna suša pred tem je zmanjšala sposobnost prsti, da vsrka dež.

Suše, poplave in hitro povečevanje števila izrednih vremenskih razmer so zaradi podnebnih sprememb postopoma vse pogostejši. Tajfun nastane nad morskimi območji s površinsko temperaturo 27 °C. Povišanje temperature bo znatno povečalo tako število tajfunov kot njihovo moč. Danes na območjih, ki jih prizadenejo tajfuni, živi 120 milijonov ljudi. Med letoma 1980 in 2000 je bilo 250 000 žrtev tajfunov.

Zaradi vseh teh razlogov moramo biti s srcem v Köbenhavnu, kjer bomo decembra odločali, ali bo vsaka od naših držav ločeno zagovarjala svoje začasne, kratkoročne interese ali pa se bomo vsi borili za planet, naš dom, v boju za obrnitev trenda podnebnih sprememb.

Ali bosta torej razviti svet in svet v razvoju prenehala prispevati k nesrečam, kot je bila nesreča na Tajvanu? Če bosta, je treba ukrepati. Zavezati se moramo potrebnim odločitvam za potrebno zmanjšanje, da se prepreči, da bi se temperatura povišala za več kot 2 °C. Prav tako moramo seči v žep, da zagotovimo finančno pomoč svetu v razvoju, tako da bo postal del rešitve in pomagal v boju proti podnebnim spremembam.

Mi smo svet v razvoju, ki je povzročil podnebne spremembe. Mi smo onesnaževalci in v skladu z načelom „onesnaževalec plača“, ki smo ga sprejeli sami, moramo plačati. Plačati moramo s finančno podporo državam v razvoju.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Gospod predsednik, to je bila nesreča, kakršne Tajvan še ni doživel. V hribih se je zgodila velika tragedija. Izginile so cele vasi in tisoč ljudi velja za mrtve ali pogrešane. Na tisoče preživelih, če ne še več, je za zdaj nastanjenih v vojaških taboriščih. Tako Menno Goedhart, visoki predstavnik na Tajvanu iz moje domovine, Nizozemske, opisuje uničujoče posledice tajfuna Morakot. Najprej bi rad v tem parlamentu izrazil sožalje vladi in državljanom Tajvana.

Poleg praktične pomoči, ki jo Menno Goedhart trenutno nudi svojim tajvanskim prijateljem, in ob spoštovanju vsega, kar je evropska stran že naredila, bi Komisiji vseeno rad postavil nekaj vprašanj v povezavi s krepitvijo evropsko-tajvanskih odnosov. Najprej, Komisija bo naslednji mesec predložila predlog za sprostitev vizumskega režima za tajvanske državljane. Združeno kraljestvo in Irška sta v zvezi s tem že dala dober zgled. Drugič, nedavno evropsko poročilo je zelo jasno pokazalo, da bi tako Tajvan kot Evropska unija imela veliko koristi od sporazuma o ukrepih za spodbujanje trgovine. Ali se Komisija strinja s tem nujnim sklepom?

Na koncu, gospod predsednik, bi rad v celoti podprl svoje kolege poslance, ki so že zagovarjali končanje nezaslišane mednarodne osamitve Tajvana. Takšna osamitev je resnično nevzdržna, vsekakor kadar gre za življenja ljudi, kjer koli že so.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Gospod predsednik, Tajvan je 8. avgusta doživel humanitarno katastrofo velikanskih razsežnosti. Dogodek je terjal visok davek in gospodarska škoda je bila ogromna. Zdaj je čas, da ukrepamo. Čas je, da pokažemo solidarnost z državljani Tajvana. Pokazati moramo sočutje, poleg tega pa moramo zagotoviti finančno podporo in, kakor je tukaj povedala komisarka, orodja kriznega upravljanja moramo sprejeti zdaj. Zdaj moramo Tajvancem zagotoviti vso pomoč, ki je v človeški moči. Prav tako bi rad izrazil svojo podporo zamisli o dolgoročni pomoči Tajvanu, kakor je predlagal gospod Tannock, za čim boljše rezultate in tako, da lahko pokažemo, da so tudi oni ljudje in predvsem da so naši prijatelji.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Komisarki bi se rad zahvalil za te informacije. Vendar je moje vprašanje nekoliko drugačno. Tajvan je pred kratkim prizadela tragedija. Vendar vsi dobro vemo, da se je v preteklosti zgodilo veliko tovrstnih nesreč in da se jih bo veliko tudi v prihodnosti. Zato bi komisarki rad zastavil naslednje vprašanje. Ali ima Evropska unija, in zlasti Komisija, kakšne standardne postopke za obravnavanje tovrstnih razmer? Ali obstaja sveženj nujnih ukrepov ali določbe za posamezne države? Ali obstaja tudi dolgoročen akcijski načrt?

Menim, da bi bilo slabo, če bi se na te tragedije odzivali na različne načine, odvisno od razmer v različnih državah. Menim, da moramo tako, kot je pri vojaških silah, določiti določene standardne postopke v kriznih razmerah. To sem želel vprašati komisarko.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). – (NL) Gospod predsednik, Skupina zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo tako kot veliko skupin v tem parlamentu sočustvuje s prebivalci Tajvana in zadovoljni smo, ker se je Komisija odzvala tako, kot se je. Komisija mora nadaljevati v tej smeri. Seveda pa je poleg te humanitarne katastrofe velika težava tudi osamitev Tajvana. Povsem mogoče je ohraniti politiko enovite Kitajske in obenem ustvariti dobre delovne odnose s Tajvanom. Tajvan bi zlahka prevzel vlogo opazovalca v Svetovni zdravstveni organizaciji. Enako velja za Svetovno meteorološko organizacijo in Okvirno konvencijo Združenih narodov o spremembi podnebja. Vse to je mogoče in ne ovira politike enovite Kitajske. Strinjam se z gospodom Belderjem, kar zadeva sprostitev vizumskega režima, prav tako pa se strinjam z dobrimi stvarmi, ki jih je povedal o gospodu Goedhartu, nizozemskem predstavniku v Tajpeju. Zato menim, da nam ni treba več vztrajati pri osamitvi Tajvana. Delovni odnosi, to je bistveno.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Gospod predsednik, najprej bi rada izrazila globoko sožalje družinam tistih, ki so umrli med tajfunom Morakot.

Obžalovanja vredno je, da je več sto ljudi umrlo, da so drugi izgubili svoje najbližje in da je bilo še veliko več ranjenih.

Kakor je pripomnilo veliko opazovalcev, bi lahko bilo število žrtev manjše, če bi se vlada na tajfun odzvala bolj usklajeno. Vladi ni uspelo predvideti nevarnosti tropske nevihte, ki se je približevala otoku. Obenem vemo, da ima Tajvan visoko razvit visokotehnološki sektor in da je eden največjih proizvajalcev sistemov GPS na svetu.

Del krivde bi bilo treba pripisati dejstvu, da Tajvan še ni član Svetovne meteorološke organizacije (SMO), kakor so že omenili nekateri kolegi. Tajvan bi lahko bil bolj opozorjen vnaprej, če bi mu SMO zagotovila pravočasne informacije. Zato sem prepričana, da je zdaj spet pravi čas, da se načne vprašanje članstva Tajvana v SMO, ne samo iz političnih, temveč tudi iz humanitarnih razlogov.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Gospod predsednik, komisarka, tajfun, ki je zajel Tajvan, je prizadel življenja več sto tisoč ljudi in uničil več deset tisoč domov. Humanitarna pomoč, ki jo zagotavlja Evropska unija, mora biti brezpogojna. Cilj je čim prej pomagati žrtvam.

Evropska unija je dejavna donatorka, ki sodeluje z nevladnimi organizacijami in posebnimi agencijami Združenih narodov pri zagotavljanju sredstev za zdravljenje, logistično podporo in obnovo opustošenih območij. Na konferenci v Københavnu bo treba razpravljati o marsičem in pripravljamo se na sprejetje nekaterih ukrepov, namenjenih prihodnjemu sporazumu o zmanjšanju emisij onesnaževal, ki bo nasledil Kjotski protokol. Zato večinoma razpravljamo o ukrepih za zmanjšanje vzrokov za podnebne spremembe.

V okviru konference v Københavnu bi rada pozvala k temu, da se posebna pozornost nameni tudi prilagoditvenim ukrepom, saj se bomo morali stalno spoprijemati s silovitimi neurji, poplavami, dolgotrajnimi sušami ali gozdnimi požari. Prav tako pozivam Evropsko unijo, naj Tajvanu zagotovi humanitarno podporo, vključno s podporo za obnovo in predvsem za prebivalce.

Meglina Kuneva, članica Komisije. – Gospod predsednik, na vprašanja bom odgovarjala po vrstnem redu.

Najprej glede pomoči, ki jo Komisija zagotavlja Tajvanu za zadovoljevanje tekočih potreb prebivalcev Tajvana, kar je glavna točka vprašanja gospoda Manna: Tajvan je bil obveščen o mehanizmu Komisije za oceno potreb po nesreči, vendar do zdaj nismo prejeli nobene prošnje. Če bomo takšno prošnjo prejeli, jo bomo obravnavali.

Potem glede stališča Komisije do sedanjega stanja odnosov med Kitajsko in Tajvanom, o čemer je spraševal gospod Boštinaru, Komisija pozdravlja približevanje Tajvana in Kitajske v zadnjem letu. Zaradi tega je bilo mogoče izboljšati odnose med tema državama, zmanjšati napetosti med njima in spodbuditi dvostranska vprašanja, kot so neposredne letalske in ladijske povezave.

Trdno podpiramo dvostranske razprave teh dveh strani, ki utegnejo omogočiti nadaljnji napredek. Prav tako pozdravljamo kitajsko pomoč.

Glede vprašanja v zvezi s sodelovanjem Tajvana v Svetovni meteorološki organizaciji, ki sta ga zastavili gospa Lulling in gospa Andrikiene, pa tudi gospod van Baalen in gospod Tannock: Evropska komisija v skladu s stališčem Evropske unije v izjavi iz septembra 2008 in njeno politiko enovite Kitajske podpira, če je ustrezno, pomembno sodelovanje Tajvana v mednarodnih organizacijah. Podpirali ga bomo tudi v prihodnje.

Glede vprašanj gospe Lulling in gospoda Manna v zvezi z zagotovljeno pomočjo, mehanizem Skupnosti na področju civilne zaščite je zagotovil pomoč Švedske in Poljske. Ta pomoč je bila hvaležno sprejeta, kar je predsedniku Komisije Barrosu potrdil predsednik Ma Ying-jeou.

Glede vprašanja v zvezi z obiskom dalajlame na Tajvanu po tajfunu, za obisk dalajlame so se odločile tajvanske oblasti in Evropska komisija nima pripomb glede tega.

Glede vprašanja gospoda Belderja o stališču Komisije do tega, da se Tajvancem, ki obiščejo EU, odobri dostop brez vizumov: Komisija v okviru pregleda ustrezne zakonodaje preučuje možnost posodobitve seznama držav in subjektov, za katere ne veljajo vizumske obveznosti v zvezi z obiski Evropske unije, zlasti schengenskega območja, in v okviru tega bo preučila tudi primer Tajvana.

V zvezi z vprašanjem gospoda Zemkeja glede standardnih postopkov v primeru nesreč in glede tega, kako bomo v prihodnosti ravnali v takih primerih, se Komisija osredotoča na dve prednostni nalogi: prva je nadaljnje delo v zvezi s pripravljenostjo in odzivom, druga pa preprečevanje nesreč.

Prvič, menimo, da je pomembno zagotoviti, da je pomoč EU razpoložljiva ves čas. Ob podpori Parlamenta smo leta 2008 začeli izvajati pilotni projekt in pripravljalne dejavnosti za zmožnosti hitrega odzivanja EU. Iz teh prvih izkušenj bo Komisija, če bo ustrezno, predstavila nadaljnje predloge za razvoj zmožnosti hitrega odzivanja EU, ki se bodo financirale iz državnih sredstev, namenjenih akcijam EU.

Drugič, nameravamo imeti celovit pristop k preprečevanju nesreč na ravni EU. Februarja 2009 je Komisija objavila sporočilo o skupnostnem pristopu k preprečevanju naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek. Pozdravili bi povratne informacije Parlamenta o tem sporočilu.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

9. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države(razprava)

9.1. Uboji borcev za človekove pravice v Rusiji

Predsednik. – Prejel sem šest predlogov⁽³⁾ resolucije o ubojih odvetnikov za človekove pravice v Rusiji (člen 122).

Heidi Hautala, avtorica. – (FI) Gospod predsednik, resnično bi se morali tukaj pokloniti borcem za človekove pravice, ki so bili nedavno umorjeni na severnem Kavkazu, in prižgati svečo v spomin nanje. Spominjati se moramo, da Natalija Estemirova, Zarema Sadulajeva, Alek Džabrajlov in številni drugi, ki so trpeli in umrli zaradi tega, ker so zagovarjali človekove pravice, zaslužijo podporo vseh nas. Žal jih nismo bili sposobni dovolj podpreti, ko so bili živi.

Zaskrbljujoče je, da Rusija ni bila sposobna opraviti kazenskih preiskav dovolj dosledno, da bi razjasnila te umore in privedla krivce pred sodišče. Vem, da se je Evropska unija uradno pogovarjala z Rusijo o tem. Vendar je očitno, da naša prizadevanja ne zadostujejo, in morali bomo resno razmisliti, kako lahko dosežemo delovanje pravne države v Rusiji in kako lahko to vprašanje uvrstimo precej višje na pogajanjih o novem sporazumu o partnerstvu in sodelovanju s to državo.

Prav tako moramo razmisliti o tem, kako bi lahko zagovornike človekovih pravic v Rusiji podprli bolje, kot jih podpiramo zdaj. Razpravljati moramo o tem, ali bi ogroženim lahko ponudili zaščito in ali institucije EU lahko zanje nemudoma priskrbijo vizume, tako da lahko pobegnejo iz Rusije, kjer so ogroženi oni in njihova življenja. Po mnenju Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze je pomembno, da ima Evropski parlament center, ki širi informacije o položaju borcev za človekove pravice, katerih življenja so ogrožena, in ki si v sodelovanju z drugimi institucijami prizadeva pomagati tem borcem. Veliko lahko naredimo. Ana Politkovska je nekoč dejala, da zahod lahko zelo veliko naredi, a da naredi zelo malo.

(Aplavz)

Véronique De Keyser, avtorica. – (FR) Gospod predsednik, kratko odmerjeni čas bom porabila za to, da pojasnim stališče moje skupine, ki ni podpisala skupne deklaracije in je predložila ločeno resolucijo.

Najprej bi vam rada povedala, da se popolnoma strinjamo s skupno resolucijo, kar zadeva Natalijo Estemirovo, Zaremo Sadulajeva in Aleka Džabrajlova.

Pretrpeli so nas ti novi umori, ki so dejansko samo delček umorov borcev za človekove pravice v Čečeniji.

V naši resoluciji smo pozvali k povsem isti stvari kakor skupna resolucija: obsojamo napad, zahtevamo preiskavo in izražamo svojo zaskrbljenost zaradi poslabšanja človekovih pravic za aktiviste v Rusiji.

Naše stališče se razlikuje v zvezi s tem, da so v skupni resoluciji dodatno omenjeni vsi zagovorniki človekovih pravic in splošne razmere v severnokavkaški regiji. Menimo, da se te točke lahko omenijo drugje – in to nameravam narediti –, predvsem v resoluciji pred vrhom med Evropsko unijo in Rusijo. Želimo si, da bi bil ta dnevni red o borcih za človekove pravice in zaščiti teh borcev del te resolucije, pa tudi vseh pogajanj, ki jih bomo v prihodnje imeli z Rusijo.

Dodala bi torej, da je težava pri tem povezana samo s časom in krajem. To je politično vprašanje, ki bi ga bilo treba obravnavati politično in ne samo tukaj, kadar obravnavamo nujne primere. Zato smo se odločili za razločitev, a se glede bistva težave seveda popolnoma strinjamo z drugimi skupinami.

Renate Weber, avtorica. – Gospod predsednik, dovolite mi, da dvorani prestavim nekaj dejstev. Že januarja letos je bil Stanislav Markelov, odvetnik za človekove pravice, ki je zastopal umorjeno novinarko Ano Politkovsko, ustreljen sredi popoldneva v središču Moskve. Pri tem je pod streli umrla tudi Anastazija Baburova, novinarka, ki ga je skušala zaščititi.

Julija so v Ingušetiji našli umorjeno Natalijo Estemirovo, znano rusko borko za človekove pravice in novinarko, potem ko so jo v sosednji Čečeniji ugrabili oboroženi moški. Manj kot mesec dni pozneje sta bila ugrabljena in umorjena nevladna borka Zarema Sadulajeva in njen mož.

⁽³⁾ Glej zapisnik.

Avgusta je bil malo zatem, ko je stopil iz svojega stanovanja v Dagestanu, ustreljen novinar Malik Ahmedilov. Šest izjemnih novinarjev in borcev za človekove pravice je umrlo v manj kot osmih mesecih.

Te ugrabitve in umori so le vrh tega, kar izhaja iz poslabšanja stanja človekovih pravic v Rusiji, kjer se neodvisni glasovi, vključno z odvjetniki, novinarji in drugimi borci, soočajo s čedalje večjim nasiljem, grožnjami in neutemeljenim pregonom.

Kršitev človekovih pravic v Rusiji in zlasti na severnem Kavkazu ni več mogoče ignorirati. Ne moremo biti tako naivni in verjeti, da velesila Rusija z eno najmočnejših obveščevalnih služb na svetu ni sposobna odkriti storilcev in jih privedi pred sodišče.

Ne glede na naše politične barve moramo vsi razumeti, da bo nekaznovanje napadov na zagovornike človekovih pravic prispevalo k naraščanju nasilja in naraščajoči kulturi brezpravnosti. Ruske oblasti morajo zagotoviti fizično varnost ter svobodo gibanja in izražanja zagovornikov človekovih pravic v skladu z deklaracijo Združenih narodov o zagovornikih človekovih pravic.

Bernd Posselt, *avtor*. – (DE) Gospod predsednik, našega nekdanjega najstarejšega poslanca Otta von Habsburga so nekoč vprašali, ali obžaluje, da je poslanec Evropskega parlamenta in ne cesar. Odvrnil je, da ne, ker če bi bil cesar, bi moral bedaka klicati „Vaša ekscelenca“, kot poslanec Evropskega parlamenta pa lahko bedaka kliče bedak. Na to zgodbo se spomnim, kadar gre za vprašanja človekovih pravic.

Nismo diplomatski organ; mi smo politično-parlamentarni organ. Lahko govorimo resnico. Obstaja pregovor, ki pravi, da „riba pri glavi smrdi“. Ni ravno tako – in rad bi se zahvalil gospe Weber za tako jasen govor –, da bi bili ti incidenti in umori na Kavkazu kakor koli naključni ali da bi bili delo nekakšnih temnih sil, temveč je od prihoda gospoda Putina na oblast, kar je povezano z vprašanjem Čečenije in skrivnostno eksplozijo stavb v Moskvi, tam že leta krvava sled, ki vedno pripelje nazaj v Čečenijo in prizadene nedolžne ljudi: civiliste in predvsem borce za človekove pravice, ki kot omenjeni – in veliko teh ljudi smo osebno poznali – ne delajo samo za človekove pravice Čečenov, temveč tudi za demokratično Rusijo, za razumevanje med prebivalci Čečenije in Rusije ter za mir na Kavkazu. Umori teh ljudi se vrstijo eden za drugim.

Gospa De Keyser, zato je bila potrebna nujna razprava. Smešimo se, če je ženska, ki je v tem parlamentu dobila pohvale in nas je obiskala v Strasbourgu zaradi svoje predanosti človekovim pravicam, umorjena pred našimi očmi, mi pa potem razpravo o tem preložimo na poznejši datum.

Rusija pozorno spremlja, ali smo se sposobni takoj odzvati – in moramo se takoj odzvati in zelo jasno povedati: končajte z umori in kršenjem človekovih pravic ter Čečeniji in Rusiji zagotovite svobodo, predvsem pa končajte s sistematičnim kršenjem človekovih pravic in umori v skrivnostnih okoliščinah.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), *avtor*. – (PL) Vprašanje kršenja človekovih pravic v Rusiji je ponovno na dnevnem redu Evropskega parlamenta.

Poleg sistematičnega preganjanja verskih in etničnih manjšin se vrstijo umori borcev za človekove pravice. Novinarji in delavci NVO v Rusiji med opravljanjem svojega dela vsak dan tvegajo življenje. Grožnje, ugrabitve, mučenje, samovoljna pridržanja in umori postajajo vsakdanji. Dejstvo, da ruske oblasti teh zločinov ne preiskujejo dejavno, da ni nobenih oprijemljivih rezultatov in da so storilci še vedno na prostosti, ne dokazuje samo popolne neučinkovitosti ukrepov oblasti, temveč tudi tiho pritrdjevanje in ravnodušnost oblasti.

Spoštovanje človekovih pravic bi moralo biti ključno vprašanje v odnosih med Evropsko unijo in Rusijo. Dolžni smo zahtevati, da Rusija zagotovi, da se preiskave opravijo pravilno in učinkovito, da se storilci kaznujejo in da se ti grozljivi umori končajo.

Cornelia Ernst, *avtorica*. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, dovolite mi, da kot nova poslanka Evropskega parlamenta na začetku povem, da so vprašanja človekovih pravic izjemno pomembna tudi za mojo stranko, nemško levico, in da obsojamo vsakršno kršenje človekovih pravic – ne glede na to, kje ali kdo jih krši. To nima nič opraviti s poseganjem v nacionalne zadeve.

Že leta sem resnično zaskrbljena in ogorčena spričo dejstva, da se vedno znova dogajajo umori borcev za človekove pravice, ki so povezani z razmerami v Čečeniji. Natalija Estemirova, Stanislav Markelov, Zarema Sadulajeva, to so primeri umorov, ki so resnično pretresljivi. Zato je pomembno, da se v tem parlamentu ukvarjamo s tem vprašanjem.

Skrbi me, da se primeri, kot je umor Ane Politkovske, ne preiščejo. Če se bo ta postopek zdaj ponovno odprl, iskreno upam, da bodo storilci odkriti in priprti, sicer obstaja nevarnost, da bo še več prelivanja krvi in da

bo to obveljalo kot dovoljenje za tovrstna dejanja. Pričakujemo samo, da se opravi takojšnja in popolna preiskava teh umorov in da se pri tem ravna neprizanesljivo, da Rusija ne bo več čakala, temveč bo sama prevzela boj za varstvo človekovih pravic. Ne sme biti tako, da varovanje človekovih pravic nekako obsodi ljudi na smrt. Menim tudi, da mora naslednji vrh med EU in Rusijo nujno obravnavati ta vprašanja, in sicer ne kot obrobna vprašanja, temveč prednostno, kakor si zaslužijo.

Osebnostno pričakujem tudi, da bodo razprave o vprašanih človekovih pravic v tem parlamentu iskrene. Raje bi videla, če o takih vprašanih ne bi razpravljali v četrtek popoldne, in menim, da bi se s to temo morali ukvarjati tudi, kadar gre za gospodarstvo in trgovino. Takšna vprašanja so pogosto potisnjena v ozadje. To želimo spremeniti in to sem tukaj hotela tudi povedati.

Filip Kaczmarek, v imenu skupine PPE. – (PL) Gospod predsednik, v državi z visoko stopnjo kriminalitete je mogoče postaviti tezo, da so borci za človekove pravice umrli po naključju. Po naključju, ker je v teh državah na splošno veliko ljudi žrtev kriminala. Danes, 17. septembra, vas moram opomniti na žalostno obletnico, namreč 70. obletnico sovjetskega vdora na Poljsko. Po tem vdoru so sovjetski vojaki postrelili najmanj 21 768 poljskih državljanov. Zakaj sem to omenil? Ker Rusi zdaj trdijo, da je bil to običajen zločin, enako kot trdijo, da so umori borcev za človekove pravice „običajni zločini“.

Umorov borcev za človekove pravice v Rusiji je toliko, da je skrajno brezobzirno ta pojav razlagati kot posledico „običajnega kriminala“. Teza, da so ti umori „naključni“, ne vzdrži. Sistematičnost teh umorov pomeni, da mora biti v političnem in družbenem vzdušju v Rusiji nekaj, kar je povzročilo tako pogoste umore. Za to, da se te težave ne jemlje resno, so krivi moralna kriza v tej državi, težnja po zmanjševanju pomena smrti, razčlovečenje, relativizem in izginjanje vrednot. Menim, da je naša resolucija uravnotežena in da bo pomagala Rusom razrešiti to zadevo.

Justas Vincas Paleckis, v imenu skupine S&D. – (LT) Skupina socialdemokratov ne more ostati ravnodušna do nedavnih umorov borcev za človekove pravice v Rusiji. Umori Ane Politkovske, Natalije Estemirove, Zareme Sadulajeve in Andreja Kulagina ne smejo ostati brez smisla. Odločno obsojamo storilce teh barbarskih dejanj in dejstvo, da je v nekaterih regijah Rusije na žalost razširjeno nekaznovanje in da se politični umori ne preiščejo.

Ruski predsednik Dmitrij Medvedjev je obljubil, da bodo krivce za umore odkrili in kaznovali. Njegov odziv je bil odločnejši od odziva prejšnjega predsednika, vendar so to zaenkrat le besede. Čas bo pokazal, ali so ruske oblasti sposobne izpolniti svoje zaveze, ki so tako pomembne za državljane te države in mednarodno skupnost. Po našem mnenju ocena ruskih ukrepov na severnem Kavkazu v predlagani resoluciji presega področje uporabe resolucije, zato so se socialdemokrati odločili, da sprejmejo svoj ločen dokument. Socialdemokrati so prepričani, da bi se stanje človekovih pravic v Rusiji resnično izboljšalo, če bi se okrepila posvetovanja o človekovih pravicah med EU in Rusijo. K tem posvetovanjem bi morali dejavno prispevati Evropski parlament, Državna дума ter organizacije za državljanske, socialne in človekove pravice v EU in Rusiji. Poudarjamo, da je treba o varstvu človekovih pravic podrobno razpravljati na naslednjem srečanju voditeljev EU in Rusije. To vprašanje postaja sestavni del novega sporazuma med EU in Rusijo.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). - (LT) Ta razprava in resolucija Evropskega parlamenta o ubojih borcev za človekove pravice v Rusiji sta zelo pomembni, zlasti zdaj, ko prejemamo eno novico za drugo o umorih zagovornikov človekovih pravic Natalije Estemirove, Aleka Džabrajlova, Zareme Sadulajeve in drugih v Rusiji. Evropska unija ne more ostati ravnodušna do okrutnih umorov borcev za človekove pravice. V naših odnosih z Rusijo moramo poudariti in tudi poudarjamo, da preiskave teh umorov trajajo predolgo in se praviloma končajo, ne da bi se ugotovilo, kdo je kriv. Takšna nesprejemljiva praksa v Rusiji postaja običajna, zlasti v primeru zločinov v Čečeniji, kjer se je razraslo nekaznovanje. Ena naših temeljnih vrednot je spoštovanje človekovih pravic, človekovega dostojanstva in človekovega življenja in nad temi vrednotami ne more biti noben pragmatičen interes. Menim, da bi moral ruski predsednik Dmitrij Medvedjev zavoljo časti zagotoviti, da se naredi vse, da se povsem preiščejo primeri ugrabitev in umorov zagovornikov človekovih pravic in da se krivci privedejo pred sodišče.

Tunne Kelam (PPE). - Gospod predsednik, stanje človekovih pravic v Rusiji se je poslabšalo. Zdaj ruske oblasti pozivamo, naj naredijo vse, kar je v njihovi moči, da zaščitijo zagovornike človekovih pravic. Vemo, da je ključna stvar, ki je primanjkuje, volja, da se naredi „vse“. To je mogoče narediti, saj ima Kremelj odločilen vpliv na ruske strukture oblasti in sodstvo. Zato dejstvo, da ruskemu sodstvu ni uspelo zaščititi zagovornikov človekovih pravic, napeljuje k domnevi, da je režim sosterilec pri teh zločinih.

Naše današnje sporočilo bi moralo biti naslovljeno na vlade EU in Komisijo. Dokler Kremelj domneva, da zaskrbljenost nad usodo zagovornikov človekovih pravic ostaja na ravni izjav in nima posledic za gospodarske

odnose, lahko gospod Putin in gospod Medvedjev sklepata, da se EU iz očitnega umora Ane Politkovske ni naučila nič.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) O kršenju človekovih pravic v Rusiji razpravljamo na dan, ki ima zelo velik simboličen pomen. Pred natanko 70 leti, 17. septembra 1939, je Rdeča armada – v tajnem dogovoru s Hitlerjem – zasedla tretjino Poljske, ki se je takrat borila proti nemškemu vdoru. Stalinova vojska je pomorila več tisoč Poljakov, več sto tisoč pa jih je bilo odpeljanih v sovjetska delovna taborišča. V Katinu je bilo na Stalinov ukaz pobitih več tisoč poljskih častnikov. Za nas bo 17. september za vedno ostal dan sramote za Stalinovo Rusijo.

Današnja Rusija ni dovolj pogumna, da bi se soočila s to grozljivo resnico. Njena sedanja vlada neprepričljivo opravičuje njihovo nekdanje zavezništvo s Hitlerjem. Vse do danes Moskva še ni odprla arhivov o katinskem pokolu.

V zgodovinah mnogih držav so grozljivi dogodki. Merilo za zrelost naroda je njegova sposobnost, da se sooči s svojo preteklostjo in obsodi, kar je treba obsoditi v njegovi zgodovini. Današnja Nemčija je zgled takšnega odnosa. Šele potem preteklost ne bo več breme za današnjo Rusijo in bo Rusiji dopustila, da se vključi v skupnost svobodnih in demokratičnih držav z dvignjeno glavo. Šele potem bo Rusija sposobna enkrat za vselej odvreči breme svoje stalinistične preteklosti in se prenehati bojevati proti lastnim državljanom, ki zdaj tvegajo življenje, da bi obranili temeljne svoboščine in človekove pravice.

Izkazujemo čast žrtvam teh umorov. Spominjali se vas bomo.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Dober dan, gospe in gospodje. Umor Natalije Estemirove nas je vse v tem parlamentu zelo razžalostil, saj smo za njeno ugrabitev izvedeli prav na dan, ko smo se prvič zbrali tukaj, za njen umor pa samo nekaj ur zatem. To je nekaj, kar gotovo gane vsakogar ne glede na to, kje je. Kakor je povedala že moja kolegica gospa Ernst, sem trdno prepričan, da mora levica zagovarjati človekove pravice in zagovornike človekovih pravic povsod, ne glede na to, v kateri državi so.

Ti napadi, ti siloviti napadi na borce za človekove pravice v Rusiji imajo zelo zaskrbljujoče posledice. Delujejo zastraševalno in bodo gotovo izjemno travmatični za vse, ki želijo obraniti človekove pravice v Rusiji. Zato so prva linija napada, zaradi katerega se bo pozneje poslabšalo celotno stanje človekovih pravic, da ne omenjamo človekovih pravic samih borcev.

Zato so posledice teh umorov nepredvidljive in zaskrbljujoče. Brez hitre in učinkovite kazenske preiskave in brez zagotovila, da se bo spoštovala varnost borcev za človekove pravice, razmere dejansko lahko postanejo izjemno zaskrbljujoče. Zato bom z velikim veseljem glasoval za to resolucijo in spremljal njene pozive ruskim oblastem, naj zaščitijo borce za človekove pravice.

Prihajam iz Portugalske, z drugega konca Evrope, in naslednji teden grem v Rusijo. Pravzaprav grem jutri na rusko veleposlaništvo po vizum. Menim, da so odnosi med Evropo in Rusijo nadvse pomembni in da Evropa veliko dolguje Rusiji. Evropa dolguje Rusiji predvsem iskrenost in jasnost pri varstvu človekovih pravic in svoboščin naših ruskih sodržavljanov Evrope.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Gospod predsednik, vaš jezik je tako lep, da sem se odločila, da se vam bom poskušala zahvaliti v madžarščini: *köszönöm*. Gospod Tavares, rada bi odgovorila na vaše pripombe. Za delo v imenu človekovih pravic ne skrbi samo levica; s tem delom se ukvarjamo tudi desnosredinske skupine in upajmo, da nas bo to spodbudilo k sodelovanju. Gospa Ernst je omenila nekaj, kar povsem drži. O tem razpravljamo tukaj, medtem ko je na plenarnem zasedanju večina poslancev že na poti domov, in sodelovati moramo, da bo to postalo prednostna politična naloga.

Pred časom sem bila članica Odbora za zunanje zadeve in ko se je ustanovil Pododbor za človekove pravice, sem bila članica tudi tam. Kadar sem predlagala spremembe, sem jih včasih predložila Odboru za zunanje zadeve in moji kolegi so me spraševali, zakaj spremembe o človekovih pravicah še vedno predlagam tam, če pa imamo za to Pododbor za človekove pravice. Takrat sem si mislila, da je nekaj narobe, če naš Pododbor za človekove pravice postaja geto ali če človekove pravice postajajo izključna pristojnost takšnega organa. Sodelujmo, da preprečimo, da bi se to zgodilo človekovim pravicam.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Gospod predsednik, komisarka, izjava gospoda Posselta me je vznemirila. Rad bi poudaril, da v takšni razpravi ni mogoče podvomiti o dosežkih gospe De Keyser pri zagovarjanju človekovih pravic. Gospa De Keyser je dokazala, da je pomembna oseba, ki se ukvarja s tem problemom v tem parlamentu.

Nikakor ne bom dopustil in menim, da ni prav, da dvomimo v zavezanost skupine S&D varstvu človekovih pravic, ker smo to naredili tudi, ko je vaša skupina, gospod Posselt, poskušala zmanjšati pomen zločinov v Gvantanamu in ravnanja vojakov Združenih držav z zaporniki v Iraku.

Kar zadeva človekove pravice v Rusiji, dejansko obstaja resna težava, ki jo priznavamo, in resolucija, ki jo predlagamo, je dovolj nepopustljiva in ostra. Vendar menimo, da se mora ta parlament osredotočiti na probleme, ne pa da vsakič samo sestavi dolg seznam težav v naših odnosih z Rusijo, če te tam nimajo nikakršnega vpliva.

Mi bomo v zvezi s tem naslednji teden na pogovore v Moskvo, na katerih se bo obravnaval ta problem, poslali delegacijo iz skupine S&D. Ne izkoriščajte izrednih primerov na področju človekovih pravic, kot je ta, za izdelovanje dolgih seznamov problemov. To ni namen današnje razprave.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Rad bi izrazil žalost in globoko zaskrbljenost zaradi dogodkov, ki so se junija letos zgodili v Ruski federaciji. Pretresen sem zaradi okrutnih umorov ruskih aktivistov, kot so Natalija Estemirova, Andrej Kulagin in drugi, ki so podpirali človekove pravice in zagovarjali resnico in pravičnost. Na vso moč si je treba prizadevati za pridržanje in kaznovanje morilcev. Pozdravljam in podpiram ukrepe, ki jih je treba sprejeti za razjasnitev teh umorov.

Do kršitve mednarodnih sporazumov je prišlo tudi avgusta 2008, ko so ruske oborožene sile med spopadom med Rusijo in Gruzijo napadle naseljena območja in na območju, ki je *de facto* prišlo pod ruski nadzor, niso zaščitile civilnih prebivalcev pred kršenjem njihovih pravic s strani oboroženih borcev iz Južne Osetije. Ruska vlada mora jasno izjaviti, da kršitev človekovih pravic ne bo dopuščala.

Charles Tannock (ECR). – Gospod predsednik, v Rusiji se razvija kultura nekaznovanja kaznivih dejanj v povezavi z zlorabo borcev za človekove pravice. Novinarje, ki si drznejše oporekati uradni razlagi, se nadleguje; etnične manjšine nesorazmerno trpijo zaradi nasilnih kaznivih dejanj, za katera se zdi, da ostajajo nerazjasnjena; zagovorniki večjih svoboščin se v najboljšem primeru odrinejo na rob, v najslabšem pa nasilno utišajo.

Težko je natančno ugotoviti, od kod prihaja grožnja zagovornikom človekovih pravic v Rusiji, vendar smo vedno znova priča objestnim zlorabam, ki ostajajo nekaznovane, in ravnodušnemu pristopu sodnih organov.

Rusija se je navadila na dvoumno izražanje EU. To je razvidno iz odziva Unije na rusko ustrahovanje Ukrajine ali na ruski vdor in zasedbo suverene gruzijskega ozemlja prejšnje poletje.

Seveda gre pri dobrih odnosih EU z Rusijo za bistvena strateška vprašanja, vendar ne moremo dovoliti, da bi ta vprašanja izničila našo obveznost, da se izrečemo za naše temeljne svoboščine in skupne evropske vrednote, svoboščine in vrednote, ki bi jih tudi Rusi morali v celoti uživati v miru in varnosti.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Že 25 let se poklicno ukvarjam z varstvom človekovih pravic. Zato me, zlasti kot odvetnico, obide globoko sočutje, ko pomislim na svoje kolege, ki so izgubili življenje v povezavi s tem čudovitim poklicem. V zvezi s tem bi rada tudi izrazila iskreno sožalje njihovim družinam in najbližjim.

Kakšen bi bil pravičen ukrep ob takšnih dogodkih? Poziv k takojšnji temeljiti preiskavi, ki naj jo opravijo ustrezne državne agencije. Želim si, da bi ta parlament užival dovolj zaupanja in imel dovolj moralne avtoritete za ta ukrep. Vendar se bojim, da ni tako. Zakaj? Ker se takšne zahteve postavljajo samo državam zunaj Evropske unije. Vendar so stvari drugačne, kadar gre za grobo kršenje človekovih pravic v državi članici Evropske unije, kakor se je zgodilo v moji državi, na Madžarskem, kjer so bili ljudje ustreljeni v oči na množičnem zborovanju, ki se ga je udeležilo več tisoč ljudi in ki ga je ob praznovanju obletnice revolucije leta 1956 in boja za svobodo pripravila stranka človeka, ki trenutno predseduje temu zasedanju, stranka podpredsednika Pála Schmitta. Ta parlament ni zahteval nobene preiskave tega primera in kriznih razmer, ki še vedno trajajo.

Bojim se, da dokler se to ne zgodi in dokler je oseba, ki je bila članica vlade, ki je dopustila streljanje v ljudi, lahko podpredsednica parlamentarnega Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, ne moremo uživati nobenega pravega zaupanja in imeti moralne avtoritete v drugi državi, da bi lahko zahtevali tovrstno preiskavo v državi zunaj Evropske unije. Zato vas prosim, da predlagate in zahtevate takojšnjo preiskavo kršitev človekovih pravic na Madžarskem. Hvala.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Najprej bi rad povedal, da sem razočaran, ker je bila dvorana med razpravo o mlečni krizi polna, zdaj, med razpravo o človekovih pravicah, pa mislim, da nas v dvorani ni ostalo več

kot 40. Škoda, da je tako. Ne pravim, da mlečna kriza ni pomembna, vendar je problem, kot so človekove pravice, politično nadvse pomemben za vsakogar od nas.

Rad bi tudi povedal, da se mi zdi nesprejemljivo, da letos, ko, kakor je znano, mnoge države v srednji in vzhodni Evropi praznujejo 20. obletnico padca komunizma, sila prav pred našim pragom, ki je ustvarila te komunistične režime, kaže takšno ravnodušnost do zločinov, storjenih nad borci za človekove pravice. Menim, da moramo vsi jasno potrditi prelom s totalitarizmom.

Meglina Kuneva, članica Komisije. – Gospod predsednik, današnja razprava o položaju zagovornikov človekovih pravic v Rusiji je potekala ob pravem času in je zelo primerna. Nedavni val nasilja nad zagovorniki človekovih pravic je osvetlil velike nevarnosti, ki so jim zagovorniki izpostavljeni pri svojem delu. Številni so plačali najvišjo ceno za razkritje kršitev človekovih pravic. Izkazujemo spoštovanje vsem, ki so izgubili življenje, in vsem, ki nadaljujejo svoje delo v takšnem okolju.

Veliko nasilnih dejanj nad zagovorniki človekovih pravic se je zaradi čedalje večje nestabilnosti zgodilo na severnem Kavkazu. Komisija pozna mnoge od teh zagovornikov. So zelo spoštovani partnerji pri izvajanju projektov na področju človekovih pravic. V stalnem boju v regiji so življenja izgubili nedolžni civilisti, osebje organov kazenskega pregona in vladni uradniki.

Nasilje nad zagovorniki človekovih pravic ni omejeno na severni Kavkaz. Poročila aktivistov, odvetnikov in neodvisnih novinarjev, ki so soočeni z nasiljem, nadlegovanjem in zastraševanjem, prihajajo iz vse Ruske federacije. EU se mora še naprej izrekati proti temu nasilju in vztrajati, da Rusija izpolni svoje zaveze, ki jih je prevzela kot članica Združenih narodov, organizacije OVSE in Sveta Evrope.

Bistveno je, da se opravi ustrezna preiskava napadov in nasilnih smrti aktivistov civilne družbe in da se storilci nemudoma odkrijejo in kaznujejo. Samo z učinkovitim in zakonitim sodnim pregonom teh umorov je mogoče odpraviti vzdušje strahu in nekaznovanja.

Predsednik Medvedjev se je izrekel proti temu, kar je označil za „pravni nihilizem“, ki je razširjen v Rusiji. EU je pripravljena podpreti Rusijo pri njenem nadaljevanju reform sodnega sistema. EU zelo ceni priložnost za razpravljanje z ruskimi oblastmi o svoji zaskrbljenosti zaradi človekovih pravic. Pozdravljamo bolj odprt odnos predsednika Medvedjeva do razprav z EU o teh vprašanjih.

Naslednji vrh med EU in Rusijo je še ena priložnost za nadaljevanje teh razprav. To morajo dopolniti izmenjave med strokovnjaki. Redna posvetovanja EU in Rusije o človekovih pravicah so priložnost za razširitev področja teh razprav in števila sogovornikov, s katerimi razpravljamo o vprašanih človekovih pravic.

Varnost zagovornikov človekovih pravic mora biti glavna skrb. Ruske oblasti pozivamo, naj si po najboljših močeh prizadevajo, da se zagotovi, da lahko tisti, ki razkrivajo kršitve človekovih pravic, to počnejo brez strahu pred nasiljem ali zastraševanjem.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo na koncu razprave.

9.2. Kazahstan: primer Jevgenija Žovtisa

Predsednik. – Prejel sem pet predlogov⁽⁴⁾ resolucije o Kazahstanu:

primer Jevgenija Žovtisa (člen 122).

Heidi Hautala, avtorica. – (FI) Gospod predsednik, rada bi dala zadnjo pripombo o razpravi, ki je ravnokar potekala, in povedala, da sem kot predsednica Pododbora za človekove pravice pred kratkim konferenci predsednikov odborov poslala pismo, v katerem sem prosila, da se preuči možnost, da se te razprave prestavijo, tako da bi bila udeležba v Parlamentu lahko popolna, pa tudi da bi Svet lahko imel pomembnejšo vlogo tukaj v razpravi. Upam, da bodo moji kolegi poslanci v različnih skupinah razpravljali o tem s svojimi predsedniki skupin, saj to, da nas je občasno tako malo tukaj, stalno spodjeda avtoriteto Parlamenta.

Zdaj pa se posvetimo primeru Žovtisa. Kazahstan je pomembna država v osrednji Aziji in bo naslednje leto prevzel predsedovanje Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi. Zato ni vseeno, kako se sodi za zločine

⁽⁴⁾ Glej zapisnik.

v državi, ki bo na čelu demokratičnih prizadevanj vseh držav v obsežnem delu Evrope. V skladu s tem bi svojo pozornost morali usmeriti na primer zagovornika človekovih pravic Jevgenija Žovtisa. Jevgenij Žovtis je bil spoznan za krivega uboja v zelo sumljivih okoliščinah in je bil obsojen na prestajanje štiriletne zaporne kazni v odprtem zaporu, ker je julija letos povozil pešca.

Upoštevati moramo dejstvo, da se je organizacija OVSE spraševala, ali se je s postopkom, ki mu je bil podvržen Žovtis, morda kršilo načelo poštenega sojenja, ki je zagotovljeno v ustavi Kazahstana. Evropski parlament mora o tem še naprej razpravljati tudi s Svetom in Komisijo, ki bosta tako morda načela vprašanje tega primera in zahtevala pošteno sojenje.

Gospod predsednik, na to, do kakšne mere države v osrednji Aziji podpirajo načelo pravne države, lahko Evropski parlament močno vpliva z vodenjem evidence teh posameznih primerov in primer Jevgenija Žovtisa je nedvomno eden izmed teh.

Justas Vincas Paleckis, *avtor*. – (LT) Kazahstan se, ko se približuje čas njegovega predsedovanja Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi, na žalost oddaljuje od zavez glede uskladitve z evropskimi standardi. Ob neupravičenem poudarjanju svoje edinstvenosti in posebnosti ta država ne upošteva priporočil organizacije OVSE o volilni zakonodaji in svobodi tiska. Ponavljajoče se kršitve človekovih pravic in neposredno preganjanje zagovornikov človekovih pravic vzbujajo čedalje več dvomov o primernosti te države za vodenje organizacije, ki se bori za izvajanje demokratičnih načel. Astano pozivamo h konkretnemu napredku na področjih demokratizacije, varstva človekovih pravic, pravne države in svobode tiska. Kazahstansko zakonodajo, ki temelji na mednarodnem pravu, je treba ustrezno in pregledno uporabiti v sodnih postopkih proti borcem za človekove pravice Jevgeniju Žovtisu, Jesingepovu in Dubanovu. Upati in zahtevati moramo, da so sodbe nepristranske in da vključenost zapornikov v gibanje za človekove pravice ne vpliva na sodbo. Svet pozivamo, naj vprašanje teh primerov zagovornikov človekovih pravic sproži na naslednjem srečanju v okviru dialoga o človekovih pravicah med EU in Kazahstanom, ki bo oktobra. Evropsko komisijo pozivamo, naj Kazahstanu med pripravami na predsedovanje organizaciji OVSE nudi izdatno pomoč in s tem zagotovi, da ta pomembna mednarodna organizacija ne bo ogrožena.

Renate Weber, *avtorica*. – Gospod predsednik, najprej bi rada izrazila sožalje družini žrtev prometne nesreče, v kateri je bil udeležen gospod Jevgenij Žovtis. Človeška tragedija, ki se je žal zgodila in v kateri je ena oseba izgubila življenje. Obenem mi, prosim, dovolite, da izrazim svojo zaskrbljenost v zvezi s sedanjim položajem gospoda Jevgenija Žovtisa.

Nesporno mora vsaka oseba, ki stori kaznivo dejanje, sprejeti, da se bodo sankcije, izrečene v sodnem postopku, uporabile brez razlike, in nihče ne ve tega bolje kot gospod Žovtis, ki je odličen odvetnik za človekove pravice. Vendar obenem želimo zagotoviti, da kazahstanske oblasti tega nesrečnega položaja ne izrabljajo za kaznovanje gospoda Žovtisa za kar koli drugega kot za prometno nesrečo, v kateri je bil udeležen. Gospod Žovtis ne sme biti kaznovan za svojo dejavnost na področju človekovih pravic in za ostro kritiziranje kazahstanske vlade.

Zato menim, da je nadvse pomembno, da kazahstanski sodni organi nemudoma in s popolnim spoštovanjem transparentnosti in pravne države izvedejo novo celovito in pošteno preiskavo okoliščin v zvezi z nesrečo ter da ponovno preučijo obsodbo in kazen gospoda Žovtisa.

Elisabeth Jeggle, *avtorica*. – (DE) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, na začetku bi rada povedala, da je bila moja skupina nekoliko presenečena, ko je bila sodna ocena dramatične prometne nesreče uvrščena na dnevni red kot nujna resolucija o vprašanih človekovih pravic.

Zato je za Skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) pomembno, da se določi, da načeloma ne želimo podvomiti o sodbah neodvisnega sodišča, razen če ne gre za očiten montiran sodni proces, ki ni v skladu z nobenim načelom prava. To smo videli že v Iranu. Tu je treba potegniti ostro črto. Za nas je neodvisni sodni sistem ključni element vsake demokratične ureditve. V tem smislu moramo najprej upoštevati izdano sodbo.

Prav tako moramo priznati dejstvo, da je bila v prometni nesreči ubita oseba – in to bi morali obžalovati, pravzaprav to obžalujemo –, in da je bila opravljena tudi sodna presoja. Dejstvo, da je v ta primer vpleten Jevgenij Žovtis, znani borec za državljanske pravice, je pritegnilo pozornost sveta in vzbudilo odziv, zaradi česar danes tukaj razpravljamo o tem.

Skupina PPE priznava prizadevanja in napredek Kazahstana pri vzpostavljanju demokracije in pravne države. Kazahstanu bi radi zagotovili našo izrecno podporo in to državo spodbudili k odločnemu nadaljevanju v

tej smeri. V zvezi s tem konkretnim primerom kazahstanske oblasti pozivamo, naj v lastnem interesu javnosti zagotovijo čim več informacij in predstavijo svoj pogled na te dogodke ter gospodu Žovtisu omogočijo pošten pritožbeni postopek ali postopek za ponovno preučitev, ki je v skladu s pravno državo.

Kazahstan bo predsedoval organizaciji OVSE. To bo precejšen izziv!

Struan Stevenson, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, moram se strinjati z gospo Jeggle. Osupel sem, da imamo pred celim Parlamentom tukaj v Strasbourgu nujno razpravo o prometni nesreči v Kazahstanu, čeprav gre za nesrečo, v kateri je nekdo tragično umrl in v kateri je voznik avtomobila po naključju borec za človekove pravice, ki ga je sodišče primerno obsodilo na štiri leta zapora – pa še to v odprtem tipu zapora, ki je v smislu resolucije nenadoma postal „delovno taborišče“. Bojim se, da predložitev tovrstne teme v razpravo v tem parlamentu resnično krni ugled tega parlamenta in da pomeni razvrednotenje dobrega dela, ki ga poskušamo narediti na področju človekovih pravic, če začnemo razpravljati o prometnih nesrečah.

Ali resno namigujemo, da je kazahstanska vlada potisnila civilista pod kolesa avtomobila borca za človekove pravice? Ali resno namigujemo, da je kazen za nekoga, ki je bil obsojen za uboj, prestroga? Ne moremo še naprej obrekovati države, kot je Kazahstan, samo zaradi politične motivacije, da se uniči njihov ugled pred predsedovanjem organizaciji OVSE naslednje leto. To je politično motivirano in sramota je, da je to na dnevnem redu. Upam, da bo Parlament črtal te resolucije in podprl spremembe.

Janusz Wojciechowski (ECR). - (PL) Gospod predsednik, obhajajo me podobni dvomi kot predhodnega govornika, gospoda Stevenzona. Kazahstan je pomembna država. Zelo si prizadeva za napredek pri vzpostavljanju demokracije. Trenutno seveda ni vzor demokratičnih svoboščin, vendar je stanje državljanskih pravic v tej državi – in nekaj malega o Kazahstanu vem, saj sem ga večkrat obiskal – dosti boljše kot v večini sosednjih držav v regiji in na srečo nima takšnih težav, kot jih ima na primer Rusija in o katerih smo ravnokar razpravljali.

Strinjam se z mnenjem gospoda Stevenzona, da Evropski parlament ne bi smel uporabiti vse svoje avtoritete za izražanje svojega stališča do enega samega, dramatičnega sodnega postopka. Morda je v tem primeru potrebnih nekaj pojasnil, vsekakor pa ni potrebna resolucija Evropskega parlamenta. To bi razvrednotilo resolucijo in ljudje ne bodo več prisluhnili Evropskemu parlamentu, če bodo njegovo pozornost odvracala vprašanja, ki si ne zaslužijo splošne razprave ali resolucije Parlamenta.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Gospod predsednik, Kazahstan ima pomembno vlogo v osrednji Aziji tako na področju gospodarstva kot na področju varnostne politike, sodelovanje te države z Evropsko unijo pa se je okrepilo. Razveseljivo je bilo slišati obljubo kazahstanskega zunanjega ministra Marata Tažina lani v pričakovanju predsedovanja Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi in ponovno maja letos glede izboljšanja stanja človekovih pravic v državi. Vendar je kljub mednarodni pozornosti nadzor medijev večji, standardi za svobodo vere pa so nizki. Poleg tega smo izvedeli za več primerov samovoljnega pridržanja borcev za človekove pravice.

Tudi kazen, izrečena borcu za človekove pravice Jevgeniju Žovtisu, vzbuja pomisleke in v interesu kazahstanske vlade je, da se ti dvomi ovržejo v vseh pogledih, in nedvomno je tako v zvezi z bližajočim se predsedovanjem organizaciji OVSE. Upamo na najboljše in se veselimo razjasnitve teh stvari.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospod predsednik, najprej bi rad povedal, da sem vesel, da je gospa Hautala spet tu. Vendar je nekaj let ni bilo tu in v tem času je bil Svet pri nas ob četrtek popoldne. Češko in nemško predsedstvo sta bili tukaj ob četrtek. Menim, da ne bi smeli prestaviti razprave, saj v sredo ne moremo narediti vsega, zato moramo biti tukaj in tudi Svet moramo prisiliti, da je tukaj ob četrtek popoldne. To je rešitev, ne pa da se celoten dnevni red stlači v sredo.

To je pravzaprav zelo težek primer. Vendar moramo ravno zaradi tega, ker vladi Kazahstana v zvezi s pravno državo še ne moremo povsem zaupati, vztrajati pri tem, da se preiskava primera izvede objektivno. V zvezi s tem v celoti podpiram gospo Jeggle. Zato smo podpisali resolucijo. To zadevo je treba preiskati objektivno in ničesar se ne sme prikriti ali olepšati.

Meglana Kuneva, članica Komisije. – Gospod predsednik, Komisija se je z zaskrbljenostjo seznanila s poročili o kršitvah postopka med sojenjem kazahstanskemu borcu za človekove pravice gospodu Jevgeniju Žovtisu, ki je bil po prometni nesreči s smrtnim izidom obsojen za uboj. Kakor veste, so kazahstanske oblasti zanikale trditve, da je bila sodba v primeru gospoda Žovtisa politično motivirana.

Komisija popolnoma podpira izjavo predsedstva EU o tem primeru na Stalnem svetu OVSE 10. septembra. Glede na resnost domnevnih napak v preiskavah in sojenju pozivamo Kazahstan, ki bo naslednji predsedoval

organizaciji OVSE, naj zagotovi, da se pritožba obravnava ob doslednem spoštovanju notranjega prava in mednarodnih standardov. Komisija bo še naprej pozorno spremljala ta primer.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo ob koncu razprav.

9.3. Sirija: primer Muhanada Al Hasanija

Predsednik. – Prejel sem šest predlogov⁽⁵⁾ resolucije o Siriji:

primer Muhanada Al Hasanija (člen 122).

Franziska Katharina Brantner, avtorica. – Gospod predsednik, rada bi predstavila primer gospoda Muhanada Al Hasanija. Zaprt je, ker zagovarja človekove pravice svojih rojakov v Siriji.

Imel je pomembno vlogo, ker je opazoval vsa sojenja pred vrhovnim državnim varnostnim sodiščem in redno ocenjeval priporne pogoje v Siriji. Zdaj je sam pridržan in zaprt.

Kar zadeva Sirijo, zahtevamo, da izpolni svoje obveznosti in zato spoštuje Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah ter Konvencijo Združenih narodov proti mučenju, katerih pogodbenica Sirija pravzaprav je; da Sirija preneha izvajati svojo politiko zatiranja zagovornikov človekovih pravic in njihovih družin; in da izpusti zagovornike človekovih pravic, zapornike vesti in mirovne aktiviste, ki so zaprti.

Tudi kar zadeva EU, imamo zahtevo. V zvezi s podpisom pridružitvenega sporazuma je naša Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze predlagala, da se pred podpisom pridružitvenega sporazuma sprejme načrt, ki bi jasno določil naše cilje glede potrebnih izboljšav na področju človekovih pravic.

Mednarodno pravo določa številne obveznosti, ki jih morajo države spoštovati, in tudi naša odgovornost je, zlasti pa odgovornost celotne EU, da se zagotovi, da se v pridružitveni sporazum vključi spoštovanje mednarodnega prava kot način za nadaljnje izvrševanje tega prava.

Delali bomo v tej smeri. Hvala za vašo podporo resoluciji.

Véronique De Keyser, avtorica. – (FR) Gospod predsednik, priznam, da sem zmedena in hkrati precej žalostna in razočarana.

Zmedena sem, ker je Sirija v zadnjih dveh letih nedvomno zelo napredovala na področju mednarodnih odnosov. Pridružila se je Uniji za Sredozemlje. Večkrat je delovala kot posrednik v težavnih mednarodnih razmerah, vključno z nedavno aretacijo mlade Francozinje v Iranu. Rekla bi, da je dejstvo, da se pridružitveni sporazum – ki še ni podpisan, gospa Brantner, bi pa lahko bil zelo kmalu – dejstvo, da se ta pridružitveni sporazum spet pripravlja, hkrati zelo pozitiven signal.

Na domači ravni je bilo res tudi nekaj zelo pozitivnih dogodkov v Siriji. Sirci so sprejeli 1,5 milijona iraških beguncev in zanje skrbijo, imajo visoko stopnjo izobraženosti in imajo svobodo vere, kar je pomembno. Vendar na področju politične svobode in politične pluralnosti ni nikakršnega napredka. Na moje veliko obžalovanje se še naprej vrstijo primeri zatiranja in zapiranja borcev za človekove pravice in zagovornikov človekovih pravic, v zadnjih letih pa smo večkrat posredovali in zahtevali izpustitev političnih zapornikov.

V dveh primerih nam je uspelo doseči izpustitev. Vendar so v sirskih zaporih še vedno ljudje, kot so dr. Al Labvani, dr. Al Buni in zdaj gospod Al Hasani. Zato bi Siriji rada sporočila: tukaj smo in Siriji bi radi pomagali iz osamitve, v kateri se je v nekem trenutku znašla.

Menimo, da je Sirija pomemben akter na mednarodnem prizorišču in predvsem pomemben akter za mir na Bližnjem vzhodu. Vendar prosim, da zaradi svoje lastne podobe – in menim, da ste dovolj močni, da v svoji državi dopustite politično pluralnost in zagovornike človekovih pravic – prosim, izpustite politične zapornike in, kakor smo rekli, prosim, spoštujte konvencijo proti mučenju in ponižujočemu ravnanju!

To je v interesu Sirije in v interesu miru povsod po svetu, zlasti miru na Bližnjem vzhodu.

⁽⁵⁾ Glej zapisnik.

Renate Weber, *avtorica*. – Gospod predsednik, Muhanad Al Hasani je še en zagovornik človekovih pravic, ki so ga sirski organi samovoljno pridržali. Je še en sirski politični zapornik, katerega edina krivda je bila njegova želja, da zaščiti pravico ljudi do svobode izražanja, njihovo pravico do sodelovanja pri političnih dejavnostih in njihovo pravico do poštenega sojenja.

Že več kot pet let mu je prepovedano potovati. Njegove telefonske zveze in elektronska pošta v pisarni so bili pod stalnim nadzorom sirskih varnostnih sil. Po tednih čedalje večjega nadlegovanja zaradi njegove vloge pri nadzoru praks vrhovnega državnega varnostnega sodišča Sirije ga je na koncu aretirala sirska služba državne varnosti, pozneje pa je bil obdolžen več kaznivih dejanj, ki so bila vsa povezana z njegovo pravico do svobode govora.

V zvezi s samovoljnim pridržanjem ne pozabimo na gospoda Al Labvanija, izjemnega zagovornika človekovih pravic, ki je bil obsojen na 12 let zavora za nekaj, za kar je Delovna skupina Združenih narodov za samovoljna pridržanja menila, da je mirno izražanje njegovih političnih pogledov.

Sirska vlada mora takoj in brezpogojno izpustiti gospoda Al Hasanija, gospoda Al Labvanija in druge politične zapornike ter v vseh okoliščinah zagotoviti njihovo telesno in psihološko nedotakljivost. Sirski organi morajo v skladu z določbami Deklaracije Združenih narodov o zagovornikih človekovih pravic iz leta 1998 končati z vsemi oblikami nadlegovanja sirskih zagovornikov človekovih pravic in aktivistov civilne družbe.

Charles Tannock, *avtor*. – Gospod predsednik, Sirija je pomembna država na Bližnjem vzhodu in ima pomembno vlogo pri zmanjševanju zmožnosti Irana za podpiranje terorističnih napadov na Izrael prek njegovih zastopnikov Hezbolaha in Hamasa. Sirija ima tudi navado podpihovati nemire v Libanonu, za katerega Sirija še vedno meni, da je komajda suveren in znotraj območja njenega vpliva.

Sirija je tudi laičen režim. Pravzaprav je zdaj še edini preostanek nekoč močne stranke Baas, ki je vladala tudi v Iraku, zato so stvari, kot so pravice žensk, napredne. Vendar na splošno ostaja okrutna enostrankarska diktatura.

Priprtje Muhanada Al Hasanija kot vodilnega zagovornika človekovih pravic je zaskrbljujoče. Če Sirija res želi, da podpremo pridružitveni sporazum EU, naj, prosim, takoj izpusti gospoda Al Hasanija in konča s preganjanjem zagovornikov človekovih pravic, kot je gospod Al Hasani.

Eija-Riitta Korhola, *avtorica*. – (FI) Gospod predsednik, vesela sem, da smo bili dovolj pogumni, da smo stanje človekovih pravic v Siriji izpostavili zdaj. Pridružitveni sporazum med EU in Sirijo se dokončuje v okviru sodelovanja v Sredozemlju in ker je eden temeljnih stebrov sodelovanja zlasti spodbujanje človekovih pravic in demokracije, menim, da bi morala EU odločneje pozvati k izboljšanju na tem področju.

Ni dovolj, da se sodelovanje osredotoči zgolj na izboljšanje gospodarskega položaja. Kakor smo slišali, je bil vodilni sirski odvetnik za človekove pravice Muhanad Al Hasani konec julija zaprt brez ustreznega sojenja. Obdolžen je bil slabljenja narodnih čustev in širjenja lažnih novic. To ni prvi tovrstni primer. V Parlamentu smo v podobnem primeru zadnjič posredovali leta 2007. Kamal Abvani, katerega primer smo takrat zagovarjali, je še vedno v zaporu, čeprav je marca preiskovalna skupina Združenih narodov sprejela sklep, da gre za samovoljno aretacijo.

Kar zadeva svobodo govora in združevanja, čaka Sirijo še dolga pot. Delo NVO v državi je težavno in ga zato skorajda ni. Zelo obžalovanja vredno bo, če v EU ne bomo premogli poguma, da bi določili jasna merila za podlago za sodelovanje s Sirijo. Menim, da je naša dolžnost, da zahtevamo izpustitev političnih zapornikov in izpolnjevanje mednarodnih sporazumov o človekovih pravicah, preden lahko nadaljujemo s pridružitvenim sporazumom med EU in Sirijo.

Človekove pravice na svetu niso samo množica nepovezanih točk: so mreža, v kateri vsaka točka vpliva na vse druge, in če dopustimo zanemarjanje in si zatiskamo oči, bo to v zelo kratkem času spodjedlo naše lastne pravice tukaj. Naša pomembna dolžnost je, da jih negujemo in zagotovimo, da se izvajajo vedno in povesod. Samo tako lahko zagotovimo, da bo človeško življenje vredno.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *v imenu skupine S&D*. – (PL) Julija je bil aretirani gospod Muhanad Al Hasani, eden najuglednejših sirskih borcev za človekove pravice. Med sojenjem za zaprtimi vrati, na katerem odvetniki niso smeli biti navzoči, je bil obtožen slabljenja narodnih čustev in širjenja lažnih informacij. Pred tem je bil že večkrat zaslišan v povezavi s svojimi dejavnostmi na področju človekovih pravic in prizadevanji pri zagovarjanju oseb, aretiranih iz političnih razlogov. Prav tako ni imel pravice zapustiti države. Gospod Muhanad Al Hasani je sodeloval pri nadzoru postopkov vrhovnega sodišča,

saj pogoji, v katerih potekajo ti postopki, po mnenju organizacije Human Rights Watch niso v skladu z mednarodnimi standardi.

Skrbi nas, da so borci za človekove pravice v Siriji zatirani, predvsem glede na pomanjkanje napredka sirskih organov na področju človekovih pravic. Vztrajati moramo pri tem, da Sirija spoštuje Konvencijo Združenih narodov proti mučenju in drugemu krutemu, nečloveškemu in ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju.

Glede na obstoječe politične, gospodarske in kulturne vezi med Sirijo in Evropsko unijo ter glede na pomembno vlogo, ki jo ima ta država pri podpiranju stabilnosti na Bližnjem vzhodu, sem prepričana, da Sirija lahko doseže napredek na tem področju in s tem prispeva tudi k demokratizaciji celotne regije.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik, ta predlog resolucije je v bistvu povsem pravilen, saj je seveda naša dolžnost, zlasti ob upoštevanju načrtovanega pridružitvenega sporazuma, da jasno izrazimo svoje poglede, tudi v zvezi z zaščito družine, sorodnikov in soborcev Muhanada Al Hasanija, ter prav tako da vztrajamo pri zahtevah člena 2 sporazuma, nenazadnje zato, ker Evropejci na podlagi bolečih izkušenj iz naše preteklosti vemo, kaj pomeni teptanje človekovih pravic. Šele dve desetletji sta minili od padca terorističnega komunističnega režima v srednji in jugovzhodni Evropi.

Vendar bi v zvezi s tem posvaril pred zatiskanjem oči, kadar se človekove pravice v Turčiji, ki je na istem območju kot Sirija, ne spoštujejo tako, kot bi se morale. To je še toliko pomembnejše glede na to, da je Turčija kandidatka za pristop k EU z bistvenimi pomanjkljivostmi na področjih pravosodja, kazenskega sistema, varstva manjšin in verske svobode, čeprav pristransko poročilo domnevno neodvisne Komisije ali Ahtisaarijevo poročilo dajeta drugačen vtis.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospod predsednik, menim, da bi seveda morali biti zelo kritični do stanja človekovih pravic v Siriji. To je diktatura in policijska država. Gospod Al Hasani mora biti izpuščen.

Vendar moramo upoštevati tudi dejstvo, da sta predsednik Asad – ki postaja bolj odprt in odpira svojo državo – in tudi njegov oče kot alevita na primer podprla sobivanje muslimanov in kristjanov na tak način, da mi je vodilni sirski kristjan kardinal Daud povedal, da se kristjani v Siriji počutijo bolj varne kot v Iraku, ki ga varujejo zahodni vojaki.

Zato moramo v povezavi s Sirijo ravnati drugače, obsoditi moramo kršitve človekovih pravic in ne smemo se vdati in prenehati podpirati države na njeni poti pri doseganju približevanja in odprtosti. Seveda moramo biti kritični, vendar moramo priznati tudi, da obstajajo začetki nečesa, kar moramo spodbujati.

Meglana Kuneva, članica Komisije. – Gospod predsednik, tako kot Evropski parlament je tudi Komisija zaskrbljena zaradi stanja človekovih pravic v Siriji. Ocenjujemo, da se je stanje v zadnjih mesecih poslabšalo, saj je več samovoljnih pridržanj, nadlegovanja zagovornikov človekovih pravic in prepovedi potovanja.

Aretacija gospoda Muhanada Al Hasanija – ki je znan odvetnik, predsednik nacionalne organizacije za človekove pravice v Siriji in že 15 let član odvetniške zbornice v Damasku – 28. avgusta je najnovejši primer. Gospod Al Hasani je zagovornik človekovih pravic in utegnili bi posumiti, da je njegova aretacija politično motivirana.

EU je sirskim organom že izrazila svojo zaskrbljenost. Sirija mora izpolnjevati svoje mednarodne obveze, zlasti Splošno deklaracijo o človekovih pravicah in Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah, katerih država pogodbenica je Sirija. Komisija prek svoje delegacije v Damasku skupaj z veleposlaništvu držav članic razpravlja o tem, kako učinkoviteje in smotrneje obraniti zagovornike človekovih pravic. Seveda moramo še naprej pozivati k ukrepanju, da se zaščitijo zagovorniki človekovih pravic in zagotovi opazovanje sojenj na vrhovnem državnem varnostnem sodišču. Še naprej moramo prek naših instrumentov, kot so nedržavni akterji in proračunske vrstice evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice, podpirati civilno družbo ter moralno podpirati družine.

Kljub temu, da so ti ukrepi pomembni, so vseeno nezadostni. Menimo, da bi EU imela večji vpliv na Sirijo, če bi bil pridružitveni sporazum podpisan. Vesela sem, da predsedstvo razmišlja o svojem podpisu v naslednjih tednih. S tem sporazumom bomo vzpostavili redni dialog za svetovanje v zvezi s temi vprašanji in doseganje boljših rezultatov.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo ob koncu razprav.

10. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za rezultate in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

10.1. Uboji borcev za človekove pravice v Rusiji (glasovanje)

– Po glasovanju.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Zelo mi je žal, gospod predsednik, rada bi le, da je v zapisniku navedeno, da sem pomotoma glasovala z drugega sedeža – moj sedež je 107, glasovala pa sem s sedeža 67, z drugimi besedami, s kartico drugega poslanca. Sicer glasujem za. Preprosto sem se po pomoti usedla na sedež drugega poslanca, ki ima vstavljen kartico, in glasovala sem z njegovo kartico, kar je v nasprotju z našim Poslovníkom, zato prosim, ali je lahko v zapisniku navedeno, da glasujem za predlog in da je glasovanje mojega kolega poslanca neveljavno.

Predsednik. – Hvala. To bo navedeno v zapisniku.

10.2. Kazahstan: primer Jevgenija Žovtisa (glasovanje)

10.3. Sirija: primer Muhanada Al Hasanija (glasovanje)

11. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

12. Sestava odborov in delegacij: gl. zapisnik

13. Sklepi o nekaterih dokumentih: glej zapisnik

14. Prerazporeditev sredstev: glej zapisnik

15. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

16. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

17. Časovni raspored prihodnjih sej: glej zapisnik

18. Prekinitev zasedanja

Predsednik. – Razglašam, da je zasedanje Evropskega parlamenta prekinjeno.

(Seja se je zaključila ob 16.45)

PRILOGA (Pisni odgovori)

VPRAŠANJA SVETU (Sedanje predsedstvo Sveta Evropske unije je v celoti odgovorno za te odgovore.)

Vprašanje št. 10 predložil Pat the Cope Gallagher (H-0282/09)

Zadeva: Krepitev miru na Bližnjem vzhodu

Ali lahko Evropski svet poda izjavo glede pobud, da si bo prizadeval za krepitev miru in sprave med palestinskim in izraelskim narodom?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu septembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Kot je navedeno v sklepih predsedstva z zasedanja Evropskega Sveta junija 2009, ostaja mirovni proces na Bližnjem vzhodu še vedno glavna prednostna naloga Evropske unije v letu 2009. Na istem zasedanju so bili potrjeni tudi sklepi, ki jih je Svet za zunanje odnose sprejel na svojem zasedanju 15. junija 2009.

Svet ostaja zavezan rešitvi z dvema državama z neodvisno, demokratično, sosedno in trajno palestinsko državo, ki obsega Zahodni breg in Gazo in ki z Državo Izrael živita druga ob drugi v miru in varnosti. To je neizogiben korak na poti k stabilnejšemu in miroljubnejšemu Bližnjemu vzhodu.

Zelo toplo pozdravljamo zavezanost ameriške administracije močnemu prizadevanju za rešitev z dvema državama in pripravljani smo na aktivno sodelovanje z Združenimi državami in drugimi članicami četverice, da bi dosegli ta cilj.

EU je tudi pripravljena trajno nadaljevati s pokonfliktnimi ureditvami, usmerjenimi v zagotavljanje trajnosti mirovnih sporazumov, vključno s pomočjo regionalnih sporazumov kot sta evropska sosedska politika in Unija za Sredozemlje. Še zlasti pa smo pripravljani nadalje razvijati svoje odnose s palestinskimi oblastmi znotraj okvira evropske sosedske politike. Pomagali bomo spodbujati izgradnjo palestinske države in še naprej sodelovali na poti k dodatnim izboljšavam na področju vzpostavitve zakona in reda. Še naprej bomo ostajali osredotočeni na podporo civilni policiji in pravosodju.

Celovita rešitev arabsko-izraelskega spora zahteva regionalni pristop, ki vključuje tako politične in varnostne kot tudi gospodarske razsežnosti. EU ima edinstven položaj, da preko svojih številnih sporazumov s partnerji v regiji deluje na področju ključnih vprašanj regionalnega razvoja. Glede na premike v praksi bomo skrbno ocenili, kako lahko naše politike in programi pripomorejo h konkretnim in hitrim rezultatom na poti k celoviti rešitvi spora.

*
* *

Vprašanje št. 11 predložil Georgios Toussas (H-0284/09)

Zadeva: Nadaljevanje kazenske politike proti Palestincem

Nedavna barbarska vojna Izraela proti Palestincem, širitev naselij, ločevalni zid „sramote“ v vzhodnem Jeruzalemu in na Zahodnem bregu ter nenehne morilske blokade na območju Gaze že tako neznosne razmere Palestincev samo še slabšajo. Tako EU kot tudi ZDA pa s svojo „novo bližnjevzhodno politiko“ ščitita izraelsko brutalnost. Nesprejemljivo je, da bi se morala Ljudska fronta za osvoboditev Palestine pojaviti na seznamu imenovanih „terorističnih organizacij“ z lažnimi in neutemeljenimi obtožbami in to samo zato, ker se bori za pravice palestinskega ljudstva.

Ali Svet obsoja ločevalni zid sramote, izraelska naselja na palestinskih ozemljih in nenehne blokade na območju Gaze? Ali priznava neodtujljivo pravico palestinskega ljudstva, da ustvari neodvisno, združeno palestinsko državo na ozemlju iz leta 1967, z vzhodnim Jeruzalemom kot glavnim mestom in s suverenostjo znotraj ozemlja in meja? Ali bo Ljudsko fronto za osvoboditev Palestine umaknil s seznama imenovanih terorističnih organizacij in ali bo seznam odpravil v celoti?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu septembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

V odgovoru na vprašanje poslanca Evropskega parlamenta bi Svet rad spomnil na svojo uradno izjavo, da je gradnja pregrad na okupiranem palestinskem ozemlju kljub priznavanju pravice Izraelu, da ščiti svoje državljane, v nasprotju z mednarodnim pravom.

Svet je vlado Izraela tudi pozval, naj takoj preneha z gradnjo naselij, vključno s tistimi v vzhodnem Jeruzalemu in vključno s tistimi, ki so povezana z naravno prirastjo, ter da odstranijo vsa oporišča, ki so bila postavljena od marca 2001. Svet ponavlja, da so naselja po mednarodnem pravu nezakonita in ovirajo mir. Prav tako pa je Izrael glede na načrt dolžan zamrzniti sleherno gradnjo naselij, vključno z naravno prirastjo obstoječih naselij ter odstraniti vsa oporišča, ki so bila postavljena od marca 2001.

Svet je tudi izrazil svojo skrb za razmere v Gazi in je večkrat pozval k takojšnjemu in brezpogojnemu dostopu do humanitarne pomoči, trgovskega blaga in ljudi v in iz Gaze, brez katerega neovirana dostava humanitarne pomoči, obnova in oživitve gospodarstva ne bodo mogoči.

Svet bi poslancu Evropskega parlamenta prav tako rad zagotovil, da je neomajno zavezan rešitvi z dvema državama z neodvisno, demokratično, sosedno in trajno palestinsko državo, ki z Državo Izrael živita druga ob drugi v miru in varnosti EU ne bo priznal nobenih sprememb meja pred letom 1967, razen tistih, o katerih se bosta dogovorili obe strani. Vsekakor pa sta rešitev izraelsko-palestinskega spora z dvema državama ter celovit mir na Bližnjem vzhodu osrednja cilja skupne zunanje in varnostne politike Evropske unije.

Vodenje seznama terorističnih organizacij je eden izmed številnih ukrepov, ki jih je Evropska unija sprejela, da bi uveljavila Resolucijo Varnostnega sveta ZN 1373 iz leta 2001 kot del obsežne mednarodne strategije za boj proti terorizmu, še zlasti za bolj proti financiranju terorizma.

Vključitev Ljudske fronte za osvoboditev Palestine temelji na objektivnih merilih. Kot vse osebe, skupine in entitete na seznamu je tudi Ljudska fronta za osvoboditev Palestine seznanjena z razlogi vključitve na seznam.

Svet seznam redno pregleduje oziroma vsaj vsakih šest mesecev. Ob zadnjem pregledu je bil Svet mnenja, da razlogi za vključitev Ljudske fronte za osvoboditev Palestine na seznam še vedno obstojajo in se je zato odločil, da bo skupino obdržal na seznamu, kar je bilo sprejeto 15. junija.

*
* *

Vprašanje št. 12 predložil Jim Higgins (H-0286/09)

Zadeva: Zaskrbljenost glede Irana/Iraka

Ali je Svet zaskrbljen zaradi dejstva, da so iraške policijske sile vstopile v tabor Ašraf in da so bili številni begunci ubiti in mnogi ranjeni, da je 36 pripornikov trenutno v zaporu in gladovno stavkajo ter da iraške oblasti niso upoštevale sodne odredbe za njihovo izpustitev, in ali Svet meni, da so bile nedavne volitve v Iranu izpeljane na pregleden in demokratičen način? Ali Svet verjame, da bi morale potekati nove volitve, ki bi jih skupaj nadzirali Združeni narodi in Evropska unija ter ali bi bilo treba v primeru odklonitve takšnih volitev naložiti sankcije?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu septembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet zelo natančno spremlja razvoje v Iraku in izkoristi sleherno priložnost, da poudari pomembnost spoštovanja človekovih pravic v naših stikih z iraškimi oblastmi.

Svet je razpravljal o nedavnih dogodkih v zvezi s predsedniškimi volitvami v Iranu in upošteval rezultat, kot ga je objavila volilna komisija v Iranu ter zaskrbljenost v zvezi z izvedbo volitev, ki jo je izrazilo več kandidatov. To je zadeva, ki jo morajo obravnavati in raziskati iranske oblasti.

Svet je izrazil resno zaskrbljenost zaradi nasilja na ulicah in pretirane uporabe sile proti miroljubnim protestnikom. Bistvenega pomena je, da se prizadevanja iranskega naroda dosežejo na miroljuben način in da se spoštuje svoboda izražanja.

*
* *

Vprašanje št. 13 predložil Athanasios Pafilis (H-0287/09)

Zadeva: Kriminalizacija komunistične ideologije v Litvi

9. junija je litovski parlament sprejel spremembe Kazenskega zakonika, ki za „širjenje propagande za genocid, ki sta ga izvajala komunizem in fašizem, za zanikanje ali opravičevanje le-tega“ in za „javno žaljenje članov gibanja za svobodo Litve, ki so se med leti 1944 in 1953 borili proti sovjetski okupaciji“ predvideva kazen do treh let zapora. Te določbe so poskus, da se s kazenskimi ukrepi ponareja zgodovina in da se komunizem enači s fašizmom. Zahtevajo priznanje fašističnih sodelavcev Nacistov, ki so bili odgovorni za zločine proti človeštvu. Kriminalizirajo komunistično ideologijo ter prepovedujejo in kaznujejo svobodo govora in različen pogled na zgodovino.

Kakšno je stališče Sveta glede rehabilitacije – zlasti s pomočjo nalaganja kazenskih ukrepov proti nasprotnikom – fašizma in nacizma, glede prepovedi svobode govora in kriminalizacije komunistične ideologije v številnih državah članicah EU, zlasti v baltskih državah, kjer je komunistična stranka prepovedana, njeni člani in ostali protifašistični demokrati pa preganjani?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu septembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Kar zadeva ta del zakonodaje, ki jo je omenil poslanec, Svet ni zavzel stališča. Prav tako noben pravni instrument, ki ga je Svet sprejel, ne obravnava načetega vprašanja, saj to spada v sodno pristojnost držav članic.

Seveda pa bi v tem kontekstu rad omenil prvi dan spomina na žrtve totalitarnih in avtoritarnih režimov, ki sem se ga imel čast udeležiti 23. avgusta letos. Ta počastitev je potekala po vsej Evropi in je sledila pobudi Evropskega parlamenta in Sveta Evrope, da se izkaže spoštovanje več milijonom ljudi, ki so umrli v imenu nacizma in komunizma.

Dan spomina pa služi tudi kot odličen trenutek, da izkažemo spoštovanje vsem pogumnim ljudem, ki še vedno tvegajo svoja življenja v prizadevanju proti diktatorstvu in zatiranju, za svobodo in demokracijo, tako v naši neposredni soseščini kot tudi v drugih delih sveta.

Človekove pravice, demokracija in pravna država so temeljne vrednote za Evropsko unijo in njene države članice. V tem kontekstu bi rad omenil tudi občudovanja vredno delo, ki ga je Evropski parlament opravil pri podpiranju demokratičnih gibanj in zagovornikov človekovih pravic v totalitarnih državah po vsem svetu.

Upoštevač zavezanost Unije našim skupnim vrednotam je samoumevno, da se za vsako zakonodajo, ki jo države članice sprejmejo, pričakuje, da bo tako v skladu s primarno in sekundarno zakonodajo Unije in Skupnosti kot tudi z Listino o temeljnih pravicah.

*
* *

Vprašanje št. 14 predložil Tadeusz Zwiefka (H-0290/09)

Zadeva: Izid drugega zasedanja pododbora EU-Egipt o „Političnih zadevah: človekove pravice in demokracija – mednarodna in regionalna vprašanja“ z dne 7.–8. julija 2009, ki zadeva „TV Al-Manar“

Razširjanje programa zakonsko prepovedane „TV Al-Manar“ v Evropi s strani egiptovskega satelitskega ponudnika Nilesat še vedno predstavlja neposredno kršitev akcijskega načrta EU-Egipt in radikalizirano grožnjo za evropsko varnost. V odgovoru Komisije na vprašanje H-0011/09 je bilo navedeno, da je pododbor za politične zadeve z Egiptom „primeren mehanizem“ za načenjanje vprašanja o razširjanju „TV Al-Manar“ s strani Nilesata. Ali je Svet uvrstil vprašanje razširjanja „TV Al-Manar“ s strani Nilesata na dnevni red drugega

zasedanja pododbora EU-Egipt o „Političnih zadevah: človekove pravice in demokracija – mednarodna in regionalna vprašanja“ z dne 7.–8. julija 2009? Ali lahko Svet oriše, katere zaveze je podal Egipt za prenehanje razširjanja „TV Al-Manar“ preko Nilesata?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu septembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Poslancu sem hvaležen za to vprašanje o egiptovskem satelitskem ponudniku Nilesat, katerega razširjanje libanonske „TV Al-Manar“ lahko doseže ozemlje Evropske unije. Svet razume zaskrbljenost poslanca, da bi lahko nekatero gradivo, ki ga razširja televizijska postaja, pomenilo spodbujanje sovraštva.

Za doseganje trajnega izboljšanja v zvezi s ksenofobijo, nestrpnostjo in sektaškim sovraštvom ni boljše metode kot je dialog. Zaradi tega je vzpodbudno videti, da se je več kot 80 držav, med njimi tudi Egipt, Libanon, zalivske države ter večina držav članic EU, pridružilo Zavezništvu civilizacij OZN, katerega glavno poslanstvo je preprečevanje sporov zaradi predsodkov in kulturnih ali verskih napačnih predstav. Več programov Zavezništvu civilizacij OZN je osredotočenih na medijsko pismenost in etiko.

Tako Svet meni, da je dialog z Egiptom najučinkovitejši način za spodbujanje egiptovske vlade pri napredovanju na področju človekovih pravic. Ta dialog se odvija s pomočjo institucionalne strukture pododbora in političnega dialoga ter nudi priložnost za izmenjavo pogledov glede vrste vprašanj.

Svet je posebno zaskrbljenost, ki jo je načel poslanec, že obravnaval v svoji izjavi v zvezi s petim Pridružitvenim svetom EU-Egipt, v kateri je navedeno, da „EU spodbuja Egipt, naj nadaljuje s prizadevanji v boju proti diskriminaciji v vseh oblikah in s spodbujanjem strpnosti v zadevah, povezanih s kulturo, vero, prepričanji in manjšinami. V tem kontekstu je EU zaskrbljena zaradi diskriminatorne vsebine nekaterih programov, ki jih razširja televizijska postaja Al-Manar prek egiptovskega satelita Nilesat. EU obsoja vsako napeljevanje k nacionalnemu, rasnemu ali verskemu sovraštvu, ki predstavlja spodbujanje k diskriminaciji, sovražnosti ali nasilju.“

Na pododboru o političnih zadevah v Egiptu, katerega drugo zasedanje je potekalo 7. in 8. julija 2009 v Kairu, je bilo vprašanje o razširjanju „TV Al-Manar“ za stran EU načeto v okviru vprašanj, povezanih z bojem proti rasizmu, ksenofobiji in nestrpnosti, vključno z obvezo v skupnem akcijskem načrtu EU-Egipt za „okrepitev vloge medijev v boju proti ksenofobiji in diskriminaciji na podlagi verskega prepričanja ali kulture“ in spodbujanje medijev, „da sprejmejo svojo odgovornost v zvezi s tem“.

Egipt se je odgovora vzdržal na podlagi tega, da je Al-Manar posamezen primer. Egipt prav tako ni ponudil zaveze, da bo primer obravnaval. Odziv Egipta pa nas vsekakor ne bi smel odvrniti od nadaljevanja z dialogom. Poslancu lahko zatrdimo, da bo Svet še naprej pozorno spremljal to vprašanje in ga lahko načne ob drugih priložnostih v okviru rednega političnega dialoga EU z Egiptom.

*
* *

Vprašanje št. 15 predložil Ryszard Czarnecki (H-0292/09)

Zadeva: Razmere v Pakistanu

Uradno je v Pakistanu trenutno na oblasti civilna vlada. Ali Svet verjame, da ima civilna vlada popoln nadzor nad razmerami v državi ali pa tudi meni, da ima, tako kot v preteklosti, pravo moč pakistanska vojska?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu septembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Splošne volitve februarja 2008 so v Pakistan ponovno prinesle demokracijo. Svet to Pakistanu priznava kot največji napredek. Krepitev demokracije in stabilnosti ostaja glavni cilj EU pri njenem sodelovanju s Pakistanom.

Ni treba reči, da je nadzor civilne vlade nad oboroženimi silami predpogoj za delovanje demokracije v Pakistanu. Izvoljene vlade bi morale vedno izvajati popolno preglednost in nadzor nad vojaškim štabom. To je temelj politike EU.

Proces demokratizacije v Pakistanu je še vedno v povojih. EU mora skupaj z ostalo mednarodno skupnostjo nadaljevati s podporo vladi pri njenih prizadevanjih za krepitev demokratičnih institucij in struktur. Prvi vrh EU-Pakistan, ki je zasedal 17. junija 2009, je s podpiranjem demokratične, civilne vlade v Pakistanu predstavljal pomemben korak pri izgrajevanju močnejšega partnerstva med EU in Pakistanom. EU bo svoj strateški dialog s Pakistanom uporabil za nadaljnje spodbujanje tega cilja.

*
* *

Vprašanje št. 16 predložil Hans-Peter Martin (H-0295/09)

Zadeva: Ukrep švedskega predsedstva za izboljšanje preglednosti

V sklepu Sveta z dne 15. septembra 2006 o sprejetju Poslovnika Sveta (UL L285 z dne 16. oktobra 2006, str. 47) je naveden poziv Evropskega sveta državljanom, ki se jim omogoči, da „pridobijo neposreden vpogled“ v dejavnosti Evropske unije, „zlasti s pomočjo nadaljnega povečevanja odprtosti in preglednosti“ in „še posebno, kadar Svet razpravlja o zakonodajnih aktih v skladu s postopkom soodločanja“.

Vendar pa je iz dnevnih redov zasedanj Sveta razvidno, da se je število točk dnevnega reda, o katerih se je razpravljalo javno, med letoma 2007 in 2008 na vseh zasedanjih Sveta ministrov (razen v primerih Sveta za izobraževanje, mladino in kulturo ter Sveta za kmetijstvo in ribištvo) dejansko zmanjšalo. Leta 2008 je denimo Svet za okolje javno razpravljalo o zgolj 4 od 33 točk dnevnega reda, precej manj torej, kot leta 2007. Vsesplošno pomemben Svet za splošne zadeve in zunanje odnose pa je medtem javno razpravljalo o le eni izmed 130 točk na svojih dnevni redih.

Na katerih področjih namerava švedsko predsedstvo sprejeti oprijemljive ukrepe, da bo končno ravnalo v skladu s sklepom Sveta z dne 15. septembra in da bo ohranilo slavno švedsko tradicijo preglednosti?

Ali švedsko predsedstvo odobrava zadnjo objavo o poteku zasedanj Evropskega sveta, vključno z običajnimi „delovnimi kosili“ Sveta?

Katere oprijemljive ukrepe bo švedsko predsedstvo sprejelo v zagotovilo, da se bo o točkah dnevnega reda zasedanj Sveta javno razpravljalo?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu septembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Predsedstvo bi rado spomnilo, da je sprememba člena 8 Poslovnika Sveta, na katerega se nanaša vprašanje poslanca, privedla do pomembnega porasta števila javnih posvetovanj in javnih razprav v zadnjih treh letih v primerjavi z obdobjem predhodnih štirih let, v katerih se je dostop do postopka odločanja Sveta vodil po načelih Evropskega sveta iz Seville (tako imenovani „seviljski režim“).

Toda vseh 788 tem je bilo obravnavanih na ministrski ravni med odprtimi sejami Sveta od 1. julija 2006 dalje. Porast je bila še posebno pomembna kar zadeva število zakonodajnih točk „B“: Skupno se je število zakonodajnih točk „B“, ki jih je Svet od 1. julija 2006 javno preučil, v primerjavi z obdobjem julij 2002–junij 2006 podvojilo. Še več, vseh 128 javnih razprav, vključno s 118 razpravami o pomembnih vprašanjih, ki zadevajo interese Evropske unije in njenih državljanov, je potekalo v obdobju julij 2006–junij 2009, medtem ko je zgolj 33 takšnih razprav potekalo v času predhodnega obdobja.

Vendar pa bi predsedstvo rado spomnilo, da se število navedenih točk dnevnega reda Sveta za javna posvetovanja in javne razprave lahko od enega do drugega leta razlikuje, zlasti pa je odvisno od števila točk za soodločanje, ki jih mora Svet preučiti in/ali sprejeti v določenem letu.

Tako je bilo leta 2007 vseh 153 točk za soodločanje navedenih na dnevnem redu Sveta za javno posvetovanje, medtem ko je primerljivo število za leto 2008 obsegalo 229 točk za soodločanje. Leta 2009 je Svet do sedaj javno obravnaval 148 točk za soodločanje.

Število javnih razprav, ki potekajo v skladu s členom 8 (3) Poslovnika Sveta se lahko razlikuje, saj je odvisno od tega, koliko vprašanj je vsako predsedstvo opredelilo kot primerne za javno razpravo.

Glede na postopke Evropskega sveta je treba spomniti, da se pravila glede preglednosti za Evropski svet ne uporabljajo.

Švedsko predsedstvo se strinja s stališčem poslanca glede pomembnosti povečanja preglednosti pri delu v Uniji. To je zelo pomemben del dela, ki povečuje zaupanje državljanov v EU in naše skupne institucije.

Zato namerava predsedstvo v celoti uresničiti pomembne določbe v zvezi s preglednostjo, ki so določene v odstavkih 1–4 člena 8 Poslovnika Sveta. Načeloma bodo vsa posvetovanja o zakonodajnih aktih ustrezno s postopkom soodločanja odprta za javnost, kot to določa Poslovník Sveta.

Vzporedno s tem bo Svet nadaljeval s prizadevanji, ki jih izvaja od julija 2006 dalje z namenom, da se kakovost oddajanja v omrežje javnih sej Sveta še izboljša. Ta storitev, ki se redno posodablja in širi, nudi dostop do javnih razprav in posvetovanj, pa tudi drugih javnih dogodkov v živo in na zahtevo.

Z vidika kakovosti je cilj posnetkov Sveta, uporabnikom zagotoviti hiter in pomemben dostop do razprav, ki jih zanimajo.

Razen tega pa je vse od vzpostavitve storitve Evropa po satelitu na programu EbS+ konec leta 2008 dalje več prostora za ponovne prenose javnih posvetovanj in razprav Sveta.

Lizbonska pogodba namenja poseben poudarek odprtosti in preglednosti, kar bo, upajmo, prispevalo, da si bodo tako Svet kot tudi ostale institucije pri svojem delu prizadevale za večjo preglednost. Razen tega pa se bo Svet, če in ko bo Lizbonska pogodba pričela veljati, sistematično sestajal v javnosti, ko bo preučeval osnutek zakonodajnega akta in ko bo glasoval o takšnem osnutku ne glede na uporabljen zakonodajni postopek.

*
* *

Vprašanje št. 17 predložil Czesław Adam Siekierski (H-0298/09)

Zadeva: Program razdeljevanja hrane za potrebe državljanov Skupnosti

Marca letos je Evropski parlament sprejel poročilo o posebni podpori za potrebe državljanov Skupnosti, ki je predvidel program razdeljevanja brezplačne hrane. Verjel sem, da bo sprejetje tega poročila z veliko večino glasov v Parlamentu prepričal češko predsedstvo, da bo nadaljevalo z razpravami in našlo razumen kompromis znotraj Sveta. Na žalost pa so se moji upi izkazali za neutemeljene. Skrbi me, ker Švedska, ki trenutno predseduje Svetu, ni omenila nadaljevanja z delom na tem projektu in to kljub dejstvu, da ni ničesar, kar bi to preprečevalo. Ali Svet namerava nadaljevati z razpravami o tem programu, ki je tako zelo pomemben za milijone naših državljanov?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu septembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Od leta 1987 dalje je zakonodaja Skupnosti dopuščala, da se hrano iz intervencijskih zalog dobavi dobrodelnim organizacijam za razdeljevanje le-te najbolj ogroženim ljudem Skupnosti.

Leta 2008 je Komisija vložila predlog za pregled zakonodaje, kar je postalo nujno zaradi porasta cen določene hrane in zaradi zmanjšanja zalog.

Pod francoskim predsedstvom je imel Svet o tem predlogu politično razpravo, vendar pa ni bilo mogoče zagotoviti kvalificirane večine za sprejetje predloga.

Številne delegacije so zavrnilo samo načelo sheme pomoči, za katero so vztrajali, da je zadeva posameznih držav članic.

*
* *

Vprašanje št. 18 predložila Silvia-Adriana Țicău (H-0300/09)**Zadeva: Spodbujanje energetske učinkovitosti gospodarstva**

Švedsko predsedovanje svetu EU je navedlo, da za obdobje od julija do decembra 2009 njihove prednostne naloge vključujejo oživitve gospodarstva, povečanje zaposlovanja in zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, ki predstavljajo tista vprašanja, ki v praksi neposredno vplivajo na življenje vseh Evropejcev.

Povečanje energetske učinkovitosti in raba obnovljivih virov energije lahko v prihodnjih letih ustvari več milijonov delovnih mest, postavi temelje za trajno gospodarsko rast in sočasno Evropski uniji zagotovi konkurenčno prednost. Ali lahko predsedstvo Svetu EU v zvezi s tem navede, s katerimi konkretnimi ukrepi namerava spodbuditi članice EU, da bodo razvile ukrepe, ki bodo spodbudili naložbe v energetske učinkovitost in rabo obnovljivih virov energije, ki predstavljajo prav tista področja, ki lahko ustvarijo delovna mesta, spodbujajo inovacije in zagotovijo trajen gospodarski razvoj?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu septembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Energetska učinkovitost je že bila prepoznana kot prednostna naloga evropske energetske politike v akcijskem načrtu Energetske politike, ki ga je Evropski svet sprejel marca 2007 in v katerem je bil zastavljen cilj 20-odstotnega prihranka energije do leta 2020.

V osemnajstmesečnem programu Sveta, ki je bil sprejet junija 2008, je izpostavljeno, da si bodo predsedstva ob upoštevanju izbire držav članic glede mešanice energetskih virov prizadevala za nizkoogljično gospodarstvo, in sicer tako s trajnostjo kot tudi s stroškovno učinkovitostjo in da bodo pozitivno prispevala k obsežni rasti ciljev, ki bodo skladni z lizbonsko strategijo za rast in delovna mesta. Seveda pa energetska učinkovitost nima pozitivnega vpliva le na rabo energetskih virov in na zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, temveč istočasno, tako kot države članice, ki so zastopane v tem Parlamentu, spodbuja inovativne tehnološke razvoje in lahko tako poveča konkurenčnost evropske industrije in ustvarjanja delovnih mest. Energetska učinkovitost je zato ključnega pomena ne le za energetske temveč tudi za ekološko učinkovito gospodarstvo. Pomagalo nam bo, da se bomo sočasno spoprijemali z izzivi podnebnih sprememb, usihanja virov, svetovne gospodarske krize in zanesljivosti oskrbe.

Svetu in Evropskemu parlamentu so trenutno predloženi trije zakonodajni predlogi v postopkih soodločanja, ki so povezani z energetske učinkovitostjo:

predlagana direktiva, ki zadeva energetske učinkovitost stavb;

predlagana direktiva, ki zadeva navajanje porabe energije s pomočjo nalepk in

predlagana uredba o označevanju pnevmatik glede na izkoristek goriva

in vsekakor predstavljajo prednostne naloge Sveta v tem polletju.

Ko bodo predlogi sprejeti – kar upamo, da se bo z vašo pomočjo zgodilo še to polletje –, bodo države članice lahko na svoj način tudi dolgoročno uvedle konkretne ukrepe za energetske učinkovitost tako v stavbah kot tudi v gradbenem sektorju, pa tudi na širokem področju izdelkov, povezanih z energijo, in sicer tako v javnem kot tudi zasebnem sektorju. V tem smislu bodo ti ukrepi spodbudili naložbe in inovativne tehnološke razvoje, kar lahko države članice podprejo z različnimi vrstami spodbud tako na nacionalni kot tudi na evropski ravni.

Izvajanje instrumentov za energetske učinkovitost, ki so že bili sprejeti na ravni Skupnosti, bo tudi spodbudilo ustvarjanje novih delovnih mest. To velja tudi za okvirni direktivi o okoljsko primerni zasnovi izdelkov in o navajanju porabe energije s pomočjo energijskih nalepk, v katerih so v pripravi pomembni izvedbeni ukrepi (povezani z razsvetljavo, elektromotorji itd.).

To velja tudi za obnovljive vire energije, pri katerih sta Svet in Parlament sprejela Direktivo 2009/28/ES o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov z dne 4. maja 2009.

Glede spodbud pa so na voljo instrumenti Skupnosti za financiranje energetsko učinkovitih projektov, takšnih kot je Uredba 1080/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem skladu za regionalni razvoj, ki je bila revidirana, da bi se 8 milijard evrov dodelilo naložbam v energetske učinkovitost in obnovljive vire

energije pri stanovanjskih objektih. Znotraj konteksta Evropskega načrta za oživitev gospodarstva, v katerem je poudarek na „pametnih naložbah“ preko podrobnih predlogov za partnerstva med javnim in zasebnim sektorjem, bodo uporabljene Skupnost, EIB in nacionalno financiranje. Glede na to je Evropski svet podprl povečano posredovanje EIB, zlasti za mala in srednje velika podjetja, za obnovljive vire energije in za čistejši promet, prav tako pa je podprl poenostavitev postopkov in hitrejše izvajanje programov, ki jih financirajo Kohezijski sklad, strukturni skladi in Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja z namenom, da bi okrepili zlasti naložbe v energetska učinkovitost.

*
* *

Vprašanje št. 19 predložila Kinga Gál (H-0302/09)

Zadeva: Prosto gibanje uradnega predstavnika posamezne države članice

Evropska unija je vzpostavila območje za prosto gibanje državljanov.

Ali Svet verjame, da se lahko, na podlagi česar koli, kateremu koli uradnemu predstavniku, tj. voditelju države, katere koli države članice prepove vstop na ozemlje druge države članice?

Ali Svet sprejema stališče, da je prepoved, s katero se kateremu koli uradnemu predstavniku države članice, tj. voditelju države, prepove vstop na ozemlje druge države članice na podlagi Direktive o prostem gibanju državljanov EU ali iz drugih pravnih razlogov, v resnem nasprotju z evropskimi vrednotami?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu septembra 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Kot poslanec pravilno trdi predstavlja prosto gibanje oseb osnovno sestavino notranjega trga in Unije kot območja svobode, varnosti in pravice. Pomeni pravico do prostega gibanja in prebivanja vseh državljanov EU na ozemlju držav članic, kot določa člen 18 (1) Pogodbe ES, ob upoštevanju omejitev in pogojev, določenih s to pogodbo in ukrepi, ki so bili sprejeti za njeno uveljavitev.

Iz Pogodbe ES in člena 27 Direktive 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic⁽⁶⁾ izhaja, da se vsakršno omejevanje te pravice lahko upraviči zgolj na podlagi javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja. Uporaba kakršne koli takšne omejitve je predmet nadzora Sodišča Evropskih skupnosti.

Glede posebne točke, ki jo je sprožil poslanec in zadeva gibanje voditeljev držav: je urejanje potovanj za takšne posameznike z ozirom na zahtevane posebne varnostne in zaščitne ukrepe v izključni pristojnosti zadevnih držav članic. Posledično Svet ni pristojen za dajanje izjav. O tem vprašanju Svet še nikoli ni razpravljal.

Vendar pa predsedstvo pozdravlja dvostransko srečanje med predsednikoma Vlad Republike Madžarske in Slovaške republike, ki je potekalo 10. septembra, in meni, da je skupna izjava, ki je bila objavljena v povezavi s srečanjem, pozitivno znamenje. Zdi se, da bo ta izjava pripravila dobro podlago za rešitev, ki bo uničila dvostranske napetosti med tema dvema državama.

⁽⁶⁾ U L L 158, 30. 4. 2004, str. 77

*
* *

VPRAŠANJA KOMISIJI

Vprašanje št. 30 predložil Pat the Cope Gallagher (H-0283/09)

Zadeva: Spodbujanje čistejše tehnologije

Za katere pobude si EU trenutno prizadeva, da bi spodbudila večjo uporabo novih in čistejših tehnologij tako, da bo izpolnila cilje EU glede podnebnih sprememb?

Odgovor

(EN) Številne politične pobude spodbujajo razvoj in širšo uporabo čistejših tehnologij. Med te spadajo:

akcijski načrt okoljskih tehnologij se izvaja od leta 2004 dalje, z dejavnostmi, ki se raztezajo od osredotočenosti na programe za raziskave in razvoj, preko vzpostavljanja tehnoloških platform, aktiviranja finančnih instrumentov in javnega naročanja, pa vse do revidiranja smernic državne pomoči. Še pred koncem leta 2009 pa bo predlagana zelena knjiga o prihodnosti akcijskega načrta okoljskih tehnologij;

strateški načrt za energetske tehnologije (Načrt SET), ki je bil sprejet leta 2007 kot del podnebnega in energetskega svežnja EU, je usmerjen v pospeševanje razvoja in v tržno sprejemanje nizkoogljičnih tehnologij. Orodja predstavljajo evropske industrijske pobude za tehnologije kot so obnovljivi viri energije ter zajemanje in shranjevanje ogljika (CCS), evropska zveza organizacij za energetske raziskave in okrepljeno mednarodno sodelovanje;

pobuda za vodilni trg, ki je prav tako bila sprejeta leta 2007, je namenjena povečanju trga za inovativne izdelke in storitve na šestih prednostnih področjih, vključno s trajnostno gradnjo, obnovljivimi viri energije in recikliranjem, z dejavnostmi na strani povpraševanja, ki so povezane s predpisi, javnim naročanjem in standardizacijo;

trajnostna potrošnja in proizvodnja ter akcijski načrt za trajnostno industrijsko politiko, ki je bil sprejet leta 2008, namerava prav tako spodbujati ekološke inovacije, da bi razvil bolj zelene izdelke in gibkejše proizvodne procese. Prostovoljni cilji zelenega javnega naročanja (50 % do konca leta 2010) bodo prispevali k povečani uporabi okoljskih tehnologij in širitvi ekoloških industrij.

Te politične pobude pa so podprte tudi z instrumenti financiranja iz Skupnosti, kot so Sedmi okvirni program za raziskave in tehnološki razvoj, Okvirni program za konkurenčnost in inovativnost in skladi kohezijske politike.

Ocenjeno je, da se približno eno tretjino proračuna Sedmega okvirnega programa porabi za podpiranje raziskovalnih projektov za čiste ali okoljske tehnologije v vseh sektorjih. Te naložbe prav tako spodbujajo vključitev zasebnega sektorja preko namenskih skupnih tehnoloških pobud ali drugih oblik javno-zasebnih partnerstev.

Preoblikovani okvir Skupnosti glede državnih pomoči državam članicam olajšuje finančno podporo razvoju in tržnemu sprejemanju čistejših tehnologij, da uporabljajo s tem povezane določbe smernic Skupnosti za raziskave, razvoj in inovacije, smernic za varstvo okolja ter splošnih skupinskih izjem.

Poleg tega pa ima spremenjena Direktiva Parlamenta o trgovanju z emisijami⁽⁷⁾ namenjenih 300 milijonov pravic za podporo zajemanja in shranjevanja ogljika in inovativnih obnovljivih virov energije. Evropski načrt za oživitve gospodarstva vsebuje jasne ukrepe za pospeševanje premika k nizkoogljičnemu gospodarstvu in gospodarstvu z učinkovito rabo virov, vključno s skoraj 4 milijardami evrov za energetske projekte.

*
* *

(7) Direktiva 2003/87/ES Parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (besedilo velja za EGP), UL L 275, 25. 10. 2003.

Vprašanje št. 32 predložila Cristina Gutiérrez-Cortines (H-0297/09)**Zadeva: Vpliv vetrnih elektrarn na biotsko raznovrstnost, krajino in lokalno okolje**

Glede na to, da predstavlja celovita okoljska politika enega izmed osnovnih načel E,U se zdi logično, da bi moral biti razvoj obnovljivih virov energije združljiv z ohranjanjem biotske raznovrstnosti, ki vključuje lokalno okolje, krajino, tla ter živalske in rastlinske vrste.

Ali se okoljski vpliv vetrnih elektrarn na biotsko raznovrstnost, še zlasti na ptice roparice in druge vrste ptic, tako z vidika naravne lepote kot tudi z vidika zgodovinskega in mestnega pomena, preučuje na podlagi strogih znanstvenih meril?

Ali bo Komisija, če za to ne obstoja ustrezna pravna podlaga, preučila dopolnitev obstoječe zakonodaje z namenom, da bi zagotovila združljivost delovanja vetrnih elektrarn z ohranjanjem naravnega okolja in kulturne dediščine?

Odgovor

(EN) Razvoj vetrne energije je del zaveze Evropske skupnosti, da bo leta 2020 dosegla 20-odstotni delež obnovljivih virov energije v skupni porabi energije EU. To je ključni element strategije, da rešimo emisije CO₂ v kontekstu podnebnih sprememb. Podpira druge cilje energetske in okoljske politike EU – na primer v smislu zmanjšane onesnaženosti zraka, zmanjšane porabe vode iz konvencionalne proizvodnje energije, zmanjšane odvisnosti od uvoza energije in povečanega ustvarjanja delovnih mest.

Vendar pa se Komisija zaveda, da neprimerne lokacije vetrnih elektrarn povzročajo okoljska tveganja. Razvoji vetrne energije bi se morali izvajati na trajnosten in uravnotežen način, ki ne povzroča pomembne škode na občutljivih območjih, ki so pomembna za ohranjanje. Posebna varstvena območja, določena v Direktivi o pticah⁽⁸⁾ ter območja, pomembna za Skupnost, vzpostavljena v Direktivi o habitatih⁽⁹⁾, tvorijo omrežje Natura 2000.

Vetrne elektrarne so vključene tudi v Prilogi II Direktive o presoji vplivov na okolje⁽¹⁰⁾. Za projekte, ki so navedeni v seznamu v Prilogi II, morajo države članice določiti, ali se zahteva presoja vplivov na okolje. Upoštevati je treba tako merila kot tudi značilnosti projekta, lokacije le-tega in značilnosti možnih vplivov.

To pomeni, da se presoja vplivov na okolje zahteva le, če bi lahko ti projekti pomembno vplivali na okolje. Pri presoji vplivov na okolje je treba upoštevati različne dejavnike kot so živalske in rastlinske vrste pa tudi ljudje, tla, krajina ali kulturna dediščina.

Kateri koli razvoji dogodkov, ki bi lahko pomembno škodovali območju Natura 2000, morajo biti po členu 6 Direktive o habitatih predmet ustrezne okoljske presoje. Komisija je zagotovila splošne razlagalne in metodološke napotke o uporabi te določbe.

Določbe Direktive o strateški okoljski presoji⁽¹¹⁾ se uporabljajo tudi za javne načrte v zvezi vetrno energijo.

Komisija meni, da ta okoljska zakonodaja zadostuje za pravilno presojo možnih vplivov projektov vetrnih elektrarn na naravno in kulturno okolje.

Za natančnost in kakovost teh presoj vplivov na okolje so v prvi vrsti odgovorni razvijalci, na koncu pa tudi pristojne okoljske oblasti posameznih držav članic.

Da bi jim pomagali in da bi izboljšali izvajanje, Komisija pripravlja posebne smernice o vetrni energiji in ohranjanju narave.

(8) Direktiva 79/409/EGS z dne 2. aprila 1979 o ohranjanju prostoživečih ptic, UL L 103 z dne 25. 4. 1979.

(9) Direktiva 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst, UL L 206 z dne 22. 7. 1992.

(10) Direktiva 85/337/EGS o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, UL L 175, 5. 7. 1985. Kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/11/ES z dne 3. marca 1997 (UL L 73, 14. 3. 1997) in z Direktivo 2003/35/ES z dne 26. maja 2003 (UL L 156, 25. 6. 2003).

(11) Direktiva 2001/42/ES z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje. UL L 197, 21. 7. 2001.

*
* *

Vprašanje št. 33 predložila Marian Harkin (H-0260/09)

Zadeva: Okoljska zakonodaja

S kakšnimi ukrepi bo Komisija glede na to, da je v zadnjih 30 letih Evropska komisija sprejela bistvene in raznovrstne okoljske ukrepe z namenom, da bi izboljšala kakovost okolja in glede na to, da lahko naše okolje zaščitimo, če države članice pravilno izvajajo to, kar so podpisale, da bodo storile na evropski ravni, zagotovila spodbujanje držav članic, da nadaljujejo s podporo kmetijsko okoljskih shem, kot je shema za zaščito podeželskega okolja na Irskem, ki skuša spodbuditi kmete k izvajanju svojih kmetijskih dejavnosti na okolju prijazen način in doseči okoljske izboljšave na obstoječih kmetijah? Ali se Komisija v tem smislu strinja, da so odločitve za prekinitve podpore novincem v shemi za zaščito podeželskega okolja 4 na Irskem v nasprotju z okoljskimi cilji EU?

Odgovor

(EN) Trajno upravljanje zemljišč predstavlja osrednji cilj politike razvoja podeželja EU. Najmanj 25 % vseh prispevkov financiranja razvoja podeželja bo namenjenih osém 2, kmetijsko okoljska podpora pa v tem pogledu predstavlja ključni ukrep. Zato mora Irska, podobno kot vse države članice, v programskem obdobju 2007-2013 nadaljevati s podporo okolju prijaznega kmetovanja in okoljskega napredka.

Irska je julija 2009 vložila predlog, ki spreminja njen program za razvoj podeželja. Kolikor je Komisiji znano, bo shema za zaščito podeželskega okolja sicer zaprta, vendar jo bo nadomestila nova shema kmetijsko okoljskih možnosti. Komisija trenutno preučuje predlagano shemo, da bi videla, ali upošteva tako irski nacionalni strateški načrt kot tudi prednostne naloge EU in bo Irsko v prihajajočih mesecih obvestila o svojih sklepih.

*
* *

Vprašanje št. 34 predložila Mairead McGuinness (H-0265/09)

Zadeva: Referendum o Lizbonski pogodbi na Irskem

Ali lahko Komisija oriše razloge, zakaj meni, da bi Irska na prihodnjem referendumu morala glasovati za Lizbonsko pogodbo in tudi posledice drugega glasovanja proti Lizbonski pogodbi za Evropo?

Odgovor

(EN) EU zajema 27 držav članic in število prebivalcev znaša dve milijardi, medtem ko je bila njena obstoječa institucionalna ureditev oblikovana za mnogo manjšo Unijo. Komisija je mnenja, da bi EU s sprejetjem Lizbonske pogodbe postala bolj demokratična, učinkovitejša in preglednejša. Okrepila bi se moč Parlamenta in utrdila vloga nacionalnih parlamentov. Državljeni bi tako imeli več besede, saj bi jim omogočala, da Komisijo pozovejo, da predstavi nove politične pobude.

Kar zadeva politična vprašanja, bi Pogodba Uniji omogočila, da se denimo učinkoviteje bori proti čezmejnemu kriminalu, nezakonitemu priseljevanju in trgovanju z ženskami in otroki. Pogodba bi Uniji dala tudi več besede na mednarodnem prizorišču, v zvezi z vprašanji kot so podnebne spremembe in bolj proti svetovni revščini.

Če bi bila ratificirana, bi Lizbonska pogodba vsaki državi članici omogočila komisarja, ki bi odločitve Evropskega sveta izvajal kot del širšega svežnja pravno zavezujočih jamstev, oblikovanih za izpolnjevanje zadev, izraženih na irskem referendumu leta 2008.

*
* *

Vprašanje št. 35 predložil Frank Vanhecke (H-0266/09)

Zadeva: Ureditev statusa nezakonitih priseljencev v Belgiji

V nasprotju z evropskimi sporazumi, ki so sledili postopkom ureditve v drugih državah, se je Vlada Belgije nedavno odločila za začetek izvajanja novega obsežnega postopka ureditve statusa nezakonitih priseljencev 15. septembra 2009.

Razen tega je to že drugič, da je Belgija v le nekaj letih izpeljala „enkratno“ ureditev v velikem obsegu.

Ali je bila Komisija vnaprej obveščena o namerah Belgije?

Ali Komisija meni, da Belgija s takšnim početjem krši evropske sporazume in ali lahko druge države članice sprejmejo ukrepe za prepoved dostopa do njihovih ozemelj osebam, katerih status je bil urejen v Belgiji?

Odgovor

(FR) Najprej bi Komisija izpostavila, da pravo Skupnosti vprašanja ureditve statusa ne ureja in da to spada v pristojnost držav članic. Posledično se dovoljenja za prebivanje lahko dodelijo nezakonitim osebam po presoji držav članic v okviru nacionalne zakonodaje. Dovoljenje za prebivanje, ki ga izda država schengenskega območja je enakovredno vizumu in imetniku omogoča, da potuje znotraj schengenskega območja. To velja tudi za dovoljenja za prebivanje, ki se ga izda v primeru ureditve statusa.

Vendar pa vsebuje Pakt o priseljevanju in azilu politične zaveze vseh držav članic, da „po nacionalnem pravu uporabijo ureditev statusa za vsak primer posebej in da iz humanitarnih in gospodarskih razlogov ne uporabljajo splošne ureditve statusa“. Glede na podatke, ki so na voljo, se zdi, da je belgijski postopek ureditve statusa v skladu s tem pristopom.

Upoštevajoč dejstvo, da lahko ukrepi, ki so povezani s priseljevanjem in sprejeti na nacionalni ravni vplivajo tudi izven nacionalnih meja, je Svet leta 2006 vzpostavil mehanizem vzajemnega obveščanja. Ta mehanizem omogoča izmenjavo podatkov o nacionalnih ukrepih (kot je denimo ureditev statusa), za katere je zelo verjetno, da bodo vplivale na več držav članic. V vsakem primeru je treba omeniti, da ostaja uporaba mehanizma vzajemnega obveščanja v praksi pravo razočaranje, saj ga države članice uporabljajo le v zgolj omejenem obsegu. Tako bo Komisija mehanizem vzajemnega obveščanja v prihodnosti vključila v letni postopek za spremljanje izvajanja Pakta o priseljevanju in azilu.

Komisija zelo pozorno spremlja vprašanje ureditve statusa. V začetku leta 2009 je objavila zunanjo študijo o praksah za ureditev statusa znotraj držav članic. Ta študija bo v pomoč pri posvetovanjih v prihodnosti. Sporočilo o stockholmskem programu v zvezi z ureditvijo statusa omenja potrebo po izboljšanju izmenjave podatkov in možnost razvoja smernic.

*
* *

Vprašanje št. 36 predložil Seán Kelly (H-0268/09)

Zadeva: Shema za zaščito podeželskega okolja na Irskem

Koliko sredstev je bilo v okviru sheme za zaščito podeželskega okolja namenjenih Irski? Ali je Komisija od Vlade Irske prejela kakršno koli sporočilo v zvezi z njenimi načrti za izvajanje programa sheme za zaščito podeželskega okolja 4?

Odgovor

(EN) Na začetku programskega obdobja 2007–2013 se je Irska odločila, da bo 2 milijardi EUR namenila shemi za zaščito podeželskega okolja, kar predstavlja skoraj polovico celotnega programskega proračuna. EU je to financiral po 55-odstotni tarifi. Poleg tega pa je Vlada Irske za shemo namenila dodatnih 414 milijonov EUR nacionalnega denarja.

15. julija je Irska obvestila Komisijo o svoji odločitvi, da bo shemo za zaščito podeželskega okolja zaprla za novince in kot razlog za to navedla proračunske omejitve. Istočasno pa je nakazala svoje namere, da shemo za zaščito podeželskega okolja nadomesti z novo shemo kmetijsko okoljskih možnosti. Komisija trenutno preučuje predložene spremembe in bo Irsko v prihajajočih mesecih obvestila o svojih sklepih.

Moramo poudariti, da je država članica tista, ki odloča, kako bo sredstva svojega proračuna za programe razvoja podeželja porazdelila med različne ukrepe. Irska se je, ne oziraje se na zaprtje sheme za zaščito podeželskega okolja, odločila nadaljevati z velikimi naložbami v kmetijsko okolje.

*
* *

Vprašanje št. 37 predložil Nikolaos Chountis (H-0269/09)**Zadeva: Postavitev odlagališča v regiji Grammatiko na območju Atike**

V svojem odgovoru na prejšnje vprašanje (E-0544/09) o postavitvi odlagališč na območjih Fili, Grammatiko in Keratea v Atiki je Komisija med drugim poudarila, da „skladnost s posebnimi predpisi [kot je predobdelava odpadkov v skladu z Direktivo 1999/31/ES] ..., ki je zagotovljena z odločitvami in povezana z vmesnimi plačili, v teh treh primerih ni zadovoljiva.“

Ali bo Komisija glede na dejstvo, da prebivalci območja Grammatiko močno nasprotujejo postavitvi novega odlagališča na območju, saj to ne izpolnjuje pogojev, določenih v Direktivi 1999/31/ES⁽¹²⁾ o odlaganju odpadkov na odlagališčih, povedala, katere takojšnje ukrepe bo sprejela, da bo ustavila postavitev odlagališča na območju Grammatiko, saj pogoji, določeni v Direktivi 1999/31/E, niso izpolnjeni?

Odgovor

(FR) Odločitev Komisije C(2004)5509, ki zagotavlja pomoč Kohezijskega sklada za projekt gradnje odlagališča na območju Grammatiko, vsebuje številne pogoje, povezane s posebnimi plačili. Ti pogoji večinoma izhajajo iz Direktive 1999/31/ES⁽¹³⁾ o ravnanju z odpadki in o gradnji in delovanju odlagališč in morajo biti izpolnjeni, če Komisija izvaja plačila. Kot je Komisija že navedla v svojem odgovoru na vprašanje E-0544/09⁽¹⁴⁾, ki ga je postavil poslanec, še vedno verjame, da je skladnost s temi pogoji trenutno nezadovoljiva. Zato za zadevne projekte stroškov ne bo plačevala. Če se bodo razmere v zvezi z neskladnostjo s temi posebnimi pogoji nadaljevale, si Komisija pridržuje pravico, da po členu H(1) Priloge II Uredbe Sveta št. 1164/94, kakor je bilo spremenjeno z Uredbo št. 1265/99⁽¹⁵⁾, plačila odloži. Vsekakor pa Komisija poslancu zagotavlja, da bo poskrbela, da se bo pravo Skupnosti, vključno z zahtevami po Direktivi 1999/31/ES, vedno upoštevalo ne glede na vir financiranja.

*
* *

Vprašanje št. 38 predložila Kathy Sinnott (H-0275/09)**Zadeva: Kolonizacija Cipra**

Poročili Cuca in Laaksa, pripravljene v imenu Sveta Evrope, opisujeta kolonizacijo severnega dela otoka, ki so ga zasedli Turki, kot vojni zločin in časovno bombo, ki preprečuje kakršno koli rešitev problema. Po navedbah turškega tiska namerava predsednik Vlade Republike Turčije Tayyip Erdoğan na Ciper poslati še drugi milijon naseljencev.

Ali Evropska unija – še zlasti pa Komisija – podpira zamisel, da bi se popis prebivalstva moral izvajati po celotnem Cipru, organizirati pa bi ga morala EU in/ali Svet Evrope?

Ali namerava Evropska unija ukrepati proti Turčiji, če bo ta nadaljevala s kolonizacijo zasedenega severnega dela Cipra? Če je to tako, kako namerava ukrepati?

Odgovor

(EN) V vprašanju turških državljanov, ki sedaj prebivajo v severnem delu Cipra in ga je sprožila poslanka, je izpostavljena nujna potreba po hitri rešitvi ciprskega problema, saj bo to vprašanje predstavljalo bistveni del rešitve.

Komisija v celoti podpira prizadevanja vodij teh dveh skupnosti na Cipru, da bi dosegli takšno celovito rešitev pod okriljem ZN.

(12) UL L 182, 16. 7. 1999, str. 1.

(13) Direktiva 1999/31/ES Sveta z dne 26. aprila 1999, UL L 182 z dne 16. 7. 1999

(14) <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>.

(15) Uredba Sveta (ES) št. 1265/1999 z dne 21. junija 1999, ki spreminja Prilogo II Uredbe Sveta (ES) št. 1164/94 o ustanovitvi Kohezijskega sklada, UL L 161 z dne 26. 6. 1999.

Doseganje rešitve bo zahtevalo trdo delo in Komisija je prepričana, da lahko na koncu ti dve skupnosti pod vodstvom ZN⁽¹⁶⁾ in ob pomoči EU tudi uspeša.

Komisija tudi pričakuje, da bo Turčija rešitev v celoti podprla.

Komisija trdno verjame, da prihajajoče obdobje prinaša priložnosti, ki jih ne smemo zamuditi.

*
* *

Vprašanje št. 39 predložil Proinsias De Rossa (H-0276/09)

Zadeva: Prenos člena 13 Direktive o enakem obravnavanju oseb ne glede na raso in narodnost na Irskem

Ali lahko Komisija poleg odgovora z dne 16. decembra 2008 na moje vprašanje P-6503/08 navede, ali je sprožila postopke proti irskim oblastem v zvezi s prenosom člena 13 Direktive o enakem obravnavanju oseb ne glede na raso ali narodnost (2000/43/EC)⁽¹⁷⁾ ali katere koli druge podobne določbe prava ES na Irskem in ali lahko oriše trenutno stanje teh postopkov?

Odgovor

(EN) Komisija poslanca poziva, naj se sklicuje na njen odgovor o prednostnem vprašanju P-6503/09 v zvezi z isto zadevo.

Komisija prav tako spominja, da Direktiva o enakem obravnavanju oseb ne glede na raso in narodnost (2000/43/ES) od držav članic ne zahteva, da zagotovijo kakršno koli posebno stopnjo financiranja ali organizacijsko strukturo organov za vprašanja enakosti. Ker ni dokazov, ki bi nakazovali, da proračun, ki je na voljo, ne zadostuje, da bi Urad za enakost izpeljal svoje dolžnosti, Komisija ne more posredovati v skladu s pogoji Direktive.

Podatke o postopkih za ugotavljanje kršitev, ki so bili sproženi proti irskim oblastem v zvezi s protidiskriminacijskimi direktivami, je mogoče najti v sporočilih za javnost Komisije, v razdelku „Povezani dokumenti“ na spletni strani <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=613&langId=en>.

*
* *

Vprašanje št. 40 predložil Athanasios Pafilis (H-0288/09)

Zadeva: Ostri in nepriljubljeni ukrepi

Ukrepe, ki so jih sprejele EU in vlade držav članic v kontekstu protidelavskih odločitev, sprejetih na neuradnem vrhu EU o zaposlovanju z dne 7. maja 2009 v Pragi, pomenijo oster napad na delavce s ciljem, da se zavaruje dobičke monopolistov.

Poročila, ki so jih pripravili ESS, MDS in OECD, predstavljajo ideološki piedestal za kapital, da predstavi nove „strukturne spremembe“, ki so ustvarjene za uvajanje še ostrejših in še radikalnejših ukrepov, še zlasti: splošne uporabe prožnih oblik zaposlovanja, napadov na kolektivne pogodbe, drastičnega znižanja plač in pokojnin, zvišanja upokojitvene starosti ter dviga davkov za delavce, upokojene in samozaposlene, kot tudi privatizacije zdravstva, socialnega skrbstva in izobraževanja.

Ali bodo smernice Komisije za „trajne strukturne reforme“, o katerih razpravlja in skupaj odloča z vlado Nove demokracije v Grčiji, vključevale ostre in nepriljubljene ukrepe, opisane zgoraj?

Odgovor

(EN) Komisija ni mnenja, da bi se lahko ukrepe, ki so jih EU in vlade držav članic sprejele kot odziv na finančno in gospodarsko krizo, na kakršen koli način opisalo kot „oster napad na delavce s ciljem, da se zavaruje dobičke monopolistov“. Prednostni cilj teh ukrepov je zavezati naraščanje brezposelnosti in podpreti morebitno oživitev gospodarstva tako, da bodo imeli ljudje po vsej EU lahko čim prej koristi od rasti.

⁽¹⁶⁾ Združeni narodi

⁽¹⁷⁾ UL L 180, 19. 7. 2000, str. 22.

Na vrhu EU o zaposlovanju, ki je potekal 7. maja v Pragi, ni bila sprejeta nobena odločitev. Deset objavljenih priporočil je treba razumeti kot dobro uravnotežen sklop prednostnih nalog politike za ustvarjanje novih delovnih mest, ohranjanje zaposlenosti in spodbujanje aktivnega socialnega vključevanja. Nadalje so se Vrha o zaposlovanju udeležili in na njem aktivno sodelovali socialni partnerji in seveda sindikati.

Komisija je zagovarjala prožnejše trge dela, pri čemer pa je vedno poudarila, da mora te spremljati večja varnost zaposlitve. Komisija je prav tako zagovarjala dvig upokojitvene starosti, ki bo odražala daljše življenje Evropejcev in potrebo po zagotavljanju socialne trajnosti pokojninskih sistemov. Da bi zagotovile dolgoročno ustreznost in trajnost njihovih pokojninskih sistemov, se vse države članice, vključno z Grčijo, soočajo z izzivom dviga delovne starosti, pri kateri ljudje prenehajo delati, in z zagotavljanja zaposlitve za več ljudi, ki bi delali dlje. V primeru Grčije bi to vključevalo dvig upravičene upokojitvene starosti v javnih shemah.

*
* *

Vprašanje št. 41 predložil Tadeusz Zwiefka (H-0291/09)

Zadeva: Izid drugega zasedanja pododbora EU-Egipt o „Političnih zadevah: človekove pravice in demokracija - mednarodna in regionalna vprašanja“ z dne 7.-8. julija 2009, ki zadeva „TV Al-Manar“

Razširjanje programa zakonsko prepovedane „TV Al-Manar“ v Evropi s strani egiptovskega satelitskega ponudnika Nilesat še vedno predstavlja neposredno kršitev akcijskega načrta EU-Egipt in radikalizirano grožnjo za evropsko varnost. V odgovoru Komisije na vprašanje H-0011/09 je bilo navedeno, da je pododbor za politične zadeve v Egiptu „primeren mehanizem“ za načenjanje vprašanja o razširjanju „TV Al-Manar“ preko Nilesata. Ali je Svet na drugem zasedanju pododbora EU-Egipt o „Političnih zadevah: človekove pravice in demokracija – mednarodna in regionalna vprašanja“ z dne 7.–8. julija 2009 Egiptu postavil vprašanje o razširjanju „TV Al-Manar“ s strani Nilesata? Ali Komisija lahko oriše, čemu se je Egipt zavezal, da bi prenehal razširjati „TV Al-Manar“ preko Nilesata?

Odgovor

(EN) Komisija bi se poslancu rada zahvalila za njegovo vprašanje v zvezi z nedavnim pododborom EU-Egipt o političnih zadevah in egiptovskim satelitskim ponudnikom Nilesat, ki oddaja televizijsko postajo Al-Manar.

Komisija se strinja z zaskrbljenostjo poslanca, da nekatero gradivo, ki ga razširja Al-Manar, pomeni spodbujanje sovražstva.

Tako Egipt kot tudi EU sta, kot je to določeno v našem skupnem akcijskem načrtu, ki je bil vzpostavljen leta 2007 v okviru evropske sosedске politike, zavezana „sodelovanju, da bi se borila proti vsem oblikam diskriminacije, nestrpnosti, rasizma in ksenofobije in še zlasti proti sovražnemu ali obrekljivemu govoru, ki temelji na veri, prepričanjih, rasi ali poreklu...“ Komisija se je tudi zavezala h krepitvi vloge medijev pri borbi proti tem pojavom.

Drugo srečanje pododbora EU-Egipt o političnih zadevah, ki je potekalo julija v Kairu, je pomenilo korak naprej na poti k poglobljanju političnih odnosov z Egiptom in h krepitvi zaupanja v procesu političnega dialoga.

Med srečanjem je Komisija seveda sprožila vprašanje prenašanja TV Al-Manar preko Nilesata. Komisija je izrazila zaskrbljenost glede vsebine kanala, ki je s sovražnim govorom v nasprotju z zakonodajo EU in spodkopava prizadevanja EU in Egipta, da bi zagotovila mir in varnost v regiji.

Egipt v zvezi s tem ni postregel z nobenim komentarjem, niti se ni zavezal, da bo prenehal z razširjanjem TV Al-Manar preko Nilesata.

Svet bo še naprej pozorno spremljal to vprašanje in ga lahko izpostavi ob drugih priložnostih v okviru rednega političnega dialoga EU z Egiptom.

*
* *

Vprašanje št. 42 predložil Ryszard Czarnecki (H-0293/09)

Zadeva: Kršitve prava EU s strani športnih klubov

Ali se bo Komisija odzvala - in če, kako - na kršitve prava EU o enakem obravnavanju narodnosti različnih držav članic, ki se je zgodilo, ko Vlada Danske ni dovolila, da bi se poljski in nizozemski državljani z veljavnimi

vstopnicami udeležili kvalifikacij Lige prvakov med kluboma Brøndby København in Legia Warszawa? To je bila diskriminacija. Ljudje, ki so imeli veljavne belgijske osebne izkaznice prav tako niso smeli gledati tekme. Podobno je bilo prejšnji teden (27. avgusta 2009), ko belgijske oblasti kluba Club Brugge poljskim uradnikom iz Evropske komisije in Evropskega parlamenta niso dovolile nakupa vstopnic za tekmo med kluboma Club Brugge in Lech Poznań. To je samo še en primer popolne diskriminacije na podlagi države ali porekla. Ali to pomeni, da pravila, določena s strani določenih športnih klubov, denimo na Danskem ali v Belgiji, prevladajo nad pravom EU?

Odgovor

(EN) Kar zadeva domnevne prepovedi vstopa, ki so jo danske oblasti vsilile poljskim in nizozemskim državljanom z veljavnimi vstopnicami za tekmo Lige prvakov med kluboma Brøndby København in Legia Warszawa, bi Komisija pozdravila pojasnila o tem, ali je prepoved vstopa zadevala vstop v državo ali na stadion, kot tudi, ali je bila vsiljena s strani državnih oblasti ali pa samih prirediteljev tekme. Prav tako bi bilo zelo koristno poznati razloge, ki jih oblasti ali pa prireditelji tekme uveljavljajo, ko zadevnim osebam ne dovolijo udeležbe na tekmi.

V tem kontekstu je treba omeniti, da iz dogovorjene sodne prakse⁽¹⁸⁾ Sodišča evropskih skupnosti izhaja, da člen 49 Pogodbe ES, ki zagotavlja svobodno opravljanje storitev po celotni EU, vključuje tudi svobodo prejemnikov storitev, ki lahko gredo v drugo državo članico, da bi prejeli storitev, ne da bi jih pri tem ovirale omejitve, razen če je te omejitve mogoče utemeljiti s prevladujočimi razlogi splošnega interesa, kot sta varnost in javni red in so sorazmerni. To načelo je vključeno tudi v členu 20 Direktive o storitvah 2006/123/ES⁽¹⁹⁾ (ki jo bodo države članice prenesle 28. decembra 2009) glede na to, katera država članica mora zagotoviti

i) da prejemnik storitev ni predmet diskriminatornih zahtev, ki temeljijo na njegovi narodnosti ali njegovem kraju prebivanja

in

ii) da splošni pogoji za dostop do storitve, ki jih javnosti na splošno daje na razpolago izvajalec, ne vsebujejo diskriminatornih določb, ki zadevajo narodnost ali kraj prebivanja prejemnika, a vendar ne preprečujejo možnosti zagotavljanja razlik v pogojih dostopa, kjer te razlike neposredno opravičujejo objektivna merila.

Glede na pravico državljanov EU, da se prosto gibljejo in prebivajo, daje Direktiva 2004/38/ES⁽²⁰⁾ državam članicam pravico, da državljanom EU prepovejo vstop na ozemlje, vendar zgolj na podlagi javnega reda, javne varnosti in javnega zdravja. Omejevalni ukrepi morajo biti v skladu z načelom sorazmernosti in morajo temeljiti izključno na osebnem ravnanju zadevnih državljanov EU, kar mora predstavljati pravo, sedanjo in dovolj resno grožnjo, ki vpliva na enega izmed temeljnih interesov družbe.

Iz zgoraj navedenega torej sledi, da prepoved vstopa po pravu Skupnosti ne pomeni nujno nezakonito diskriminacijo ali neutemeljeno omejevanje. Vredno je omeniti, da je po predpisih Lige prvakov Združenja evropskih nogometnih zvez (UEFA) domač klub tisti, ki je odgovoren za red in varnost pred, na in po tekmi.

Zaradi tega bi presojanje o tem, ali je bilo domnevno vedenje danskih oblasti ali prirediteljev tekme v nasprotju s pravom Skupnosti, zahtevalo natančnejše poznavanje okoliščin tega posebnega primera.

Glede domnevne prepovedi prodaje vstopnic poljskim državljanom, uradnikom institucij EU s strani kluba Club Brugge za tekmo med kluboma Club Brugge in Lech Poznań veljajo zgoraj navedeni razlogi v zvezi z nediskriminacijo in nezakonitim omejevanjem svobodnega opravljanja storitev v podobni meri. Še enkrat, potrebovali bi več podrobnosti, da bi lahko ocenili skladnost domnevnega vedenja s pravom ES.

*
* *

(18) SES 186/87 Cowan proti Trésor public, C- 45/93 Komisija v Šaniji.

(19) Direktiva 2006/123/ES Parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu, UL L 376, 27. 12. 2006.

(20) Direktiva 2004/38/ES Parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, UL L 158, 30. 4. 2004.

Vprašanje št. 43 predložil Nikolaos Vakalis (H-0294/09)**Zadeva: Nasilje proti kristjanom v Pakistanu**

Avgusta smo bili priča stopnjevanja nasilja s strani islamskih fundamentalistov proti kristjanom v Pandžabu (Pakistan). Lokalne oblasti so strpne do skrajnežev, ki se sklicujejo na Oddelek 295 pakistanskega kazenskega zakonika, znanega kot „bogokletni zakon“. Mednarodne in katoliške skupnosti so obsodile „nesmiseln napad na krščansko skupnost“ in upajo, da bodo te ostre določbe razveljavljene. Kako namerava Komisija obvladovati Sporazum o sodelovanju med Evropsko skupnostjo in Islamsko republiko Pakistan (2004/870/ES⁽²¹⁾), da se zaščiti človekove pravice verskih manjšin v skladu z demokratično določbo?

Odgovor

(EN) Komisija se zaveda incidentov v mestu Gojra, nasilje proti tamkajšnjim kristjanom pa je mogoče opisati kot preprosto grozno. Na začetku bi želela omeniti, da seveda ne le kristjani, temveč tudi druge manjšine, vključno s Šiiti in pripadniki muslimanske sekte Ahmadija, trpijo zaradi nasilja skrajnežev v Pakistanu.

Komisija je vprašanje verskih manjšin večkrat načela med skupnimi komisijami in kot del dialoga s trojko. Nadaljevala bo z načenjanjem te zadeve s Pakistanom kot delom dialoga o človekovih pravicah ob vsaki priložnosti.

Pakistanski uradniki se v celoti zavedajo, da takšne grozote, ki smo jim bili priča v mestu Gojra, ne povzročajo zgolj ogromnega osebnega trpljenja, temveč omadežujejo podobo Pakistana. Komisija razume, da se je vlada na incidente odzvala, vključno z odškodnino za sleherno izgubo lastnine in z ustanovitvijo preiskovalne komisije. Pozorno bo sledila razmere, zlasti v smislu napredka v zvezi s kaznovanjem krivcev.

Komisija je kot del dialoga o človekovih pravicah Vlado Pakistana tudi večkrat opozorila na bogokleten zakon. Komisija razume, da je, gledano absolutno, večina tistih, ki so bili obtoženi po teh zakonih, pripadnikov muslimanske veroizpovedi. Vendar pa se zaveda dejstva, da so bili bogokletni zakoni pogosto uporabljeni proti verskim manjšinam, in je razumela, da so bile lažne obtožbe uporabljene kot orodje za reševanje osebnih sporov ali v osebno korist.

Zaradi incidentov v mestu Gojra je v pakistanski civilni družbi prišlo do ponovnih pozivov za reformiranje ali razveljavitev bogokletnih zakonov. Komisija bi takšne pobude pozdravila in bo to sporočilo posredovala Vladi Pakistana.

Člen 1 Sporazuma o sodelovanju med Evropsko skupnostjo in Islamsko republiko Pakistan o partnerstvu in razvoju se nanaša na spoštovanje človekovih pravic in demokratičnih načel kot bistvene sestavine Sporazuma. Na Vrhu 17. junija 2009 sta tako EU kot Pakistan poudarila pomembnost odprtega in konstruktivnega dialoga na forumih o človekovih pravicah. Sporazum o sodelovanju predstavlja temelj takšnega dialoga in Komisija verjame, da pomeni nadaljevanje s sodelovanjem Pakistana pri vprašanjih o človekovih pravicah pot naprej.

*
* *

Vprašanje št. 44 predložil Hans-Peter Martin (H-0296/09)**Zadeva: Spremembe, ki izhajajo iz Lizbonske pogodbe**

Ali bodo sedanji komisarji v primeru (zapoznele) uveljavitve Lizbonske pogodbe prejeli večje pokojninske pravice ali druga dodatna denarna nadomestila?

Odgovor

(FR) Lizbonska pogodba ni spremenila pokojninske sheme za komisarje, kar temelji na Uredbi 422/67/EGS z dne 25. julija 1967⁽²²⁾.

V skladu s to Uredbo mora komisar pridobiti pokojninske pravice v celotnem obdobju svojega mandata. Če je njegov mandat podaljšan, se zaradi tega njegove pravice povečajo do dejanskega zaključka mandata.

(21) UL L 378, 23. 12. 2004, str. 2/22

(22) Uredba Sveta št 422/67/EGS št. 5/67/Euratom z dne 25. julija 1967 o določitvi prejemkov predsednika in članov Komisije ter predsednika, sodnikov, generalnih pravobranilcev in sodnega tajnika Sodišča ES, UL 187 z dne 8. 8. 1967.

Podobno pa bi lahko bil v skladu z isto uredbo začasni dodatek, do katerega so komisarji upravičeni še tri leta po prenehanju njihovega mandata, povišan za določene komisarje, ki zaradi podaljšanja njihovega mandata dosežejo trajanje, za katerega se zahteva, da je uvrščen višje v drugo kategorijo pravic (člen 7(1) Uredbe).

*

* *